ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 13
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑ-
ΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 821
ΤΕΤΑΡΤΗ
28
ΜΑΡΤΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 20 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 43
ΙΛΑΡΙΩΝΟΣ ΟΣΙΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 16.0 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 12.5 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Ν. ΜΕΤΡ ΙΟΝΙΟΝ
Α. ΜΕΤΡ, ΘΑΛΑΣ,. ΑΙΓΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡ. ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 757.2

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΣΥΜΠΛΩΤΗΡΑ

Τί εἶναι λοιπὸν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Θεοφώτιστος ἢ θεοσκότιστος; Ἰσόρροπος ἢ ἀνισόρροπος; Λογιζόμενος ἢ ἀκαταλόγιστος; Δημοκρατικὸς ἢ ἀντιδημοκρατικός; Θιασώτης τῆς δικτατορίας ἢ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος; Κυβερνητικὸς.... ἢ ἀντικυβερνητικός; Καφανταρικὸς..... ἢ ἀντικαφανταρικός; Συμφωνεῖ μὲ τὸν κ. Σίμον ἢ μὲ τὸν κ. Λαμπράκην ἢ καὶ μὲ τοὺς δύο μαζί; Ἰδοὺ ἐρωτήσεις εἰς τὰς ὁποίας θὰ δυσκολευθοῦν μερικοὶ νὰ δώσουν ἀπάντησιν. Ἰδοὺ προβλήματα χρειαζόμενα τὸν Οἰδίποδά των.... Ἀλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι οὔτε Καφανταρικός, οὔτε ἀντικαφανταρικός, οὔτε μὲ τὸν κ. Σίμον οὔτε μὲ τὸν κ. Λαμπράκην. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι πάντοτε ὁ κ. Βενιζέλος—ὁ ἀπερίγραπτος κ. Βενιζέλος.

....Πρόσωπον ἐκ τῶν συνταξειδευσάντων μὲ τὸν κ. Βενιζέλον ἀνέφερεν ὁπωσδήποτε μερικοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ ἀρχηγοῦ περὶ δημοκρατίας καὶ περὶ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, οἱ ὁποῖοι θ' ἄξιζε νὰ τύχουν εὐρυτέρας δημοσιότητος, διότι ἀποδεικνύουν ὅτι ὅταν ὁ «ἀρχηγὸς» θέλει νὰ εὕρῃ τὴν ἀλήθειαν, δὲν δυσκολεύεται νὰ τὴν εὕρῃ.

—Ἡ δημοκρατία εἶναι θεωρητικῶς τὸ ἰδεῶδες πολίτευμα. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν εἶναι ὡς ἄλλοι Λαοὶ ὥριμος διὰ τὴν δημοκρατίαν. Ἐδῶ τὴν δημοκρατίαν καθίδρυσαν οἱ φίλοι μου διότι ἐγὼ κάποτε ἐξεδήλωσα τὴν θεωρητικήν μου προτίμησιν διὰ τὴν δημοκρατίαν. Ἐὰν ἐγὼ ἀπὸ τὸν ἐξώστην τῆς οἰκίας μου ἢ ἀπὸ τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων διακηρύξω κάποτε ὅτι ἡ δημοκρατία δὲν μᾶς κάμνει καὶ ὅτι πρέπει νὰ τὴν ἀντικαταστήσωμεν μὲ συνταγματικὴν μοναρχίαν ἢ μὲ σοβιετικὸν πολίτευμα, οἱ φίλοι μου—ἐὰν ἔχουν τὴν δύναμιν—θὰ ἐπαναφέρουν τὸν βασιλέα ἢ θὰ κάμουν σοβιέτ. Ἡ δημοκρατική των πίστις εἶνε ἁπλῶς...πεῖσμα κομματικόν. Ἐπομένως δὲν ἔχει καμμίαν ἀξίαν. Ἀλλὰ διὰ νὰ ζήσῃ, διὰ νὰ ριζοβολήσῃ, διὰ ν' ἀναπτυχθῇ ἡ δημοκρατία, χρειάζεται οἱ πολῖται νὰ πεισθοῦν ὅτι τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα εἶνε τὸ καλύτερον καὶ νὰ παύσουν ν' ἀπηχοῦν γνώμας ἢ αἰσθήματα ἄλλων προσώπων.

Αὐτὰ μεταξὺ ἄλλων εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος πρός τινα ἐκ τῶν συμπλωτήρων του. Καὶ θὰ ὁμολογήσουν οἱ ἀναγνῶσταί μας ὅτι «ἰῶτα ἓν οὐδὲ μία κεραία» εἶνε δυνατὸν ν' ἀφαιρεθῇ ἐκ τῶν λόγων τούτων. Ἡ δημοκρατία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγεννήθη ἀπὸ ἕνα πολιτικὸν πεῖσμα. Ἡ δημοκρατία δὲν εἶνε φυτὸν τοῦ ἐδάφους τούτου. Ἡ δημοκρατία εἶνε ἡ ἐκδίκησις τοῦ Βενιζελισμοῦ κατὰ τῆς σκιᾶς τοῦ Κωνσταντίνου. Πολιτεύματα ὅμως τὰ ὁποῖα εἶνε ἔκφρασις πάθους πολιτικοῦ, ἔκφρασις πολιτικῆς ἀντεκδικήσεως, ἀποκορύφωσις πολιτικοῦ πείσματος—τοιαῦτα πολιτεύματα εἶνε προωρισμένα νὰ πέσουν. Καὶ ἡ δημοκρατία τοῦ κ. Βενιζέλου θὰ πέσῃ. Τοῦτο εἶνε ἀναντίρρητον. Ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς τὴν πρόβλεψιν ταύτην οἱ λόγοι τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὸν συμπλωτῆρά του ἐνεῖχαν καὶ δόσιν τινὰ κυνισμοῦ. Διότι ὁμολόγει δι' ὅσων ἔλεγεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι ἡ δημοκρατία τὴν ὁποίαν ὑπέδειξε καὶ τὴν ὁποίαν καθίδρυσαν οἱ διάδοχοί του ὑπῆρξεν ὁ κορεσμὸς τοῦ πολιτικοῦ πάθους του: Μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων του, μὴ ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ Κωνσταντίνου, ἐφρόντισε νὰ καταδικάσῃ εἰς ὑπερορίαν καὶ τὴν σορόν του. Ἡ ἐπικράτησίς του ὑπῆρξε πλήρης. Ἀλλ' ὑπῆρξεν ἐπικράτησις ἀτομικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ὄχι τῆς δημοκρατίας.

Μήπως σκέπτεται νὰ τορπιλλίσῃ τώρα τὴν εὐτελῆ αὐτὴν δημοκρατίαν ὁ κ. Βενιζέλος; Μήπως θέλει νὰ στείλῃ τὸν κ. Καφαντάρην εἰς μοναστήριον; Ἀγνοοῦμεν. Ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἀγνοοῦμεν εἶνε τοῦτο: Ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος δὲν πιστεύει **οὔτε εἰς τὴν δημοκρατίαν, οὔτε εἰς τὴν δημοκρατικὴν πίστιν τοῦ Βενιζελικοῦ λαοῦ.** Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν—τὴν μεγάλην πλειοψηφίαν—οὗτος ἔχει περὶ τῆς δημοκρατίας τὴν γνώμην τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἔχῃ: Τὴν γνώμην ὅτι ἡ «δημοκρατία» προάγει τὴν κρατικὴν ἐξάρθρωσιν, τὴν κοινωνικὴν σῆψιν, τὴν ἐθνικὴν ἐξουθένωσιν.

Δημοκρατία καὶ ἀναρχία εἶναι καθ' ἡμᾶς συνώνυμα, ἐφ' ὅσον ὁ Λαὸς δὲν πιστεύει εἰς τὴν δημοκρατίαν....

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Η ΑΣΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΟΙ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΜΠΑ-ΓΙΟΥΛΙΑ.—Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩΓΗΝ ΝΕΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΣΙΝ ΤΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΧΩΡΗΣΑΣΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 20 Μαρτίου.—Ἡ ἀποτυχία τῆς Γενεύης διὰ τὸ ζήτημα τῶν ὀπτάν, ἦλθεν εἰς ἐνίσχυσιν τῆς δράσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ δυσμενὴς διὰ τὴν Ρουμανίαν ἀπόφασις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐχρησίμευσε πολὺ διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς βαρείας ἀτμοσφαίρας, ἥτις ἐπεκράτη τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης ἐν Βουκουρεστίῳ πολιτικῆς συγκεντρώσεως τῶν Ἐθνικο-ἀγροτικῶν.

Κατὰ τὴν μεγάλην ταύτην συγκέντρωσιν δὲν συνέβη καμμία διαταραχὴ τῆς δημοσίας τάξεως, καὶ οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔγινεν ἀνάγκη ἐπεμβάσεως στρατιωτικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἔμενον ἐν ἐπιφυλακῇ εἰς τοὺς στρατῶνας.

Οἱ ῥήτορες ὡμίλησαν ἐλευθέρως, ἐπετέθησαν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, οἱ δὲ διαδηλωταὶ εἰς τὸ τέλος ἐψήφισαν τὸ γνωστὸν ψήφισμα πρὸς τὴν Υ. Ἀντιβασιλείαν περὶ ἀπομακρύνσεως τῆς Κυβερνήσεως, προκηρύξεως νέων ἐκλογῶν, διεξαγωγῆς αὐτῶν ἐλευθέρως κτλ.

Ἡ ἐπακολουθήσασα, μετὰ τὸ πέρας τῶν εἰς διαφόρους αἰθούσας καὶ ἀνοικτοὺς χώρους συγκεντρώσεων, παρέλασις τῶν χωρικῶν ἦτο ὄντως ἐπιβλητική. Σεμνοί, μὲ τὰ ἐθνικά των καλύμματα (κατσοῦλες) καὶ ἐνδύματα, μὲ μουσικὰς καὶ μὲ τὰς σχετικὰς πινακίδας «Κάτω ἡ Κυβέρνησις», «Ζήτω ὁ κ. Μανίου», «Κάτω οἱ κλέπται τῶν ψήφων», παρήλασαν διὰ τῆς ὁδοῦ Κάρολ, Κάλεα Βικτόριεϊ (ἐκτὸς τοῦ τμήματος ὅπου εὑρίσκονται τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἡ λέσχη τῶν Φιλελευθέρων), καὶ ἔφθασαν εἰς τὴν πρὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πλατεῖαν, ὁπόθεν καὶ ἀνεχώρησαν ὅλοι, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν, οἵτινες εἶχον μείνῃ διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν σύσκεψιν τῆς Δευτέρας, ὡς καὶ διὰ νὰ μάθουν τὴν ἀπάντησιν τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας.

Πράγματι τὴν Δευτέραν, παρ' ὅλην τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ κ. Μανίου, ὅπως ἐπιτραπῇ νὰ τὸν ἀκολουθήσουν μέχρι τῆς Ἀντιβασιλείας οἱ περὶ τοὺς χιλίους ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν, οὗτος ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ μόνος εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγχειρίσει εἰς τοὺς Ἀντιβασιλεῖς τὸ ψήφισμα τῆς συνελεύσεως τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὸν κ. Μανίου ἀπήντησεν ἡ Ἀντιβασιλεία ὡς ἑξῆς:

«Σᾶς διαβεβαιοῦμεν ὅτι ἡ Υ. Ἀντιβασιλεία ἵσταται ὑπεράνω τῶν κομμάτων. Λαμβάνομεν ὑπὸ σημείωσιν τὰ παράπονα τὰ ὁποῖα ἐκφράζει δι' ὑμῶν τὸ Ἐθνικο-ἀγροτικὸν κόμμα. Ἡ Υ. Ἀντιβασιλεία θὰ ἐξετάσῃ μετὰ προσοχῆς τὰ ἀνακοινωθέντα ὑφ' ὑμῶν καὶ θὰ ἀποφανθῇ».

Ὁ κ. Μανίου, ὡς ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν αὐτήν, μετέβη ἀμέσως εἰς τὴν αἴθουσαν «Ντάτσια» ὅπου ἀνέμενον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτοὺς τὰ διαμειφθέντα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας.

Ἡ ἀπάντησις ὅμως τῆς Ἀντιβασιλείας δὲν ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς διασκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν ὡς ἐπαρκής, διὰ τοῦτο καὶ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως τὸ Ἐθνικο-ἀγροτικὸν κόμμα ἀπόσχῃ ὁριστικῶς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς καὶ συγκαλέσει ἀμέσως τὴν Ἄλμπα-Γιούλια συνέλευσιν διὰ τὴν 22αν Ἀπριλίου.

Πράγματι ἀμέσως τὴν μετμεσημβρίαν ἀντιπρόσωπος τοῦ κόμματος, ὁ γηραιὸς κ. Τσίτσεο Πὸπ, ἀνέγνωσεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς τὴν ἑξῆς δήλωσιν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀπεχώρησαν πάντες οἱ Ἐθνικο-ἀγροτικοὶ βουλευταί:

«Ἀφοῦ ἐλάβομεν γνῶσιν—εἶπεν ὁ κ. Τ. Πὼπ—τῆς ἀπαντήσεως τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας, ἀπεφασίσαμεν:

α') Ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Υ. Ἀντιβασιλείας δὲν εἶνε ἱκανοποιητική. Αἱ δεκάδες χιλιάδων τῶν πολιτῶν οἵτινες συνηθροίσθησαν ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ τὰ ἑκατομμύρια ἐκείνων οἵτινες ἀπέμειναν εἰς τὰ χωρία των, ἀνέμενον ἀπὸ τὴν Υ. Ἀντιβασιλείαν ἀποφάσεις, ὡς ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως, ἡ ἀνάθεσις τοῦ σχηματισμοῦ Κυβερνήσεως εἰς τὸν κ. Μανίου, ἡ διάλυσις τῶν νομοθετικῶν σωμάτων καὶ ἡ προκήρυξις νέων ἐλευθέρων ἐκλογῶν.

»Κατόπιν τῆς δημιουργηθείσης καταστάσεως, ἡ συνέλευσις τοῦ κόμματος ἀποφασίζει τὴν σύγκλησιν τῆς συνελεύσεως τῆς Ἄλμπα-Γιούλια διὰ τὴν 22αν Ἀπριλίου ἐ. ἔ.

»β') Ὅτι, κατόπιν τῆς νέας ταύτης σημερινῆς ἀποδείξεως τῆς λαϊκῆς θελήσεως, ἡ παραμονὴ ἐν τῇ ζωῇ τῆς Βουλῆς ταύτης, ἥτις εἶνε καρπὸς τῶν καταπιέσεων καὶ τῶν κλοπῶν, εἶνε κατάφορος σφετερισμὸς τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, καὶ συνεπῶς ἡ συνέλευσις καλεῖ τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς τοῦ Ἐθνικο-ἀγροτικοῦ κόμματος, οἵτινες αὐτοὶ καὶ μόνοι ἔχουν ἐντολὴν πράγματι ἀπὸ τὸ Ἔθνος, νὰ μὴ μετάσχουν πλέον εἰς τὰς ἐργασίας τῶν παρόντων νομοθετικῶν σωμάτων».

Ἡ ἀποχώρησις τῶν Ἐθνικο-ἀγροτικῶν προεκάλεσε πολλὰ σχόλια καὶ ἔδωσε πάλιν εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἀντιπολιτευόμενον τὴν Κυβέρνησιν τύπον (καὶ οὗτος εἶνε ὅλος ὁ ἀνεξάρτητος τύπος), νὰ ἐξεύρῃ νέα στοιχεῖα δημιουργίας ἀντικυβερνητικῆς ἀτμοσφαίρας.

Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ἡ κατάστασις εἶνε ἀσαφής. Τὸ Ἐθνικο-ἀγροτικὸν κόμμα ἤρχισεν ἀμέσως νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν συνέλευσιν τῆς Ἄλμπα-Γιούλια, ἥτις ἐπιφυλάττει ἐκπλήξεις, λέγεται, εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Οὕτω ἐλέχθη πρὸς στιγμήν, ὅτι αἱ ἐκπλήξεις αὗται θὰ ἐστρέφοντο περὶ τὴν ἰδέαν τῆς αὐτονομίας, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον διεψεύσθη κατηγορηματικῶς ὑπὸ τῶν ἰθυνόντων κύκλων τῶν Ἐθνικο-ἀγροτικῶν.

Πέριξ τῶν ἐκπλήξεων τούτων κρατεῖται ἄκρα μυστικότης, τὸ μόνον τὸ ὁποῖον ἀφίνεται νὰ διακρίνεται, εἶνε ποιά τις αἰσιοδοξία τῶν Ἐθνικο-ἀγροτικῶν, κάπως ὅμως ἀδικαιολόγητος, ἐὰν κρίνῃ τις ἐκ τῶν μέχρι σήμερον συμβάντων, καὶ ἐκ τῶν ἐπικρατουσῶν συνηθειῶν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν τυχὸν κυβερνητικῶν κρίσεων.

Ἀλλ' ἐὰν ἀπειλοῦν, ἐπισείοντες τὸ φάσμα τῆς Ἄλμπα-Γιούλιας, οἱ Ἐθνικο-ἀγροτικοί, οἱ φιλελεύθεροι ἤρχισαν ν' ἀπειλοῦν καὶ αὐτοὶ μὲ νέας ἐκλογὰς πρὸς πλήρωσιν τῶν θέσεων τῶν ἀποσυρθέντων Ἐθνικο-ἀγροτικῶν.

Ὁπωσδήποτε ἡ ἀσάφεια τῆς καταστάσεως εἶνε λίαν αἰσθητὴ καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς σαφηνίσεώς της παρὰ μόνον ἐὰν ἡ Ἀντιβασιλεία θελήσῃ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ τιθέμενα προβλήματα καὶ τὰς λύσεις των μετ' ἀνδρισμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Ρουμανικὸν Κοινοβούλιον ἐργάζεται ἄνευ ἀντιπολιτεύσεως, ἢ μᾶλλον ἄνευ τῆς Ἐθνικο-ἀγροτικῆς ἀντιπολιτεύσεως, διότι ἡ τοιαύτη τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος λαμβάνει μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς.

Β. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

"Η ΜΟΝΑΡΧΙΑ ΣΩΖΕΙ ΤΑ ΕΘΝΗ„

ΜΙΑ ΕΟΡΤΗ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΝΟΥΑ.—Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΝ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Μάρτιος.—Σπανίως μιὰ πρόσκλησις ὑπῆρξε δι' ἐμὲ τόσον εὐχάριστος. Ἐπρόκειτο νὰ ἑορτασθῇ ὁ Κάρολος Μπενουᾶ, ὁ ἄλλοτε πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, βουλευτὴς ἐπὶ ἔτη πολλά, καὶ μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου. Ἐπρόκειτο νὰ ἑορτασθῇ τὸ τελευταῖον βιβλίον του «Οἱ νόμοι τῆς Γαλλικῆς Πολιτικῆς», τὸ βιβλίον αὐτὸ ποῦ εἶχα τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀναλύσω εἰς προηγουμένην ἐπιστολήν μου, τὸ βιβλίον αὐτὸ ποῦ εἶνε ὁ κῶδιξ τῶν πλέον πειστικῶν συμπερασμάτων περὶ τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ἀναρχικότητος τοῦ Δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Μία ἑορτὴ ποῦ ἦτο κατ' οὐσίαν μία δίκη: Ἡ δίκη τῆς Δημοκρατίας. Μία δίκη, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κ. Κάρολος Μπενουᾶ ἀπετέλει τρόπον τινὰ τὰ «πειστήρια». Αὐτὸς ποῦ ὑπῆρξε δημοκρατικὸς μὲ ὅλην τὴν φλόγα τῆς ψυχῆς του, δημοκρατικὸς μὲ φανατισμόν, ὑπηρετῶν καὶ ὑπερασπίζων τὸ πολίτευμα, αὐτὸς ποῦ ἀνῆλθε ὅλας τὰς βαθμίδας τοῦ Δημοκρατικοῦ Οἰκοδομήματος, ἦτο ἐκεῖ διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι κατόπιν δοκιμῆς καὶ ἐρεύνης ἐπὶ τεσσαράκοντα πέντε ἔτη, κατόπιν μιᾶς ἀπεγνωσμένης πάλης ὅπως τελειοποιήσῃ τὴν Δημοκρατίαν, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶνε τὸ ἀσταθέστερον πολίτευμα, τὸ ὀλιγώτερον ἐπιδεκτικὸν τελειοποιήσεως καὶ τὸ περισσότερον καταστρεπτικὸν δι' ἓν ἔθνος.

Ὑπερχίλιοι θαυμασταί του ἦλθον εἰς τὴν καρδιὰ τοῦ Καρτιὲ Λατὲν διὰ νὰ πανηγυρίσουν τὸν «νεοφώτιστον». Ἦσαν ὅλοι οἱ ἐκλεκτοί, οἱ διαλεγμένοι, τοῦ πνεύματος, τῆς πολιτικῆς, τῆς ἐπιστήμης. Ἦτο ἡ Ἀξιὸν Φρανσαίζ, τὸ Μοναρχικὸν κόμμα μὲ τὸν Κάρολον Μωρρὰς ἐπὶ κεφαλῆς, τὸ κόμμα αὐτὸ ποῦ ἀναζωογονεῖ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα οἱουδήποτε πολίτου, οἱασδήποτε πατρίδος, χάρις εἰς τὸ σφρῖγος, τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν ὀργάνωσίν του. Ἦταν ἡ σφριγηλοτέρα Παρισινὴ νεολαία μαζὶ μὲ τὴν δεδοκιμασμένην σοφίαν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστηρίου, τῶν μελῶν τῶν διαφόρων ἀκαδημιῶν, τῶν ἐπιστημόνων τῆς διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως. Αὐτοὶ ἑώρταζαν τὸν Κάρολον Μπενουᾶ. Τιμὴ μεγάλη ὅτι ὁ ἀπεσταλμένος τῆς «Πρωΐας» ἠμπόρεσε νὰ καθήσῃ εἰς τὸ τραπέζι τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ποῦ παρεκάθησαν εἰς τὸ τιμητικὸν γεῦμα τοῦ Καρόλου Μπενουᾶ, ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Παύλου Μπουρζὲ ὅστις προήδρευε, μέχρι τοῦ τελευταίου φοιτητοῦ ὅστις ἐξητωκραύγαζε, ἔχουν τὴν πεποίθησιν ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦ Μπενουᾶ ἀποτελεῖ τὸ τελευταῖον πειστήριον διὰ τὴν τελεσίδικον καταδίκην τῆς Δημοκρατίας. Καὶ ὅλοι οἱ ῥήτορες αὐτὸ ἐτόνισαν. Ἔχομεν πλέον τὴν τελευταίαν ἀπόδειξιν ὅτι καὶ μετὰ 45 ἐτῶν πεισματώδη ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, πάλιν ἡ Μοναρχία θεωρεῖται ὡς τὸ φυσικώτερον, τὸ τελειότερον, τὸ ἁρμοδιώτερον πολίτευμα δι' ἓν Κράτος ποῦ θέλει νὰ ζήσῃ. Ὁ Κάρολος Μπενουᾶ τὸ ἀποδεικνύει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὅλου συστήματος καὶ εἰς τὴν ἐξονυχιστικὴν μελέτην ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος.

Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κατηγορήσῃ ὅτι μνησικακεῖ ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας καὶ ὀρθώνεται σήμερον ὡς τρομερὸς ἐκδικητής της. Κάθε ἄλλο. Ἡ Δημοκρατία ἐκάλυψε τὸν Μπενουᾶ μὲ ὅλα της τὰ ἄνθη. Τὸν ἐχρησιμοποίησεν εἰς τὰς ἀνωτάτας της θέσεις, τὸν ἔστειλε ἀντιπρόσωπόν της εἰς τὰς ξένας Αὐλάς, τὸν εἶχεν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἐπὶ δεκάδας συνεχεῖς ἐτῶν, τὸν ἐγκατέστησε εἰς τὴν Ἀκαδημίαν της. Δὲν προσηλυτίσθη ἀπὸ τὴν Μοναρχίαν ὁ Δημοκρατικὸς αὐτός. Ἐκεῖ κατέληξε κατόπιν τῆς μακρᾶς του δημοκρατικῆς πείρας. Τὸ εἶπεν ὁ ἴδιος καὶ δὲν ἄφησε εἰς κανένα τὴν τιμὴν τοῦ προσηλυτισμοῦ, διεξεδίκησε τὴν τιμὴν τῆς εἰσόδου εἰς τὴν μόνην Ἀληθῆ πολιτικὴν θεωρίαν. Εἶδε καὶ ἐδοκίμασε καὶ ἔζησε καὶ ὑπεστήριξε τὴν Δημοκρατίαν. Ἀπὸ τὴν συνεχῆ της ἀναρχίαν, ἀπὸ τὸ ἀκατανόητον εἰς τὸ ὁποῖον θυσιάζει, ἀπὸ τὴν ἐφήμερον αἴγλην της καὶ ἀπὸ τὴν μόνην της προσπάθειαν τοῦ πῶς θὰ διατηρηθῇ—ἢ καλύτερον πῶς δὲν θὰ ἀποθάνῃ—ὁ Κάρολος Μπενουᾶ ἐξήγαγε τὸ συμπέρασμα τῶν «Νόμων» του: Ἡ Δημοκρατία εἶνε τὸ χειρότερον διὰ μίαν Χώραν πολίτευμα.

«Δημοκρατία, καθεστὼς τυφλόν, εἰς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ περιμένῃ κανεὶς κάθε καταστροφήν, διότι δὲν γνωρίζει νὰ προετοιμάζεται εἰς τίποτε. Εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ Ἀριθμοῦ, ἐν μέσῳ τῶν ποιμνίων τοῦ πλήθους, ἡ πλέον ἰσχυρὰ προσωπικότης ἐξαφανίζεται. Ὁ Ὀδυσσεὺς γίνεται Οὖτις καὶ δὲν ἐξορύσσει τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Κύκλωπος ἀλλὰ τὸν ἰδικόν του. Ἡ Κυβέρνησις ὅλων εἶνε Κυβέρνησις οὐδενός. Ἡ χειρότερα Κυβέρνησις εἶνε ὅταν δὲν ὑπάρχει Κυβέρνησις.»

Διαβάστε τὸ βιβλίον τοῦ Καρόλου Μπενουᾶ. Θὰ εὕρητε εἰς τὰς σελίδας του ὅλην τὴν ἐπιστημονικὴν ἀπόδειξιν τῆς ἀνικανότητος τῶν δημοκρατικῶν πολιτευμάτων. Καὶ θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ διὰ τοῦ Καρόλου Μπενουᾶ ἡ πλέον ἀναμφισβήτητος δημοκρατικὴ πεῖρα. Θὰ ἀντιληφθῆτε διατί ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἑνός, ἡ Μοναρχία, εἶνε ἡ Κυβέρνησις ποῦ χρειάζεται εἰς τὰ Κράτη ποῦ θέλουν νὰ δημιουργήσουν εὐτυχῆ γεγονότα εἰς τὴν ζωήν των καὶ νὰ ἀντεπεξέλθουν εἰς τὰς μεγάλας συμφορὰς ποῦ προετοιμάζει τὸ τυφλὸν ῥεῦμα τῶν μαζῶν. Θὰ ἴδητε διατί εἶνε ἀναγκαία ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἑνὸς εἰς τὴν Χώραν, ὅπως εἶνε ἐπιτακτικὴ ἡ ἀρχηγία τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν πόλεμον.

Εἰς τὸ γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ Καρόλου Μπενουᾶ ἐξεφωνήθησαν πολλοὶ λόγοι. Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Παῦλος Μπουρζέ, προεδρεύων τῆς ἑορτῆς, ἐξεφώνησε τὸν «πανηγυρικὸν» καὶ ἀργότερα τὸν ἐκάλεσε νὰ λάβῃ τὸν λόγον διὰ τὸ «εὐχαριστήριόν» του, ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, εἶπε. Πράγματι, θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι παριστάμεθα εἰς μίαν συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ὁ πανηγυρικὸς τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησεν ὁ κ. Παῦλος Μπουρζὲ δὲν διέφερε μήτε εἰς ἐπιχειρήματα, μήτε εἰς ἀναλυτικότητα, μήτε εἰς παραπομπὰς ἀπὸ τὸν πανηγυρικὸν ὑπὲρ ἑνὸς νεωστὶ ἐκλεγέντος Ἀκαδημαϊκοῦ. Ἓν πρὸς ἓν τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ συγγραφέως ἀναλύονται ἀπὸ τὸν ῥήτορα. Καὶ εἰς μίαν περικοπήν, χίλια στόματα καὶ δισχίλιαι παλάμαι καλύπτουν τὴν φράσιν μὲ μίαν ἀτελείωτον βοὴν ἐνθουσιασμοῦ καὶ τὸ σεισμικὸν τράνταγμα τῶν χειροκροτημάτων.

«Τὸ μέγα πλεονέκτημα τῆς Μοναρχίας—δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ ποτὲ ὅσον πρέπει—ἡ ὁριστικὴ ὑπεροχή της ἐνυπάρχει εἰς τὴν ἀρχήν της: τὴν Ἑνότητα καὶ τὴν Σταθερότητα ἐν τῇ Ἑνότητι. Εἶνε τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου ἐπὶ αἰῶνας ἐγένετο ἡ Γαλλία καὶ τὸ ὁποῖον—ἔχω τὴν πεποίθησιν—δύναται μόνον νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ ἐρείπια.»

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Παγκοσμίου Ἐπιθεωρήσεως» κ. Χενρὶ Μασσίς, ἀφοῦ ἀνέλυσε τὴν ψυχικὴν πάλην τοῦ Καρόλου Μπενουᾶ, ἀναζητοῦντος τὴν ἀλήθειαν εἰς τὴν πραγματικότητα καὶ καταλήξαντος εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Δημοκρατία ἐκ τῆς φύσεώς της εἶνε τὸ καθεστὼς ποῦ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀργανωθῇ καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἱεραρχίαν ποῦ θὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἐκλεκτικότητα, ἀπαραίτητον εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας, ἀπέκρουσε μὲ ἀξιοθαύμαστον εὐγλωττίαν τὴν κατηγορίαν τῶν Δημοκρατῶν ἐναντίον τῆς Μοναρχίας: ὅτι τὸ Μοναρχικὸν καθεστὼς ἐκ φύσεως συντηρητικὸν δὲν ἐξελίσσεται. Θὰ ἐχρειάζοντο πολλαὶ στῆλαι διὰ νὰ σᾶς μεταφέρω ἐδῶ τὴν ἀξιόλογον αὐτὴν μελέτην. Εἶνε ἡ σαφεστέρα ἀνάλυσις τῆς σοφίας μὲ τὴν ὁποίαν κυβερνᾶται ἡ Χώρα ἀπὸ τὴν σταθερὰν Κυβέρνησιν τοῦ Ἑνὸς καὶ ἡ πραγματικὴ εἰκὼν τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς εὐκόλου καταστρεπτικῆς μεταβολῆς τὴν ὁποίαν ἐνέγραψεν ὡς πρόγραμμά της ἡ Δημοκρατία ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῆς λέξεως: Ἐξέλιξις!

Ὁ ναύαρχος Σβερὲρ ἐκράτησε τὸ ἀκροατήριον ὑπὸ τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐπικειμένης καταστροφῆς τὴν ὁποίαν προετοιμάζει ἡ Δημοκρατία καὶ οἱ ἄνθρωποί της «οἱ ὁποῖοι παρὰ τὴν μόρφωσίν των, θεωροῦν εἰσέτι ὡς εὐτυχὲς γεγονὸς τὴν τρομερὰν καταστροφὴν τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, καὶ ἐξυμνοῦν ὡς μεγάλους ἄνδρας τοὺς δολοφόνους, τοὺς τρελλούς, οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν τὰ κύρια πρόσωπα τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ὁ Κάρολος Μωρρᾶς, ἡ μεγαλοφυΐα αὐτή, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχουν εἰμὴ θαυμασταὶ καὶ ὀπαδοὶ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν τῶν δημοκρατικῶν, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸν κομμουνιστὴν Ἀνατὸλ Φράνς, ἐξεφώνησε λόγον ὅστις συμπληρώνει τὸ πολιτικὸν ἀριστούργημά του τῆς «Ἐρεύνης περὶ τῆς Μοναρχίας». Καὶ τέλος ὁ Κάρολος Μπενουᾶ ἀπήγγειλε τὸ εὐχαριστήριόν του. Ἐκπλήσσει τὸν ἀκροατὴν τὸ σφρῖγος τοῦ πρεσβύτου αὐτοῦ καὶ ἡ διαύγεια τοῦ πνεύματός του.

«Μάλιστα, κύριοι! Μετὰ ἡμίσεος αἰῶνος—μήτε μίαν ἡμέραν ὀλιγώτερον—παρατηρήσεις, ἐρεύνας καὶ πεῖραν, μοῦ ἐφάνη ὅτι βραδέως, δυσχερῶς, ἀνυψώθην ἐπὶ τέλους πρὸς τὴν Ἀλήθειαν, ἀπὸ δοκιμῶν εἰς ἀποτυχίας καὶ ἀπὸ σφαλμάτων εἰς λάθη. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ τὴν κρατήσω μυστικὴν τὴν ἀλήθειαν αὐτήν. Ἐὰν τὴν ἔσφιγγα εἰς τὸ χέρι μὲ τὸ ὁποῖον τὴν συνέλαβα, θὰ ἐξερρηγνύετο καὶ θὰ μοῦ ἐτσάκιζε τὰ δάκτυλα.

Καὶ ἐπείσθην ἐπὶ ἥμισυ αἰῶνα ὅτι ἡ Δημοκρατία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὀργανωθῇ καὶ ὅτι δὲν ἠμπορεῖ νὰ κυβερνήσῃ. Μᾶς πληγώνει τὰ ὦτα ἡ δήλωσις ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον Κράτος. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ Κράτος τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι δὲν ὑπάρχει πλέον Κυβέρνησις. Μᾶς χρειάζεται πάσῃ θυσίᾳ μία Κυβέρνησις. Μία ποῦ νὰ εἶνε πράγματι Μία. Τίποτε ἄλλο ἀπὸ Μίαν, ἡ ὁποία διὰ τῆς Ἑνότητος θὰ δώσῃ τὴν διάρκειαν, τὴν σταθερότητα, τὴν συνέχειαν, καὶ ἡ ὁποία Κυβέρνησις, ἔχουσα αὐτὴν τὴν συνέχειαν, θὰ ἔχῃ καὶ τὴν παράδοσιν, εὐρεῖαν καὶ ὑψηλὴν ἀντίληψιν τοῦ ῥόλου της, πρόγραμμα συνεχές, σχέδιον ὑπολογισμένον, μίαν διεύθυνσιν, μίαν Δρᾶσιν. Ἡ Μοναρχία σώζει τὰ Ἔθνη.»

Ὁ Κάρολος Μωρρὰς ἀσπάζεται τὸν Μπενουᾶ. Οἱ χίλιοι ἀκροαταὶ ὄρθιοι ἀλαλάζουν ἀπὸ πατριωτικὸν ἐνθουσιασμόν, ἐν ᾧ ὁ ἀκαδημαϊκὸς Παῦλος Μπουρζὲ κλαίει ἀπὸ συγκίνησιν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΘΙΒΕΤ

Ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠξεύρει νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν εὐτυχίαν του, εἶνε ἄπειρα τὰ παραδείγματα τὰ ὁποῖα τὸ ἀπέδειξαν μέχρι τοῦδε. Ἀλλ' ὅτι θὰ προέβαινε καὶ εἰς ἐπανάστασιν διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀνατρέψῃ ἕνα εὐτυχὲς καθεστὼς εἰς τὸ ὁποῖον ζῇ κανεὶς ποτὲ δὲν τὸ ἐφαντάζετο. Τὰς σκέψεις αὐτὰς ἐνισχύει μία εἴδησις ἐλθοῦσα τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἀπὸ τὴν μυστηριώδη χώραν τοῦ Θιβέτ. Ἐκεῖ, ὡς γνωστόν, ἐπικρατεῖ ἰδιόρρυθμος ὅλως κατάστασις, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκογένειαν. Αἱ γυναῖκες ἠμποροῦν νὰ παίρνουν ταυτοχρόνως τέσσαρας ἄνδρας, ἐὰν δὲ καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι ἀποθάνουν, ὁ Θιβετιανὸς Νόμος τοὺς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ὑπανδρευθοῦν ἄλλους τέσσαρες. Ἀντιθέτως, οἱ ἄνδρες τοῦ Θιβὲτ δὲν δύνανται νὰ νυμφεύωνται παρὰ μίαν καὶ μόνην γυναῖκα, ἐὰν δὲ ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἐκλείψῃ, οἱ τέσσαρες χῆροι σύζυγοί της ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνουν ἐν χηρείᾳ μέχρι τέλους τῆς ζωῆς των! Λοιπὸν κατὰ τοῦ καθεστῶτος τούτου, τί νομίζετε ὅτι ἔγινε πρό τινων μηνῶν; Ἐπανάστασις. Ἕνας σύζυγος Θιβετιανός, συνεννοηθεὶς μετὰ τῶν τριῶν ἄλλων συζύγων τῆς συζύγου του, καθὼς καὶ μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἀνδρῶν τοῦ τόπου του, ἡτοιμάζοντο νὰ λάβουν τὰ ὅπλα καὶ νὰ καταλύσουν τὴν ὑφισταμένην κατάστασιν, ἐὰν δὲ δὲν συνέπιπτε νὰ προδοθοῦν ἀπὸ τοὺς καλογήρους τοῦ Θιβέτ, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχαν ἐμπιστευθῇ τὸ σχέδιόν των, τὰ πράγματα θὰ εἶχαν ἤδη καὶ συντελεσθῇ. Τί ἄλλο ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς τοῦτο παρὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγραψα ἀνωτέρω, ὅτι δηλαδὴ ὁ ἄνθρωπος δὲν ἠξεύρει νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν εὐτυχίαν του καὶ ὅτι μὲ κάθε τρόπον προσπαθεῖ νὰ τὴν καταλύσῃ; Ἐξ ὅλων ἴσως τῶν λαῶν τῆς γῆς, οἱ ἄνδρες τοῦ Θιβὲτ εὑρίσκονται εἰς μίαν θέσιν τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ ζηλεύσῃ καὶ ὁ εὐτυχέστερος τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Νυμφευόμενοι, δὲν ἀποκτοῦν, ὅπως παρ' ἡμῖν, τὸ ἕτερον ἥμισύ των, ἀλλὰ μόνον τὸ τέταρτον. Φαντάζεται κανεὶς τί σημαίνει ἡ λεπτομέρεια αὕτη; Τὴν τουαλέτταν τῆς κυρίας δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τὴν φτειάσῃ ἕνας, ἀλλὰ τέσσαρες, τὴν γλῶσσαν τῆς κυρίας δὲν εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τὴν ὑποστῇ ἕνας, ἀλλὰ μία τετρὰς, τὴν παντοφλιὰν τέλος τῆς κυρίας θὰ τὴν δοκιμάσουν τέσσερα πρόσωπα μὲ τὴν σειράν των ἕκαστον. Ποία ὄντως ἀπεριγράπτου εὐδαιμονίας συζυγικὴ ζωή! Καὶ ὅμως, οἱ Θιβετιανοὶ ζητοῦν νὰ τὴν καταλύσουν, οἱ ἄφρονες!

Ἐὰν κατὰ τύχην εὑρισκόμην εἰς τὸ Θιβέτ, θὰ ἀνέβαινα εἰς μίαν καρέκλαν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς πρωτευούσης των Λάσσας καὶ θὰ ἐξεφώνουν τὸν κάτωθι λόγον:

— Μωρέ, ἐπαλαβώσατε, ἀγαπητοί μου Θιβετιανοί, καὶ σκέπτεσθε νὰ ἐπιχειρήσετε ἐπανάστασιν; Ποῖος ἄλλος εἰς τὸν κόσμον ἔχει τὴν εὐτυχίαν σας; Τέσσαρες μαζὶ ἔχετε μίαν γυναῖκα. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀπὸ τὰς εἰκοσιτέσσαρας ὥρας τῆς ἡμέρας, τὰς δεκαοκτὼ περνᾶτε ζωὴ καὶ κόττα. Ἕως ὅτου νὰ βρισθοῦν, νὰ τυραννηθοῦν καὶ νὰ δαρθοῦν οἱ ἄλλοι τρεῖς συνάδελφοί σας, ἐσεῖς μένετε ἥσυχοι. Θέλετε νὰ ἔχετε μίαν γυναῖκα ἕκαστος; Ἀλλὰ δὲν ρωτᾶτε ἡμᾶς τοὺς Εὐρωπαίους τί τραβᾶμε ποῦ τὴν ἔχουμε; Ἔπειτα εἶνε μικρὴ καὶ ἡ ἄλλη εὐτυχία ποῦ ἀπολαμβάνετε; Ὅταν πεθάνῃ ἡ πρώτη σας σύζυγος, σᾶς ἀπαγορεύεται νὰ πάρετε ἄλλη καὶ πρέπει νὰ μείνετε χῆρος εἰς ὅλην τὴν ζωήν σας. Μωρέ, ἀθεόφοβοι, ὑπάρχει μεγαλυτέρα εὐτυχία ἀπὸ αὐτὴν καὶ θέλετε νὰ ἀλλάξετε κατάστασιν; Οὖ νὰ χαθῆτε, ἠλίθιοι!

Αὐτὰ θὰ ἔλεγα περίπου εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Λάσσας, ἐὰν συνέπιπτε νὰ εὑρίσκωμαι κατ' αὐτὰς εἰς τὸ Θιβέτ. Πολὺ φοβοῦμαι ὅμως ὅτι οἱ Θιβετιανοὶ ἄνδρες θὰ μοῦ ἀπήντων ἐν μιᾷ φωνῇ:

— Μακρυὰ ποῦ νύχτωσες, καϋμένε! Νομίζεις πῶς σκεπτόμεθα νὰ ἐπαναστατήσουμε γιὰ νὰ παίρνουμε μία γυναῖκα ὁ καθένας; Κάθε ἄλλο. Τὸ κάνουμε διότι μὲ τὸ σημερινὸν καθεστὼς χρειάζονται εἰς τὸ Θιβὲτ τετραπλάσιοι ἄνδρες ἀπὸ γυναῖκες, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα τόσοι, διατρέχουμε τὸν κίνδυνο νὰ φορτώσουν σὲ κάθε ἕνα ἀπὸ μᾶς τέσσερα τέταρτα διαφόρων γυναικῶν, ὁπότε πλέον πήγαινε τουλόγου σου νὰ τὰ βγάλῃς πέρα μὲ τέσσαρες γυναικεῖες γλῶσσες καὶ ὀκτὼ γυναικεῖα χέρια κρατοῦντα σκουπόξυλα.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Λίαν προσεχῶς εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ δικτατορία τοῦ Βενιζέλου
Καὶ ἡ Μικρασιατικὴ περιπέτεια

Ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν ἐκθρόνισιν τοῦ Κωνσταντίνου

1917-1922

Τὸ τελευταῖον μέρος τῶν Ἱστορικῶν Ἀναμνήσεων
ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κρίσιν

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΥΖΗΣ

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΙ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΣΠΥΡΟΥ ΛΟΒΕΡΔΟΥ

Ἡ ἔκθεσις μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἔργων τοῦ Γύζη, ποῦ εἶχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ ὀργανώσῃ ἡ Ἑταιρεία τῶν Φιλοτέχνων εἰς τὸ Ἰλίου Μέλαθρον, μᾶς δίδει ὅλον τὸ μέτρον τοῦ ταλάντου τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου, μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν αἰωνίαν νεότητα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης, μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὰς μικρότητας τῆς καθημερινῆς ζωῆς καὶ ἀποκαθιστᾷ αἴσθημα αἰσιοδοξίας εἰς τὰς πεζὰς ἡμέρας ποῦ διερχόμεθα. Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸν μεγάλον Καλλιτέχνην. Ὅπως χαρακτηριστικὸν τοῦ Δημιουργοῦ εἰς τὴν τέχνην εἶνε νὰ δίδῃ τὰς ἁπλᾶς λύσεις ὅλων τῶν προβλημάτων τῆς αἰσθητικῆς, ν' ἀνοίγῃ τοὺς μεγάλους δρόμους τῆς παιδαγωγικῆς διδασκαλίας εἰς τὴν διψῶσαν πνευματικὴν καὶ ψυχικὴν ἀνύψωσιν ἀνθρωπότητα, καὶ νὰ ἀποκαλύπτῃ τὰς αἰωνίους ἀληθείας εἰς τὴν ἀκάματον ἔρευναν καὶ προσπάθειαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅλον τὸ πλούσιον αὐτὸ ὑλικὸν εὑρίσκεται συγκεντρωμένον καὶ συμπυκνωμένον εἰς τὸ ἔργον τῶν μεγάλων ἀποστόλων καὶ προφητῶν τοῦ ὡραίου. Εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν παραγωγὴν τοῦ Γύζη, ἀνήκοντος εἰς τὴν χορείαν αὐτὴν τῶν ἐκλεκτῶν, ἀνευρίσκονται οἱ αὐτοὶ πολύτιμοι λίθοι μὲ τὴν ἰσχυρὰν λάμψιν τῆς αἰωνίου ἀληθείας.

Ὁ Γύζης δὲν ἀνεμίχθη ποτὲ εἰς τὰς μεγάλας διενέξεις τῶν προβλημάτων τῆς αἰσθητικῆς. Οὔτε ἠσχολήθη ν' ἀποδείξῃ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀπόλυτον ὡραῖον, γέννημα τῆς Φύσεως πλάσμα τῆς Τέχνης ἢ ἐὰν ἡ καλλιτεχνικὴ δημιουργία εἶνε ὑποκειμενικὴ ὑπαγόρευσις ἢ ἀποκατάστασις ἀντικειμενικῆς ἀληθείας. Οὔτε ποῖον εἶνε τὸ κριτήριον τῆς Τέχνης, οὔτε ποῖαι αἱ αἰσθητικαὶ ἀξίαι. Οὔτε ἐὰν ὁ φορμαλισμὸς—τὸ σχῆμα—εἶνε ἐπικρατέστερος τοῦ ἰδανισμοῦ—τῆς ἐκφράσεως. Οὔτε ἐὰν ὁ δογματισμὸς εἶνε ἀληθέστερος τοῦ ἐντυπωτισμοῦ. Οὔτε ἐὰν ἡ Τέχνη, ἐξερχομένη τῆς μιμήσεως, εἶνε στενὴ ἢ εὐρεῖα ἑρμηνεία τῆς Φύσεως ἢ προφητεία ἐξερχομένη τῆς ἀνεγνωρισμένης παραδόσεως.

Ἀδιαφορῶν ἢ ἀγνοῶν ὅλα τὰ μεγάλα αὐτὰ θέματα τῶν φιλολόγων τῆς αἰσθητικῆς, ἔδωσε διὰ τῶν πινάκων του τὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τούτων. Ἐπετέλεσε τὴν ἀποστολὴν τῆς αἰσθητικῆς. Ἐπέβαλεν ἓν ἰδανικὸν εἰς τὴν κοινὴν ἀναγνώρισιν καὶ τὸν θαυμασμόν. Ἐξετέλεσε τὸν ἆθλον τοῦ Πλωτίνου: τὸν θρίαμβον τοῦ Πνεύματος ἐπὶ τῆς ὕλης.

***

Ὁ Γύζης ἐγεννήθη φέρων εἰς τὰ σπλάγχνα τὸ δαιμόνιον τῆς Τέχνης καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ Καλλιτέχνου. Πτωχός, ταπεινός, ἁγνὸς νησιώτης, ἠσθάνθη τὸ σκίρτημα ὡς ὑπερτέραν ἀποστολὴν καὶ ἐνίκησεν ὅλας τὰς μεγάλας δυσκολίας τῆς ζωῆς διὰ νὰ κατορθώσῃ ν' ἀνέβῃ, μὲ ἀκούραστον καὶ σταθερὸν βῆμα, τὰς ὑψηλὰς κορυφὰς τοῦ Ὀλύμπου τῆς Τέχνης. Δὲν παρῆλθεν ἡμέρα τῆς ζωῆς του χωρὶς προσπάθειαν, χωρὶς ἐναντιότητα, χωρὶς καταπόνησιν, ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἀνάβασιν, χωρὶς ἱκανοποίησιν καὶ στερέωσιν εἰς τὴν πίστιν.

Ἡ Τέχνη τοῦ ἤνοιγε κατὰ βαθμίδας τοὺς ὁρίζοντάς της.

Ἦτο μιμητὴς τὰ πρῶτα ἔτη τοῦ σταδίου του εἰς τὰ πρότυπα τῶν διδασκάλων του. Ἀπεικόνιζε σκηνὰς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μὲ λανθάνουσαν ἐκδήλωσιν τοῦ θερμαινομένου ταλάντου του. Ἀνευρίσκει ἐν μέρει τὴν ἀτομικότητά του εἰς τὴν δευτέραν περίοδον τοῦ καλλιτεχνικοῦ σταδίου του μὲ τοὺς ἠθογραφικοὺς πίνακάς του, μὲ τὸ τάμα, τὸ παραμύθι, τὸ κρυφὸ σχολειό, τὸν μικρὸν σοφόν, τὴν χαρτομάντιν, τὰς ἀπόκρεω εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ τέλος ἀνέρχεται βαθμιαίως τὰς ὑψηλοτέρας βαθμίδας τῆς τέχνης μὲ τὰς ἀλληγορικάς του συνθέσεις, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του, ἀπολήγουν εἰς τοὺς μεγάλους συμφωνικούς του πίνακας.

Κατὰ τὰς τρεῖς αὐτὰς περιόδους τοῦ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΑΙ ΑΠΕΡΓΙΑΙ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΩΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΩΝ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΤΩΝ ΟΙ ΑΠΕΡΓΟΥΝΤΕΣ

ΜΙΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Πρὶν ἀκόμη ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος τῆς ἀπεργίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐνεφανίσθη ἡ ἀπειλὴ τῆς πανεπαγγελματικῆς ἀπεργίας, τῆς ὁποίας μάλιστα ἡ κήρυξις ἠγγέλθη ὡς ὁριστικὴ τὴν 2αν Ἀπριλίου. Πιθανῶς ἕως τότε ν' ἀποσοβηθῇ, ὅπως ἀπεσοβήθη, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, καὶ ἡ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὁπωσδήποτε ὅμως αἱ συχναί, καθ' ἡμέραν, δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ἐμφανιζόμεναι ἀπειλαὶ ἀπεργιῶν, γεννοῦν τὸ ἐρώτημα ἂν οἱ ἀπειλοῦντες ἔχουν σαφῆ ἐπίγνωσιν τῆς ἐκτάσεως, τῶν συνεπειῶν, ἀμέσων τε καὶ ἐμμέσων, τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἀπειλῶν αὐτῶν.

Διότι, ναὶ μὲν ἡ ἀπεργία θεωρεῖται ὡς μέτρον ἀμύνης μιᾶς τάξεως, τῶν ἐργατῶν ἐναντίον ἄλλης, τῶν ἐργοδοτῶν, ἐν τούτοις ὅμως ἡ πεῖρα ἢ μᾶλλον οἱ ἀψευδεῖς ἀριθμοὶ τῆς στατιστικῆς ἀποδεικνύουν, ὅτι τὸ ὅπλον τῆς ἀπεργίας εἶνε ἀμφίστομον καὶ τραυματίζει ἐξ ἴσου ἐπικινδύνως καὶ ἐκείνους ἐναντίον τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸ χρησιμοποιοῦν. Ὄχι σπανίως μάλιστα τραυματίζει πολὺ βαθύτερον τοὺς τελευταίους τούτους. Ἀπεργία σημαίνει διακοπὴ ἐργασίας καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπώλειαν ἀμοιβῆς, μισθοῦ ἢ κέρδους, ἀλλὰ πρὸ παντὸς σημαίνει μείωσιν παραγωγῆς.

Αἱ προπολεμικαὶ ἀπεργίαι

Ἡ ἱστορία τῶν ἀπεργιῶν εἶνε διδακτικωτάτη. Ἀρκοῦν μερικοὶ ἀριθμοὶ διὰ νὰ δείξουν τὰς τρομερὰς συνεπείας τῶν ἀπεργιῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1892 ἐκηρύχθη ἡ μεγάλη ἀπεργία τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ κλωστήρια τοῦ Λανκσάϊρ τῆς Ἀγγλίας. Ἀπήργησαν 356.799 ἐργάται, οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν συνολικῶς 17.381.936 ἡμερομίσθια. Πρὸ τῆς ἀπεργίας ὁ ἀριθμὸς τῶν στερουμένων ἐργασίας ἀνήρχετο εἰς 6 ο)ο. Μετὰ τὴν ἀπεργίαν ἡ ἀναλογία τῶν στερουμένων ἐργασίας ἀνῆλθεν εἰς 43 ο)ο. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐκηρύχθη ἡ ἀπεργία τῶν μεταλλευτῶν τοῦ «Μεγάλου Συνδέσμου» τῆς Ἀγγλίας. Ἀπήργησαν 636.386 ἐργάται, οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν συνολικῶς 31.205.062 ἡμερομίσθια. Ἡ ἀναλογία τῶν πρὸ τῆς ἀπεργίας ταύτης καὶ μετ' αὐτὴν στερουμένων ἐργασίας εἶνε περίπου ὁ αὐτὸς πρὸς τὴν ἀναλογίαν τῆς προηγουμένης ἀπεργίας. Τῷ 1898 ἀπήργησαν 253.907 ἐργάται κατασκευασταὶ μηχανῶν, οἱ ὁποῖοι ἐστερήθησαν 15.289.478 ἡμερομίσθια. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν τριῶν τούτων μεγάλων προπολεμικῶν ἀπεργιῶν ὑπῆρξαν τόσον αἰσθητὰ εἴς τε τὰς ἐργατικὰς τάξεις, δηλαδὴ τοὺς ἀπεργοὺς καὶ τοὺς ἐργοδότας, ὥστε ἡ διαιτησία καὶ οἱ συμβιβασμοὶ μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερῶν ἔγιναν συχνότεροι καὶ κατὰ συνέπειαν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπεργιῶν ἠλαττώθη σημαντικῶς.

Καταστροφαὶ ἑκατοντάδων δισεκατομμυρίων

Λίαν ἐπικαίρως ἔρχεται ἡ εὔγλωττος στατιστικὴ τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσε κατ' αὐτὰς ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία, τὴν ὁποίαν συνέστησεν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, διὰ νὰ μελετήσῃ τὰς οἰκονομικὰς συνεπείας τῆς μεγάλης ἀπεργίας τῶν Ἄγγλων ἀνθρακωρύχων τοῦ 1926. Ἐχρειάσθησαν 18 περίπου μῆνες διὰ νὰ καταστρωθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεγαλυτέρας ταύτης μεταπολεμικῆς ἀπεργίας, τὰ ὁποῖα ὑπῆρξαν τόσον καταστρεπτικά, ὥστε μόνον διὰ δεκάδων δισεκατομμυρίων εἶνε δυνατὸν νὰ ἐκφρασθῶσιν.

Κατὰ τὴν ἀπεργίαν ταύτην ἀπήργησαν 1.100.100 ἐργατῶν ἐπὶ 30 ἑβδομάδας περίπου, χάσαντες 37 δισεκατομμύρια 400 ἑκατομμύρια σημερινῶν δραχμῶν (2 δισεκατομμύρια 200 ἑκατομμύρια φράγκων χρυσῶν) ἐξ ἡμερομισθίων. Δηλαδὴ τὰς συνολικὰς εἰσπράξεις πέντε περίπου ἐτῶν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους! Ἡ ἐτησία παραγωγὴ γαιάνθρακος τῆς Μ. Βρεττανίας εἶναι 250 ἑκατομμύρια τόννων. Κατὰ τοὺς ἑπτὰ μῆνας τῆς ἀπεργίας ἡ παραγωγὴ ἠλαττώθη κατὰ 130 ἑκατομμύρια τόννων, ἐξ ὧν 30 ἕως 35 ἑκατομμύρια θὰ ἐξήγοντο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πωλούμενοι πρὸς 30 χρυσᾶ φράγκα ὁ τόννος κατὰ τὴν τρέχουσαν τιμήν. Οὕτω ἡ ἀγγλικὴ ἀγορὰ ἔχασε 15 δισεκατομμύρια 300 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Καὶ ὄχι μόνον ἔχασε τὸ κολοσσιαῖον τοῦτο κέρδος, ἀλλ' ἡ Ἀγγλία, ἡ τροφοδοτοῦσα τὸν κόσμον διὰ γαιανθράκων, ἠναγκάσθη νὰ εἰσαγάγῃ ἔξωθεν τὴν καύσιμον ὕλην τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὰ ἐργοστάσιά της καὶ ἠγόρασεν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ 19.500.000 τόννους γαιάνθρακος πρὸς 50 μέχρις 100 φράγκα χρυσᾶ τὸν τόννον, δαπανήσασα 25 δισεκατομμύρια 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἐπίσης ἠναγκάσθη νὰ εἰσαγάγῃ 250 ἑκατομμύρια γαλλονίων πετρελαίου, τὸ ὁποῖον ἐπρομηθεύετο ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῶν γαιανθράκων της, δαπανήσασα 42 δισεκατομμύρια 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Αἱ ἐκ τῆς ἀπεργίας ζημίαι τῆς ἀγγλικῆς μεταλλουργίας, βαμβακουργίας, ναυπηγείων καὶ σιδηροδρόμων ἀνῆλθον εἰς 6 δισεκατομμύρια φράγκων χρυσῶν, ἤτοι 102 δισεκατομμύρια δραχμῶν! Εἰς τὰς τρομακτικὰς ταύτας ζημίας δὲν ὑπολογίζεται ἡ ἀπώλεια τῆς πελατείας τῶν Ἄγγλων ἀνθρακεμπόρων, τῶν ὁποίων οἱ πελάται κατὰ τὸ ἑπτάμηνον διάστημα τῆς ἀπεργίας ἐστράφησαν πρὸς τὴν Γερμανίαν καὶ ἄλλα κράτη. Τὸ ταμεῖον ἀσφαλείας κατὰ τῆς ἀπεργίας ἠναγκάσθη νὰ χρεωθῇ 500 ἑκατομμύρια φράγκα χρυσᾶ, ἤτοι 8 δισεκατομμύρια 500 ἑκατομμύρια δραχμῶν σημερινῶν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀέργων, μετὰ τὴν ἀπεργίαν, ἀνῆλθεν εἰς 2.300.000 ἐργάτας, ἐνῷ πρὸ τῆς ἀπεργίας ἀνήρχετο εἰς 1.700.000. Αἱ ἑξακόσιαι ἐπὶ πλέον χιλιάδες τῶν ἐργατῶν ἔμειναν ἄνευ ἐργασίας μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀπεργίας διότι πλεῖστα μεταλλεῖα κατεστράφησαν ἐκ τῶν πλημμυρῶν κατὰ τὴν ἑπτάμηνον ἐγκατάλειψιν, πολλοὶ δὲ καὶ μεγάλοι οἶκοι ἐχρεωκόπησαν ἐκ τῶν ζημιῶν.

Ἐπίγνωσις τῆς εὐθύνης

Οὐδεμία ἀπολύτως περιγραφὴ εἶνε ἐπαρκὴς νὰ δώσῃ ἀκριβεστέραν εἰκόνα τῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας προὐξένησεν ἡ μεγάλη αὕτη ἀπεργία. Οἱ περισσότερον ζημιωμένοι ἐκ ταύτης ἐξῆλθον οἱ ὑποκινήσαντες αὐτοὶ ἀνθρακωρύχοι. Ἔναντι τῶν 37 δισεκατομμυρίων 400 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀπώλεσαν ἐξ ἡμερομισθίων κατὰ τὰς ἡμέρας ἃς ἀπήργουν, ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὡς βοήθημα 30 ἑκατομμύρια φράγκα χάρτινα, ἤτοι 120 περίπου ἑκατομμύρια δραχμῶν. Δηλαδὴ σταγόνα ἐν τῷ ὠκεανῷ.

Οἱ ἐπίσημοι οὗτοι ἀριθμοί, τοὺς ὁποίους κατέστρωσεν ἡ ἐπιτροπὴ ἣν κατήρτισεν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, καλὸν εἶνε νὰ μελετηθοῦν ἀπὸ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν τὰς εὐθύνας μιᾶς ἀπεργίας. Διότι πρὸ τῆς κηρύξεως αὐτῆς πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀπόλυτος ἐπίγνωσις τῶν συνεπειῶν καὶ ἀκριβὴς στάθμισις τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ προξενήσῃ.

Καὶ ναὶ μὲν εἰς τὸν ἀπολογισμὸν μιᾶς ἑλληνικῆς ἀπεργίας δὲν θὰ ἀναγραφῶσι ζημίαι δεκάδων δισεκατομμυρίων διότι οὔτε μεγάλην βιομηχανίαν ἔχομεν οὔτε αἱ ἄλλαι πλουτοπαραγωγικαί μας δυνάμεις εἶνε τόσον πλούσιαι ὥστε νὰ ἐκφράζωνται εἰς δισεκατομμύρια. Ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ τοῦτο τὸ πλῆγμα θὰ εἶνε σοβαρώτερον. Ἡ οἰκονομικῶς καχεκτικὴ χώρα μας, αἱ ἀποσυντεθειμέναι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι καὶ ἡ ἔλλειψις πάσης κοινωνικῆς, βιομηχανικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὀργανώσεως θὰ καταστήσουν τὰς ζημίας περισσότερον αἰσθητὰς καὶ τὰς ἐκ τῆς ἀπεργίας πληγὰς δυσκολώτερον ἰασίμους. Ἀφοῦ μία ἀπεργία ἐπέφερε τοσοῦτον τρομακτικὸν κλονισμὸν εἰς τὸν οἰκονομικὸν βρεττανικὸν κολοσσὸν εὔκολον νὰ ἀναλογισθῇ τις ποῖα τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀσθενικῆς Ἑλλάδος. Ἐκεῖ δὲ ὅπου ὁμιλοῦν, καὶ μάλιστα τόσον εὐγλώττως, οἱ ἀριθμοὶ αἱ θεωρίαι περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἀπεργίας ὡς νομίμου ὅπλου ἀμύνης δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐνέχουν σοβαρότητα, ἐφ' ὅσον ἡ δραστικότης τοῦ ὅπλου τούτου στρέφεται κυρίως ἐναντίον τῶν χρησιμοποιούντων αὐτά.

Ν. Κ. ΒΕΡΡΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

σταδίου του ἀποδίδει ὅλον τὸ περιεχόμενον τῆς καλλιτεχνικῆς του ψυχῆς, ἀποτυπώνει ὁριστικῶς τὴν τεχνικήν του, ἀνοίγει αἰσθητικοὺς ὁρίζοντας καὶ ἐμφανίζει τὴν Τέχνην ὑποβάλλουσαν, διδάσκουσαν, ἀποκαλύπτουσαν.

* * *

Ἡ τεχνική του εἶνε ἁπλῆ καὶ ἐπιβλητική. Εἰς τοὺς πίνακάς του πειραματικῶς ἀποδεικνύεται τὸ σχέδιον ὡς τὸ ἄρρεν γένος τῆς Τέχνης, προέχον ἀπέναντι τοῦ θήλεος χρώματος. Ἐπέχει τὴν θέσιν τῆς διανοίας πρὸς τὸ αἴσθημα, κατὰ τόσον καθωρισμένον τρόπον, ὥστε ὁ πίναξ ὁλόκληρος ἀποτελεῖ, διὰ τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα τῆς Τέχνης, τὴν ἁρμονικὴν συνομιλίαν τοῦ νοῦ πρὸς τὴν καρδίαν.

Ὁ ζωγράφος τηρεῖ τὴν ἀκαδημαϊκὴν παράδοσιν τῆς τάξεως, τῆς ἀναλογίας καὶ τῆς ἑνότητος. Ἡ σύνθεσίς του δὲν ἐμφανίζει προέχον σημεῖον, ἀλλ' ἑνιαίαν ἀλληλουχίαν περιλαμβανομένην δι' ἑνὸς βλέμματος. Τὰ σχεδιάσματά του πολυάριθμα, παραστατικὰ τῆς προσηλώσεως πρὸς τὴν ζωϊκὴν γραμμήν, ἀποκαλυπτικὰ τῆς σκέψεως τοῦ συνθέτου, μαρτυροῦν τὴν ἀποστροφήν του πρὸς πᾶσαν ἐπαναστατικὴν παρέκκλησιν τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἁρμονίας πρὸς τὴν ὁποίαν ὠθεῖ τὸ ἰσχυρὸν τάλαντον.

Οἱ πίνακές του παρουσιάζουν ἤπια χρώματα, χωρὶς ἐντόνους ἀντιθέσεις, μὲ παρεμβαλλομένους κυανοὺς ἢ τεφροὺς τόνους, κατὰ τὸν κρατοῦντα συρμὸν τῶν νεωτεριστῶν ζωγράφων, συνδεόντων τὰ χρώματα μὲ οὐδετέρους τόνους. Ἡ ὁλικὴ ἀπόχρωσίς των ἐνθυμίζει ἐνίοτε τὰς ἐγχρώμους ἀπεικονίσεις τῶν μαρμάρων τῶν Παγασῶν.

Εἰς τοὺς πίνακας τούτους τὸ φῶς κατανέμεται μὲ τὰς σκιὰς ὄχι μόνον κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους τῶν προσπτώσεων καὶ τῶν ἀνταυγειῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἠθικὴν βαρύτητα τῶν ἀπεικονιζομένων ἀντικειμένων. Ἡ διακόσμησις τῶν πινάκων ἀποτελεῖται κατὰ κανόνα ἀπὸ τὴν ἀνεξάντλητον ἁρμονίαν τῆς ἀνθρωπίνης γραμμῆς. Τὰ δένδρα καὶ τὰ ἄνθη, τὰ ζῶα καὶ τὰ πτηνά, σπανιώτατα εὑρίσκουν θέσιν εἰς τὰς συνθέσεις τοῦ ζωγράφου. Καὶ ὅταν εἰς τὸν θρίαμβον τῆς Βαυαρίας ἠναγκάσθη νὰ ζεύξῃ τὸν λέοντα εἰς τὸ ἅρμα, μετέβη εἰς τὴν Φραγκφούρτην διὰ νὰ μελετήσῃ εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον τὰς γραμμὰς καὶ τὰς κινήσεις τοῦ βασιλέως τούτου τῶν δρυμῶν. Ἐπεδόθη οὕτω ὁλόκληρος εἰς τὴν ἀνεξάντλητον μελέτην τοῦ θαύματος αὐτοῦ τῆς πλαστικῆς δημιουργίας, τῆς γραμμῆς καὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Εἰς τοὺς ἠθογραφικούς του πίνακας ἀποδίδει τὰ βαθέα ἀνθρώπινα συναισθήματα εἰς τὴν στάσιν τῶν σωμάτων καὶ τὴν ἔκφρασιν τῶν προσώπων μὲ ὑποβλητικὴν δύναμιν, χωρὶς πρωτοτυπίαν ὅμως οὔτε ἔκδηλον χαρακτῆρα ἀτομικότητος. Ἀλλ' ἡ δημιουργικὴ δύναμις τοῦ χρωστῆρός του ἐκδηλοῦται πλήρης εἰς τὰς ἀλληγορίας του. Εἰς τὰς συνθέσεις αὐτάς, λιτὸς καὶ ὑποβλητικός, ἐμφανίζων τὰ ἀντικείμενα εἰς τὴν τυπικὴν μορφήν των καὶ τὴν πρωτόγονον οὐσίαν των, ἀπομακρύνων τὰς ζωηρὰς κινήσεις καὶ τὰς δραματικὰς χειρονομίας, ὅσον καὶ τὰ βίαια πάθη, ἀπορρίπτων κάθε ταρακτικὴν λεπτομέρειαν καὶ πᾶσαν διάσπασιν τῆς ἠθικῆς ἑνότητος, ἐμφανίζει πρόσωπα ψυχικῶς ὡραῖα, ἱερατικὰ καὶ ὑποβλητικά.

Ὁ Ὀλυμπιονίκης του δὲν ἐκφράζει τὴν χυδαίαν καὶ ἔντονον χαρὰν τοῦ θριαμβευτοῦ, οὔτε ἀποδίδει ξηρὸν ἦχον συντριβείσης ἀντιστάσεως. Εἶνε ψυχικὴ ἔκφρασις ὀλυμπίου γαλήνης, τὴν ὁποίαν ἔχει τὸ πνεῦμα κυριαρχοῦν τῆς ὕλης. Εἶνε ψυχικὴ ἐκδήλωσις ἐναρέτου καρδίας, ἡ ὁποία πιστεύει εἰς τὴν προσευχήν. Δὲν εἶνε ὁ τυχαῖος νικητὴς ἑνὸς ἀθλήματος, ἀλλ' ὑπὸ μορφὴν εὐσταλοῦς ἐφήβου εἶνε αὐτὸ τὸ ἴδιον ἑλληνικὸν πνεῦμα τὸ καταγαγὸν τὴν μεγαλυτέραν νίκην ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ὑποβάλλει βαθέως τὴν σκέψιν αὐτὴν ἡ ἑλληνικὴ κατατομὴ τοῦ Ἐφήβου μὲ τὸ καταυγάζον τὴν κόμην του ὑπέργειον φῶς.

Ἡ Ἱστορία, ὡς τὴν παρουσιάζει εἰς τὰς ἀγγελίας τῆς Ἐκθέσεως τῶν Καλλιτεχνῶν τοῦ Μονάχου, εἶνε ἐμψύχωσις ἑλληνικῆς θεότητος, ἡ ὁποία κατῆλθε, χωρὶς νὰ ἐκπέσῃ, ἀπὸ τὸν θριγκὸν ἀρχαίου ναοῦ, ἐπιβλητικὴ καὶ ὑπέροχος, διὰ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. Ἡ παράστασις αὐτὴ ἐντὸς τοῦ κύκλου ποὺ ἀποτελεῖ, διὰ πολλὰ ἔργα, τὴν προτίμησιν τοῦ καλλιτέχνου, ἔχει τόσην πληρότητα καὶ ἑνότητα, ὥστε ὁ ζωγράφος φαίνεται νὰ τὸ ἐξεπόνησε χωρὶς σχεδιάσματα καθ' ὑπαγόρευσιν αὐτῆς τῆς Μούσης.

Τὸ Πνεῦμα τοῦ Πόνου εἶνε ὁμοίας δυνάμεως καὶ ἐμπνεύσεως παράστασις. Ὁ συμβολικὸς ἔφηβος, ὁ τανύων τὰς χορδὰς τῆς λύρας του εἰς πένθιμον ἦχον, ἔχει ἰσόρροπον ἔκφρασιν μεταξὺ τῆς βοῆς ὀδύνης του καὶ τῆς βαθυτέρας πίστεως, ὅτι ὁ ἦχος ἀποβαίνει λυτρωτὴς τῶν πόνων. Εἶνε αὐτὴ ἡ ψυχολογία τοῦ καλλιτέχνου, ὁ ὁποῖος, ἀπηχῶν τὸν πόνον ὡς τὴν μοῖραν τοῦ ἀνθρώπου, πιστεύει μὲ τὰς πτέρυγας τῆς τέχνης του εἰς τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ ἐμφανίζει ὑπὸ μετριοπαθῆ ἐκδήλωσιν τελειωτικὴν αἰσιοδοξίαν.

Ἡ Ποίησις εἰς ἄλλον ὡραῖον πινακά του συντονίζει τὸ βιολί της μὲ τοὺς ἐαρινοὺς ἤχους τοῦ δάσους. Ἐπὶ μαρμαρίνου ἑδωλίου ἔχει στρέψει ὅλην τὴν προσπάθειάν της διὰ νὰ ἀκροασθῇ, μετουσιώσῃ καὶ ἀποδώσῃ τὰς ἐαρινὰς ἁρμονίας τῆς φύσεως.

Καὶ εἰς τὸν πίνακα τοῦτον ὁ καλλιτέχνης, ἐκφεύγων τὸν κίνδυνον νὰ παρουσιάσῃ τὴν Ποίησιν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ κρατοῦντος ρωμαντισμοῦ, μὲ ἐμπνευσμένης Σαπφοῦς τὸ μέτωπον ἢ ἐρωτευμένης Μαγδαληνῆς τὸ βλέμμα, ἀποδίδει τὸ συμβολικὸν πρόσωπον μὲ τὴν ἰδίαν κλασσικὴν λιτότητα καὶ πρωτόγονον πνευματικότητα. Εἶνε τόνος τῆς ἰδίας ἁρμονίας ἐν μέσῳ τοῦ Δάσους ἡ Ποίησις. Ψυχὴ τοῦ τοπίου συντονισμένη εἰς τὸ περιβάλον της. Πτηνὸν ἕτοιμον νὰ ψάλῃ σοφὸν ᾆσμα. Δὲν εἶνε μόνον ὅραμα, ἀλλὰ καὶ ἀκρόαμα ἡ ἰόχρους αὐτὴ σύνθεσις τῆς θείας Ποιήσεως.

Ἡ Ἑλλάς, εἰς τὸ σχέδιον τοῦ διπλώματος τῶν Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, ἀρχαϊκή, μὲ συναίσθησιν τῶν διανυθέντων αἰώνων καὶ περιπετειῶν, ἀναμένει εὐπρεπὴς καὶ ἤρεμος, νὰ ἐπιτελέσῃ ἡ Φυλὴ τὸν προορισμόν της, ν' ἀνακύψῃ εἰς τὴν νέαν Κοινστραν, νὰ δώσῃ συνέχειαν τῆς γραμμῆς τοῦ κάλλους, ν' ἀνοίξῃ πάλιν τοὺς ὁρίζοντας τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Γύζης ἐνεψύχωσεν εἰς τὴν παράστασιν αὐτὴν τὸ ἀκοίμητον ἰδανικὸν τῆς ζωῆς του.

Καὶ ἔχει σειρὰν ὅλην τοιαύτης συλλήψεως καὶ συνθέσεως ἀλληγοριῶν ὁ Γύζης, ἀποδίδων τὴν Ἁρμονίαν, τὴν Θεωρίαν καὶ τὴν Πρᾶξιν, τὸν θρίαμβον τῆς Βαυαρίας· μὲ ἀκολουθίαν συμβολικῶν παραστάσεων τὴν Δόξαν, τὴν Εὐγνωμοσύνην, τὴν Φήμην . . .

Περισσότερον τὸν ἀπησχόλησεν ἡ συμβολικὴ παράστασις τοῦ Θριάμβου τῆς Θρησκείας. Εἰς τὸ σχεδίασμα τοῦτο ἔφθασεν εἰς δύο ἀντιθέτους ψυχικοὺς πόλους. Εἰς τὴν ἐξωτερικήν, πανηγυρικήν, ἐπιτακτικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ Θριάμβου καὶ παρέστησε τὸν Ἀρχάγγελον ἔμπροσθεν τοῦ Σταυροῦ μὲ ξίφος ἐκ φλογῶν, ἐπιβλητικόν, ἀκατανίκητον, σχεδὸν ἀδυσώπητον, ἔχοντα τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἐπὶ ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων τῆς Γῆς—διότι ὅλον τὸ συναίσθημα τοῦτο ἐπιβάλλει ἡ ὡς στήλη, ἀνυπολογίστου ἠλεκτρικῆς θελήσεως, εὐθυτενὴς γραμμὴ τοῦ σώματος τοῦ Ἀρχαγγέλου. Καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἤρεμον, βαθεῖαν, ἀλλὰ καὶ ἀκατάλυτον δύναμιν τῆς θρησκείας καὶ παρέστησε πλαγίως τοῦ αἱματοβρέκτου συμβόλου τοῦ Σταυροῦ τὸν Ἀρχάγγελον, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει τὴν ἔκφρασιν τῆς προσταγῆς, ἀλλὰ τὴν θείαν δύναμιν τοῦ σιγῶντος Μυστηρίου.

Τὸ δεύτερον τοῦτο σχεδίασμα, συνεπὴς πρὸς ἑαυτόν, ἐπροτίμησεν ὁ καλλιτέχνης εἰς τὸν μεγάλον, ἡμιτελῆ δυστυχῶς, πίνακά του.

Κατὰ τὴν δευτέραν αὐτὴν περίοδον τοῦ καλλιτέχνου, τὸ τάλαντόν του ἐπραγματοποίησε τὴν ὑψηλοτέραν πτῆσιν.

* * *

Τὸ δαιμόνιον τῆς τέχνης ἔφερεν ὁ Γύζης εἰς τὰ σπλάγχνα του μὲ τὸ μυστήριον τῆς ζωῆς. Τὸ ἔθαλψεν ὅμως ἡ καλλιτεχνική του ἰδιοσυγκρασία καὶ τὸ ἐτόνωσεν ἡ λατρεία του πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ καλλιτεχνική του φύσις δὲν ἐκδηλώνεται μόνον εἰς τὸ ἔργον του, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς σημειώσεις, τὰς ἐπιστολάς, τὰς ἐκδηλώσεις ὅλας τῆς ζωῆς του.

Αἱ σημειώσεις του, εἰς τὰ πρόχειρα ἡμερολόγιά του, εἶνε θελκτικαὶ ἐξομολογήσεις, ἁπτὰ μαρτύρια εὐγενείας, ἁπλότητος, ταπεινοφροσύνης καὶ βαθύτητος σοφοῦ μὲ παιδικὴν καρδίαν.

«Φεύγων διὰ τὸ Μόναχον—λέγει κάπου εἰς τὰς σημειώσεις αὐτὰς—ἔκλεισα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ μάτια μου καὶ τὴν ἔβλεπα κάθε ἡμέραν μεγαλύτερη». Καὶ ἀλλαχοῦ. «Ἄμετρη λύπη καὶ ἀκράτητη χαρά, δύο κακά». «Χωρὶς ἀγάπη στὸν κόσμο θὰ ἔσβυνεν ὁ Ἥλιος εἰς τὸν οὐρανόν». «Ὁ ἐγωϊσμός, τί ἀσχημία!» «Ἡ τέχνη ἀνοίγει τὸ δρόμο καὶ ὁ τεχνίτης βλέπει τί εἶνε μπροστά». «Ἡ κακία κλίνει τὸ δρόμο τῆς τέχνης». «Τί ὡραῖα ποὺ στολίζει τὸ πνεῦμα ἡ μετριοφροσύνη». «Ἡ τέχνη εἶνε μία καὶ θεϊκή».

Εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν ἐκδηλοῦται ἡ λατρεία του πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, ποὺ ἐβασίλευεν εἰς τὸν νοῦν του ὡς Τέχνη καὶ εἰς τὴν καρδίαν του ὡς Θρησκεία.

Τὰ ταξείδια του ἀπὸ τὸ Μόναχον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦσαν εὐσεβεῖς ὁδοιπορίαι ποὺ τοῦ ἀπεκάλυψαν ὅλον τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ θαύματος. Ὁ νοῦς του τὸ προσεδέχθη ὡς φῶς καὶ ἡ καρδία του τὸ ἀπέδωσεν ὡς παλμὸν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χρωστῆρος του.

Ὁ τεχνίτης πρέπει νὰ κρίνεται μὲ μεθοδικὴν ἐκτίμησιν ὅλων τῶν ἐκδηλώσεών του. Ἡ γνωριμία αὐτὴ ἀποβαίνει διαφωτιστικὴ τοῦ ταλάντου του καὶ δίδει ὑλικὸν διὰ συμπληρωματικὰς κρίσεις, διότι ἡ τελευταία λέξις μένει πάντοτε νὰ λεχθῇ διὰ τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου καλλιτέχνου. Οὕτω καὶ διὰ τὸν Γύζην ὅλα εἶνε χαρακτηριστικὰ καὶ ἀποκαλυπτικά. Ἡ πανταχόθεν συναγομένη καλωσύνη καὶ κατάνυξις καὶ πίστις του τοῦ ἔδωσαν συγκινήσεις, αἱ ὁποῖαι ἀνευρίσκονται εἰς τὸ ἔργον του ὡς ἀποκάλυψις ἐσωτερικῶν ἀληθειῶν. Μὲ τὴν ψυχολογίαν αὐτὴν τῆς βιβλικῆς ἀγνότητος ὁ Γύζης, ἀρχίζων τὰς συνθέσεις του, ἀποκλείει κάθε ἀνάμνησιν κακίας ἀπὸ τὴν καρδίαν του ἐκ τοῦ φόβου μὴ ἀπεδίδετο ὡς στίγμα ἐπὶ τοῦ πίνακος. Καὶ ἐξυψώνεται ὁ Γύζης, εἰς τὰ βλέμματα τοῦ προσδεχομένου τὴν ὑποβολὴν τῶν ἔργων του, εἰς τὸν βωμὸν ἱερέως τῆς Τέχνης λειτουργοῦντος, κατηχοῦντος, δοξολογοῦντος εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ζωῆς του.

Μὲ αὐτὴν τὴν δύναμιν, τὴν ἔξαρσιν, τὴν κατάνυξιν, ἀπετύπωσεν ὁ Γύζης τὰς ἀθανάτους ἀλληγορίας του.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ αἰσθητική του ἐπιχειρεῖ νέαν ἀνάβασιν διὰ τῶν συμφωνικῶν πινάκων του.

Αἰσθάνεται ὅτι ἡ ἰδιοφυΐα ἔχει τὴν ταχεῖαν διαίσθησιν τῶν ὑπερτέρων νόμων. Ὅτι ἡ Τέχνη, θεϊκή, ἀνοίγει τοὺς δρόμους τῆς αὔριον. Καὶ ἀναζητεῖ τὸν Μύστην—Μεσίαν ἅμα καὶ Προμηθέα—ποὺ θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὰ Ἠλύσια ὁπόθεν ἀπεμακρύνθη μὲ τὸ μεσαιωνικὸν σκότος, χωρὶς νὰ ἐπανέλθῃ μὲ τὰ πανηγυρικὰ χρώματα τῆς βαθέως ψυχικῆς, ἀλλὰ μετρίως πνευματικῆς Ἀναγεννήσεως.

Καὶ ἀναζητεῖ τὴν προφητείαν τῆς Ἀπολυτρώσεως.

Οἱ συμφωνικοί του πίνακες εἶνε τὸ ρῖγος τοῦ καλλιτέχνου πρὸ τοῦ μεγάλου θέματος.

Ἡ Μουσική, ὡς ἀϋλωτέρα καὶ ὑποβλητικωτέρα τῶν ἄλλων ὡραίων τεχνῶν, ὑποκρούει τὸν ὁραματισμὸν αὐτόν. Καὶ ἡ κόρη τοῦ καλλιτέχνου συνοδεύει ἐπὶ τοῦ πιάνου, μὲ τὰς συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν τριῶν συμφωνικῶν πινάκων τοῦ Γύζη.

Εἰς τὴν Ἐαρινὴν Συμφωνίαν ἀναμένει ἀπὸ τὴν Τέχνην καὶ τὴν Ποίησιν τὴν Ἀπολύτρωσιν. Ὁ πίναξ αὐτὸς εἶνε τὸ συμβολικὸν ἔαρ τῆς ὑψηλοτέρας αὐτῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἔζησε διὰ τῆς φαντασίας ὁ καλλιτέχνης. Μᾶς καλεῖ νὰ αἰσθανθῶμεν ἐν μέσῳ ἁρμονίας σχημάτων, χρωμάτων καὶ φωτός, τὴν νέαν αὐτὴν Ἐδέμ, ἀπώτατον σταθμὸν πολιτισμοῦ, συνέχειαν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος, βασιλείαν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἀγαθοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς.

Εἰς τὴν Ἀρχὴν τοῦ Αἰῶνος ἐμφανίζει τὴν ἀνθρωπότητα βαδίζουσαν τὴν ἰδίαν ὁδὸν τῆς Ἀποκαλύψεως, μὲ ὁδηγὸν τὴν Ποίησιν, παρέδρους τὰς Τέχνας καὶ ἀκολουθίαν τὰς Ἐπιστήμας, τὴν Βιομηχανίαν, τὸ Ἐμπόριον, ὅλας τὰς ἄλλας ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρωπίνης ἐπινοίας καὶ δραστηριότητος.

Τέλος εἰς τὸν συμφωνικὸν πίνακά του «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται», πιστεύει εἰς τὸν θρίαμβον τῆς θρησκείας καὶ παριστᾷ τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸ ὑπέρτερον Ἰδεῶδες, βαδίζουσαν καὶ ἀνευρίσκουσαν τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας.

Δὲν εἶνε ἀντιφατικοί, ἀλλὰ συμπληρωματικοὶ οἱ πίνακες αὐτοί. Εἶνε ἐκδηλώσεις τῆς ἰδίας αἰσιοδοξίας, τὴν ὁποίαν ἐκτρέφει ἡ ἰδία πίστις καὶ ὑπηρετεῖ τὸ αὐτὸ τάλαντον.

Ἀλλ' εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς ὁ Γύζης δὲν ἤνοιξε νέον ὁρίζοντα εἰς τὴν τέχνην του.

Ἀποδίδει μὲ τὴν ἰδίαν ὑπέροχον δύναμιν τύπους καὶ ἐμβλήματα, ἀλλὰ δὲν μεταδίδει τὸ ρῖγος τῆς ἐνατενίσεως τοιούτων θεμάτων. Ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἰδιοσυγκρασίας του καὶ τῆς τεχνικῆς του παραδόσεως, αἱ ὁποῖαι τὸν εἶχον καθηλώσει εἰς τὴν ἐποχήν του. Δὲν ὑπῆρξε τεχνίτης τέμνων νέας ἐπιφανείας ἐπὶ τοῦ ἀδάμαντος τῆς Τέχνης, ἀλλ' ἦτο ὁ ἥσυχος, ὁ βαθὺς αἰσθητικός, ὁ ὁποῖος μὲ ἐπιμονήν, μὲ ἔμπνευσιν, μὲ ἁγιότητα, Παράκλητος τοῦ Ὡραίου, εἰσέδυσεν εἰς τὴν βαθυτέραν ὕλην τῶν πραγμάτων καὶ ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὴν λανθάνουσαν σκέψιν καὶ ἔδωσε πνευματικότητα εἰς τὴν ὕλην, βαπτίζων εἰς τὸ φῶς τῆς Ἰδέας τὸν χρωστῆρά του.

Ἀρκεῖ διὰ τὴν δόξαν τοῦ Γύζη ὁ ἆθλος αὐτός.

Ἀρκεῖ δι' ἡμᾶς τὸ ἔργον του διὰ νὰ βλέπωμεν ὅτι σκιρτᾷ τὸ ἑλληνικὸν δαιμόνιον καὶ νὰ πιστεύωμεν ὅτι μῦσται, ὡς ὁ Γύζης, εἶνε πρόδρομοι τῶν ἱερέων ποὺ θὰ ἀνοίξουν εἰς νέαν λατρείαν τοὺς ἐρειπωμένους ναούς μας.

ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ ΤΗΝ
ΟΔΟΝΤΟΠΑΣΤΑ
ΡΟΔΑ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἰσότης

Ἐξεκούμβωσε μὲ βραδέα κινήματα τὸ σακκάκι του, ἔχωσε μὲ μεγαλοπρεπῆ κίνησιν τὸ χέρι του εἰς τὴν τσέπην, μὲ ἀκόμη μεγαλοπρεπεστέραν χειρονομίαν ἔβγαλε τὸ ἐξ ἴσου μεγαλοπρεπὲς πορτοφόλι του καὶ σύρων μίαν φωτογραφίαν ἀπὸ μέσα μὲ ρώτησε μὲ ὕφος αὐτάρεσκον:

— Σ' ἀρέσει;

Πρὸς στιγμὴν ἐνόμισα ὅτι ἐπρόκειτο τοὐλάχιστον περὶ φωτογραφίας τῆς ἐρωμένης του, ἀλλὰ ὅταν ἐκύτταξα εἶδα ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ψωρόσκυλου τοῦ χειροτέρου εἴδους, ἀπὸ τὰ ἀσχημότερα ψωρόσκυλα ποὺ εἶχα ἰδῆ ποτε.

— Σ' ἀρέσει; μὲ ξαναρώτησε. Καὶ πρόσθεσε, πρὶν ἀκόμη εἰπῶ τὴν γνώμη μου:

— Μοῦ στοιχίζει εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες δραχμές, χωρὶς ἐννοεῖς τὸν φόρο καὶ τὰ ναῦλά του, γιατὶ μοῦ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Γερμανία!

Τὸ εἶπε μὲ τὴν περιφρόνησιν ποὺ θὰ μιλοῦσε ἕνας πάμπλουτος Ἰνδὸς Μαχαραγιᾶς, γιὰ κανένα ψεύτικο δακτυλιδάκι διακοσίων φράγκων, «εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες δραχμές», καὶ ἡ προσθήκη τοῦ φόρου καὶ τῶν ναύλων ἦτο ἁπλῶς γιὰ νὰ ξιππάσῃ τὸν ταπεινὸν ἐκεῖνον ἀπένταρον ποὺ εἶχε ἀπέναντί του καὶ ποὺ ἔκανε ὅτι τὰ ξέρει ὅλα!

Εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες, ὦ ἄθλιοι ἄνθρωποι, πεινασμένοι καὶ ἄρρωστοι, ὦ ἄθλια ἀνθρώπινα σκουλήκια ποὺ σέρνετε τὸ κορμί σας βασανισμένο ἐπὶ τῆς γῆς! Εἴκοσι τρεῖς χιλιάδες, γιὰ ἕνα ψωρόσκυλο, «ἐκτὸς ἀπὸ τὸν φόρον καὶ τὰ ναῦλά του», τοῦ κυναναίμου αὐτοῦ τῶν ψωροσκύλων, ποὺ ὅταν θὰ καταφθάσῃ εἰς τὸ πολυτελὲς μέγαρον τοῦ δούλου του—διότι ὁ κύριός του θὰ εἶνε δοῦλός του, προλαμβάνων κάθε ἐπιθυμίαν του καὶ κάθε του ἀνάγκην, ἀπὸ τῶν ὑψηλοτέρων μέχρι τῶν ταπεινοτέρων—θὰ τὸν ὑποβάλῃ εἰς μύρια ἄλλα ἔξοδα, λουτροῦ καθημερινοῦ—«ἀχρείαστου, θεούλη μου, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους!»—ἐκλεκτῆς καὶ περιποιημένης τροφῆς—ὦ πεινασμένοι—γαλατάκι, μπισκοτάκι, μπιφτεκάκι, ἐπίτηδες γι' αὐτόν, περικαλῶ—παλτοῦ τσόχινου ντουμπλαρισμένου μὲ γοῦνα, ὦ μποέμ, μὲ τὰ διαρκῆ ὄνειρα παλτοῦ εἰς χειμερινὰς νύκτας, γιατροῦ, ὅταν ὁ γερμανικὸς αὐτὸς ψωρόσκυλος θὰ ἔχῃ συνάχι, τὴν στιγμὴ ποὺ ἐσεῖς θὰ ψοφᾶτε ἀπὸ καμμιὰ πούντα σὲ καμμιὰ γωνιά. Καὶ ὁ κύριός του ποὺ θὰ καμαρώνῃ, ὅταν θὰ τὸν βγάζῃ περίπατο μὲ τὸ αὐτοκίνητον, μὲ τὴν ἴδια ματαιόδοξη ὑπερηφάνεια, ὡς ἂν εἶχε δίπλα του τὸν Βασιλέα τοῦ Ἀφγανιστὰν τοὐλάχιστον, θὰ ἀποστρέφῃ μὲ ἀηδία τὸ πρόσωπον, ἀπὸ κάποιον ἄθλιο σακάτη ποῦ θὰ τοῦ τείνῃ τὸ χέρι, τὴν ὥρα ποὺ θὰ βγαίνῃ ἀπὸ τὸ σπίτι του, καὶ θὰ τοῦ πετᾷ δυό-τρεῖς δεκάρες, μὲ ἀγανάκτησιν, ἁπλῶς καὶ μόνον γιὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὸ Ἑλληνογαλλικὸν λεύκωμα

Ὁ κ. Φ. Μποϊσσόν, πρόεδρος τῆς γαλλικῆς Βουλῆς, ἔγραψε μεταξὺ ἄλλων τὰ κάτωθι, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς γαλλικῆς ἐκθέσεως ἐκδοθησόμενον λεύκωμα.:

«Δὲν ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ ἐπαναλάβω, κατόπιν τόσων ἐξόχων διανοουμένων καὶ ἐνδόξων ποιητῶν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠδυνήθη νὰ προσφέρῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς ὅ,τι σήμερον ἀποτελεῖ κοινὸν κτῆμα, καὶ κληρονομίαν τρόπον τινὰ τῆς ἀνθρωπότητος. Κάθε Γάλλος γνωρίζει σήμερον τί ὀφείλει καὶ δύναται, μετὰ τὸν Ρενάν, νὰ ἐπαναλάβῃ μετὰ συγκινήσεως τὴν «Προσευχὴν ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως»

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ὀφείλω εἰς δύο, συγχρόνους, τῶν ὁποίων εἶχα τὸ προνόμιον νὰ εἶμαι φίλος, εἰς τὸν Ἀνατὸλ Φρὰνς καὶ εἰς τὸν Ἀντώνιον Μπουρντέλ, τὴν κατανόησιν ὅλου τοῦ μεγαλείου τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος. Καὶ οἱ δύο, μοὶ ἀπέδειξαν διὰ τῶν ἔργων των, τὴν διαρκῶς ἀνανεουμένην ἐπίδρασιν. Καὶ οἱ δύο, διὰ τῶν λόγων των, μοὶ ἐξήγησαν τὴν θαυματοποιὸν ἀρετήν.

Πολιτικός, πρόεδρος τῆς γαλλικῆς Βουλῆς καὶ προσεκτικὸς παρατηρητὴς τῆς ἐποχῆς μου, δύναμαι νὰ διαβεβαιώσω, ὅτι οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες συνεχίζουν ἐν τῷ κόσμῳ τὰς μεγάλας παραδόσεις. Γνωρίζω ὅτι ἐν μέσῳ ὅλων τῶν ζώντων ἐν τῇ Μεσογείῳ λαῶν, συγκαταριθμοῦνται μεταξὺ τῶν δραστηριωτέρων καὶ εὐφυεστέρων. Τοὺς εἶδα ἐν ἔργῳ εἰς τὴν Μασσαλίαν καὶ τοὺς γαλλικοὺς καὶ ξένους λιμένας, ἔνθα ἡ εὐφυΐα των κατέχει τὴν πρώτην γραμμήν. Γνωρίζω ἐπίσης, ὡς διευθύνας τὸ γαλλικὸν ἐμπορικὸν ναυτικόν, ὅλην τὴν ἀξίαν τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι θαλασσοπόροι ἀφῆκαν ἀπογόνους.

Γραμματοκιβώτιον

Ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν

Ὁ κ. Π. Σκουριώτης μᾶς ἀποστέλλει τὴν κάτωθι ἐπιστολήν του πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῆς μελετώσης τὸ δημοσιοϋπαλληλικὸν ζήτημα:

Κύριε πρόεδρε,

Οἱ τεθέντες ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως περιορισμοὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς· ἡ γοργότης ἡ ἀνατολίτικη τοῦ γιαβᾶς—γιαβᾶς μετὰ τῆς ὁποίας βαίνει ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν ὑμῶν ἐπιτροπή, καὶ δι' ἣν διεμαρτυρήθην καὶ ψηφοφορίαν προεκάλεσα ἐπὶ προτάσεώς μου τῆς ὁποίας σκοπὸς ἦτο ἡ ἐπίσπευσις τοῦ καταρτισμοῦ τῶν μισθολογικῶν πινάκων τοῦ ἔτους 1914 εἰς μίαν ἐκ τῶν πρώτων συνεδριάσεων τῆς ἐπιτροπῆς ἐν ὁλομελείᾳ εὑρισκομένης· ὁ τρόπος καθ' ὃν διεξάγονται αἱ συζητήσεις, αἱ ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα συνεδριάσεις τῆς ὁλομελείας χωρὶς ἀκόμη ἡ ἐπιτροπὴ νὰ καταλήξῃ εἰς οὐδὲν συμπέρασμα, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων· ἡ ἀσυγχώρητος βραδύτης τῶν ἐργασιῶν τῶν δύο ὑποεπιτροπῶν, καθ' ὅσον ἡ μία ὑποεπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου περὶ καταστάσεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων εὑρίσκεται συζητοῦσα τὸ 17ον ἄρθρον αὐτοῦ, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ἡ ἑτέρα ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν καταναλώσεως καὶ ἀλληλοασφαλείας ζωῆς δὲν συνῆλθε ἀκόμη.

Πάντα ταῦτα, Κύριε Πρόεδρε, καὶ ἄλλοι λόγοι καὶ πρὸ παντὸς ἡ βραδύτης τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑποεπιτροπῶν μὲ πείθουσιν ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπὸ ἀντικειμενικὰ περισσότερον αἴτια κατέστη κατωτέρα τῆς ἀποστολῆς της.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ ὑποβάλω τὴν παραίτησίν μου καὶ νὰ παρακαλέσω ὅπως ἀποδεχθῆτε ταύτην.

Μετὰ τιμῆς
Π. Σκουριώτης

26 Μαρτίου 1928

Τὸ βορειοηπειρωτικὸν

Κύριε Διευθυντά,

Ὅσα ἐγράψατε διὰ τοὺς Ἕλληνας τῆς Β. Ἠπείρου εἶνε ὀλίγα διὰ νὰ δώσουν τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς καταστάσεώς της. Πράγματι δὲν ἔχομεν οὔτε σχολεῖα, οὔτε ἐκκλησίας. Μᾶς ἔχουν ἀπαγορεύσῃ καὶ τὴν καλημέρα ἀκόμη. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας οἱ Ἕλληνες τῆς Βορείου Ἠπείρου δὲν ἐφοβούμεθα ὅσον σήμερα. Ἡ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔχῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας διὰ τὴν κατάστασιν καὶ τότε θὰ προβῇ, ἐλπίζομεν, εἰς τὰ ἀνάλογα διαβήματα.

Μετὰ τιμῆς
Σωκρ. [illegible]

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἀνατολὴ ἡλίου 6.19'
Δύσις » 6.44'
Σελήνης α' τέταρτον
Ἱλαρίωνος ὁσίου
Ἐπανάστασις Λιδωρικίου ὑπὸ Σκαλτσᾶ 1821

Στήλη διὰ τὰς Κυρίας

Ἀνσάμπλ καὶ ἀσσορτιμὰν

Ἡ μόδα ὅσο πάει καὶ γίνεται περισσότερο ραφινέ. Πολὺ σωστά, ἀφοῦ καὶ ἡ γυναῖκες ὅσο πάει καὶ γίνονται περισσότερο ἀπαιτητικές. Δὲν εὐχαριστοῦνται πιά, σὰν ἄλλοτε, μὲ ὅ,τι ἡ μόδα τῆς στιγμῆς ἐπέβαλλε. Τώρα τὸ προσωπικὸ γοῦστο καὶ ἡ ἀντίληψις τῆς ἁρμονίας τῶν χρωματικῶν συνδυασμῶν τῆς κάθε κυρίας δὲν δέχεται ἀνεξέλεγκτα ὅ,τι ἡ κάθε μοδίστρα τῆς δίνει. Τώρα μπορεῖ νὰ κρίνῃ ἡ ἴδια, νὰ τροποποιήσῃ, νὰ κρεάρῃ ἐκεῖνο ποὺ θὰ φορέσῃ. Σήμερα καὶ ἡ πιὸ ἀπλοϊκὴ ἐπαρχιώτισσα δὲν θὰ φορέσῃ ποτὲ ἕνα μαντὼ βιολὲ πάνω ἀπὸ κόκκινο φόρεμα μὲ καπέλλο μπὲζ καὶ πράσινη κορδέλλα. Βέβαια, ἐπὶ πολὺ ἀκόμα θὰ βλέπωμε τὶς ἀρκάριες στολισμένες μὲ κόκκινους φιόγγους καὶ τὰ πάνα, σὰν τοὺς συνταξιούχους τῶν παληῶν χρόνων, μὲ μποξάδες λαχουρένιους, ὅμως παρ' ὅλα αὐτὰ τὸ γοῦστο τῆς γυναίκας ἔχει καλλιεργηθῆ πάρα πολύ.

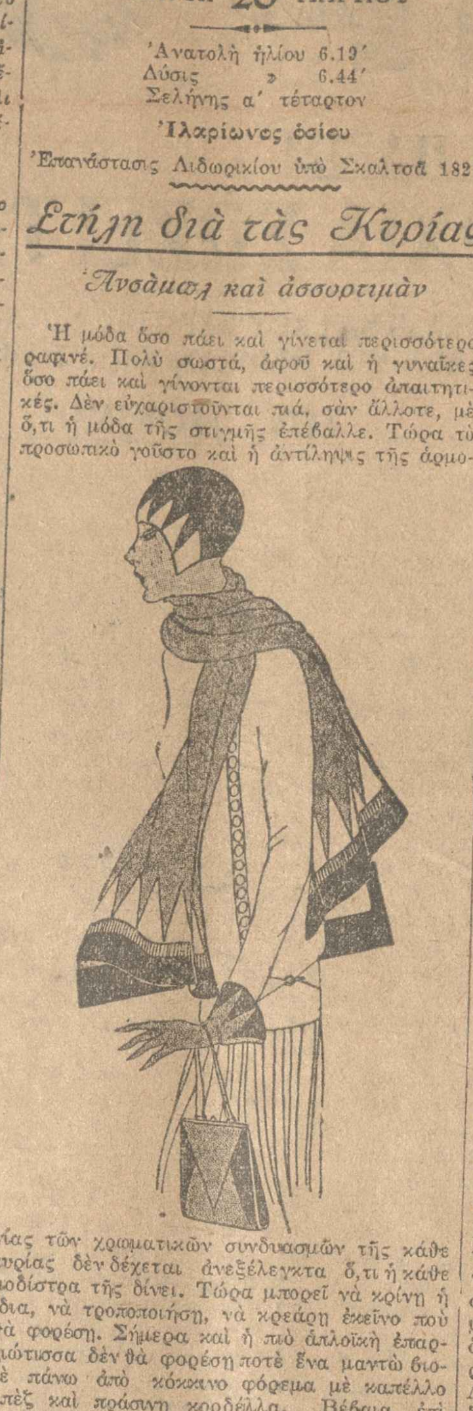

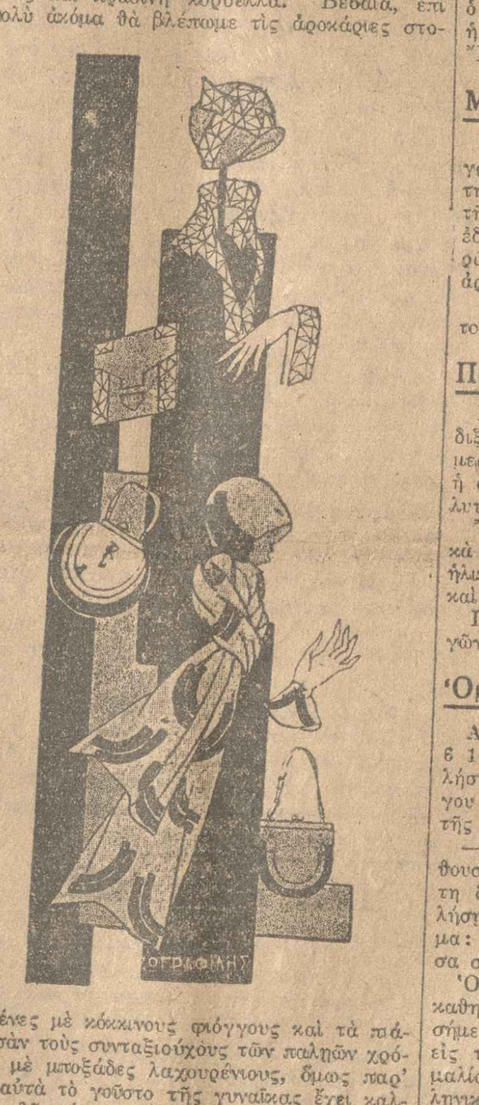

Ὅταν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἡ μόδα ἀρχίνησε νὰ μιλᾷ γιὰ τὰ «ἀνσάμπλ» κανεὶς δὲ φανταζόταν ὅτι τὸ ἀνσαμπλὰζ τοῦ μαντὼ καὶ τοῦ φορέματος θὰ ἐπεκτείνετο ἐπὶ ὅλης τῆς γυναικείας πανοπλίας.

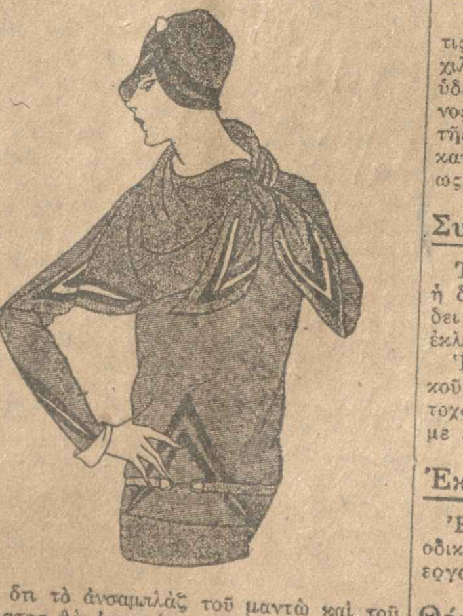

Τώρα δὲν ἔχομε μόνο τὸ ἀνσάμπλ τοῦ πανωφοριοῦ μὲ τὸ φόρεμα. Τώρα συνεργάζονται γι' αὐτὸ ὁ παπουτσῆς, ἡ καπελλοῦ, τὸ γαντάδικο, τὸ μαγαζὶ τῶν νεωτερισμῶν, μὲ τὶς ἐσάρπες, τὶς σάκες, τὰ βραχιόλια, τὶς ἀγγράφες καὶ τά.... ἀρώματα.

Σήμερα μιὰ τουαλέττα μοιραίως ἀπαιτεῖ καὶ πέντε-ἕξη ἄλλα ἀξεσσουὰρ ἀπαραίτητα γιὰ νὰ συμπληρωθῇ καὶ ν' ἀναδειχτῇ.

Βέβαια ὅλοι θὰ ποῦν πῶς αὐτὸ εἶνε ἕνας κατήφορος, ἂν ὄχι τίποτε ἄλλο, πολυδάπανος. Σωστά, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικά; Ὄχι.

Λοιπὸν ἂς δώσωμε μερικὲς πληροφορίες ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μοντέρνους συνδυασμούς.

Πρῶτα-πρῶτα ἔχομε τὸ καπελλάκι, τὴ σάκα καὶ τὰ παραμέντα τοῦ φορέματος ἀπὸ ντὲμ μπὲζ καὶ κροκοντίλ.

Ἔπειτα ἔχομε τὸ ἀσσορτιμὰν τοῦ γκρὶ μὲ τὸ μαῦρο. Ἕνα καπελλάκι γκρὶ ἔχει ντεκοὺπ ἀπὸ καστόρι μαῦρο ποὺ ἐπαναλαμβάνεται στὴ γκρίζα ἐσάρπα, στὴ σάκα καὶ στὰ μανικέτια. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι στὴ σάρπα τοῦτα γίνονται ἀπὸ κρὲπ ντὲ σίν, στὴν πέτσινη σάκα ἀπὸ πετσὶ καὶ στὸ φόρεμα ἀπὸ ὕφασμα.

Τώρα ἂς πᾶμε στὰ πούλ-ὄβερ. Τὸ σὶκ ἀπαιτεῖ κ' ἐδῶ ἡ σάρπα, ἡ σάκα, τὸ καπέλλο καὶ τὸ κρισπὲν τοῦ γαντιοῦ νάχουν τὸ ἴδιο μοτὶφ καὶ τὰ ἴδια χρώματα.

Δηλαδὴ τὸ μυστικὸ εἶνε ὁ πολύχρωμος συνδιασμὸς ὑφασμάτων μὲ ἀποτέλεσμα ἁρμονικοῦ συνόλου.

FEMINA

Κοσμικὴ κίνησις

Τὸ τεῖον τοῦ κ. Βενιζέλου

Ὁ κ. Κυριάκος Βενιζέλος παρέθεσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τεῖον, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πενθεροῦ του κ. Ρούσσου, ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ πατρός του κ. Ἐλευθ. Βενιζέλου. Παρέστησαν, ἐκτὸς τοῦ τιμωμένου, μετὰ τῶν κυριῶν των, οἱ κ.κ. Καφαντάρης, Μαρῆς, Διομήδης, Τσουδερός, τινὲς τῶν πρεσβευτῶν, ἡ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ κ. Ἐξηντάρης κ.ἄ.

Καθ' ἃ ἐγνώσθη, κατὰ τὴν συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία εἶχεν ἀπολύτως κοσμικὸν χαρακτῆρα, δὲν ἐγένετο πολιτικὴ συνομιλία μεταξὺ τῶν κ.κ. Βενιζέλου καὶ Καφαντάρη.

Ὁ χορὸς τῶν Καλαβρυτινῶν

Ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας ἐστέφθη ὁ χθεσινὸς χορὸς τοῦ Συλλόγου τῶν Καλαβρυτινῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας, παραταθεὶς, μὲ πολλὴν εὐθυμίαν, μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διεκρίναμεν τὴν κ. Κουντουριώτη, τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τὴν κ. Μιχαλακοπούλου, τοὺς πρεσβευτὰς Ἑλβετίας καὶ Ἰαπωνίας, τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων κ. Πάτσην, τοὺς κ. κ. Πεκέν, Μπερζερὸν καὶ Βοαζὲν τῆς γαλλικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς, τὴν κ. Α. Λόντου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σκαραμαγκᾶ.

Ἐπίσης τὰς κυρίας Θεοχαροπούλου, Λόντου, Ἀμαράντου, Καρρᾶ, Παπαντωνίου, Φωτήλα, Γεωργακοπούλου, Οἰκονομίδου, τὰς δίδας Ἀσημακοπούλου, Τσόχα, Γλύκα, Ζαφειρίου, Τεφαρίκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀφθονίδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παπαδοπούλου, τὸν κ. Σακέτταν, τὴν κ. Παρθένη, τὴν κ. Τερέντζιο, τὸν κ. Φλουδόπουλον, τὴν κ. Δημητρακοπούλου, τὴν κ. Σπυρίδου κλπ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χοροῦ, ἐχορεύθησαν μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν διάφοροι ἑλληνικοὶ χοροί.

Δεξιώσεις

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας τὸ πρῶτον ἐπίσημον τεῖον εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν πρεσβείαν, μὲ ζωηρότατον χορόν.

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων ὁ στρατηγὸς καὶ ἡ κ. Α. Μαζαράκη, ἡ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. Ρέννερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀμερικῆς κ. Σκίννερ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ὀλλανδίας καὶ ἡ κ. Σίλερ-Πέρσουμ, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Οὐγγαρίας κ. φὸν Προκόπους, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Πόποβιτς, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας καὶ ἡ κ. Ρασκάνο, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας. ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας καὶ ἡ κ. Δάντσεφ, ἡ δ. Δάντσεφ, ὁ σύμβουλος τῆς γερμανικῆς πρεσβείας κ. Ἴμμελεν, ὁ στρατηγὸς Φραντζῆς, ἡ κ. Ζιράρ, ὁ Ἄγγλος ναύαρχος Τέρλ, ὁ κ. Π. Ἀργυρόπουλος, ἡ κ. Καποδίστρια, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λ. Ρούφου, ἡ δ. Ρίτσαρσον, αἱ δὲς Φραντζῆ, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Λιβιεράτου, ὁ δ. Κράϊν ἡ κ. Καλλιόπη Καραπάνου, ἡ κ. Κράϊν, ἡ δ. Ἴντα Τσικαλιώτη καὶ ἄλλοι πολλοί.

Μιὰ καὶ καλή!

Ὁ ἀσύρματος ἀγγέλλει ὅτι: Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βίλνας ἐγένετο ἀπόπειρα δηλητηριάσεως σχεδὸν ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως Μίνσκ, διότι εἰς τοὺς ἐμπόρους ἐδωδίμων παρεδόθησαν 300 κιβώτια διαφόρων τροφίμων, περιεχόντων μεγάλην δόσιν ἀρσενικοῦ.

Διεξάγονται ἀνακρίσεις πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ γεγονότος καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν.

Πολυτοκία

Εἰς τὸ Σανλουκὰρ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Κάδιξ τῆς Ἱσπανίας, ἐβαπτίσθη πρό τινων ἡμερῶν τὸ 25ον παιδὶ μιᾶς γυναικὸς 42 ἐτῶν, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς κατέχει τὸ ρεκὸρ τῆς πολυτοκίας.

Ἂς σημειωθῇ ἐν τούτοις, ὅτι ἡ ἐξαιρετικὰ πολύτοκος αὐτὴ γυναῖκα, ἐνυμφεύθη εἰς ἡλικίαν 16 ἐτῶν, εἶχε ἕνα τοκετὸν τριδύμων καὶ τέσσαρας τοκετοὺς διδύμων.

Πρὸς γνῶσιν καὶ συμμόρφωσιν τοῦ «Ἀγῶνα τῆς Γυναίκας».

Ὁμιλίαι

Αὔριον Πέμπτην, 29 Μαρτίου καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. ὁ κ. Κωνστ. Βουρνάζος θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ δικηγορικοῦ συλλόγου Ἀθηνῶν «Περὶ τῶν νομικῶν συνεπειῶν τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος».

—Σήμερον 6.30' μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας ἡ δεκάτη διάλεξις τοῦ συλλόγου γονέων. Θὰ ὁμιλήσῃ ἡ κ. Μυρσίνη Παπαδημητρίου μὲ θέμα: «Τὸ παιχνίδι ὡς κεντρικὴ ἐνέργεια μέσα στὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ὁ κ. Σίμος Μενάρδος Ἀκαδημαϊκὸς καὶ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, θὰ ὁμιλήσῃ σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων (Λεωφόρος Ἀμαλίας καὶ Περιάνδρου 1). Θέμα: «Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ μουσικὴ κατὰ τοὺς ἑλληνορωμαϊκοὺς χρόνους». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἡ ὕδρευσις τοῦ Ζαππείου

Ὁ ἐκ Σικάγου ὁμογενὴς κ. Βοτύλου, ὅστις, ὡς γνωστόν, εἶχε προβῆ εἰς δωρεὰν 30 χιλιάδων δολλαρίων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως ἐν τῷ Ζαππείῳ, ἀφιχθεὶς πρό τινος ἐνταῦθα, συνηντήθη μετὰ τοῦ προέδρου τῆς Ζαππείου ἐπιτροπῆς κ. Κυριακοῦ, πρὸς καθορισμὸν τῶν λεπτομερειῶν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων.

Συναυλίαι

Τὴν 4ην Ἀπριλίου καὶ ὥραν 6.30' μ. μ. ἡ δὶς Ἰωάννα Ματσούκα, μέτζο-σοπράνο, δίδει εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ρεσιτὰλ ᾄσματος, μὲ ἐκλεκτὸν πρόγραμμα.

Ἡ δὶς Ματσούκα (α' βραβεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου—καθηγήτρια κ. Φωκᾶ) εἶνε κάτοχος πολὺ καλῆς φωνῆς, συνδεδυασμένης μὲ πολλὴν τέχνην.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη τὸ τεῦχος Φεβρουαρίου τοῦ περιοδικοῦ «Τηλεγραφικὴ ἐπιθεώρησις» μὲ συνεργασίαν ἐκλεκτὴν καὶ ὕλην ἐνδιαφέρουσαν.

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἐξαδέλφη μου ἀπὸ τὴν Βαρσοβίαν».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τζὰζ-Μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Ἀνάμικτα «Κομφετί», «Σὰ σὲ Ἀτέν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ τρελλὴ Μονμάρτρη».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἀργεῖ.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ ναυμαχία τῆς Ἐλιγολάνδης».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἐρωτικὸ κυνῆγι».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ κυρία τοῦ Βαγκὸν - Λί».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ κόκκινη νύχτα».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τέκνα διαζυγίου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαγκάης».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ φάτσες τοῦ πόκερ».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ. «Τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τὸ σοφὸν ἄλογο», «Ταρζάν».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ ἀετὸς τῆς Ἀριζόνας».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ πριγκήπισσα Μάσσα».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ ἀλήτης».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ὁ Πυγμάχος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὁ σφαγεὺς τῶν Ἀρμενίων».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. (Καλλιθέας). «Στὴν ἄλλη ζωὴ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἔκφυλος».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ «Ἡ ἀλανιάρα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ παρελθὸν ἑνὸς ἀνθρώπου».

Ἀθλητισμὸς

—Τὸ πρόγραμμα τῶν Ἑλληνογερμανικῶν ἀγώνων

Ἐγκρίσει τοῦ «Συνδέσμου Ἀθλητικῶν Σωματείων», τὸ πρόγραμμα τῶν Ἑλληνογερμανικῶν ἀγώνων ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀθλητῶν, Γερμανῶν καὶ Ἑλλήνων, εἰς ἕκαστον ἀγώνισμα, καθωρίσθη ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἡμέρα: Δρόμος 100 μ. Λαμβάνουν μέρος οἱ ἑξῆς: Λάμπρου, Παντελίδης, Κόης καὶ Ἀγγελόπουλος. Ὁ τέταρτος θεωρεῖται πάντοτε ὡς ἀναπληρωματικός. Ἐπίσης ἐκ τῶν Γερμανῶν ἀθλητῶν μετέχουν οἱ Μάλιτς, Σλέσκε καὶ Βίζε.

Δρόμος 400 μ. Λαμβάνουν μέρος οἱ Παντελέσκος, Παντελίδης, Σταυρινὸς καὶ Μάγος ἐκ δὲ τῶν Γερμανῶν, οἱ Βίζε Τρόσμπαχ καὶ Βάϊς.

Ἅλμα εἰς μῆκος. Λαμβάνουν μέρος οἱ Μπεναρδῆς, Παντελίδης, Ροζάκης, καὶ Μπούρλος. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Λέπκε, Βεστερχάους καὶ Βάϊς.

Ἅλμα εἰς ὕψος. Λαμβάνουν μέρος οἱ Ι. Καρυοφίλης, Γ. Καρυοφίλης, Μπεναρδῆς καὶ Ροζάκης. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Βεϊσμάϊστερ, Κοΐνκελ καὶ Βεστερχάους.

Σφαιροβολία. Λαμβάνουν μέρος οἱ Καραμπάτης, Μαναῖος, Μπεναρδῆς καὶ ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Βάϊς, Λέπκε καὶ Κοΐνκελ.

Σκυταλοδρομία 4Χ100 μ. Λαμβάνουν μέρος οἱ Λάμπρου, Κόης, Μοιρόπουλος, Ἀγγελόπουλος. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Μάλιτς, Σλέσκε, Βέζε καὶ Λέπκε.

Ἐπίσης τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ γίνῃ ἐκτὸς τοῦ προγράμματος καὶ τὸ ἀγώνισμα τῆς ἑλληνικῆς δισκοβολίας, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ λάβουν μέρος μόνον οἱ Ἕλληνες ἀθληταί.

Δευτέρα ἡμέρα: Δρόμος 110 μ. μετ' ἐμποδίων. Λαμβάνουν μέρος οἱ Μοιρόπουλος, Βαμβακᾶς Βάλβης. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Τρόσμπαχ, Βερκμάϊστερ καὶ Βάϊς.

Δρόμος 1500 μ. Λαμβάνουν μέρος Ι. Μάγγος, Γεωργακόπουλος, Πασούρης καὶ Σταυρινός. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Κορνέλιους, Βίζε καὶ Μάλιτς.

Ἐλευθέρα δισκοβολία. Λαμβάνουν μέρος οἱ Κακούρης, Μπεναρδῆς καὶ Καραμπάτης. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Βάϊς, Βεστερχάους καὶ Κοΐνκελ.

Ἅλμα ἐπὶ κοντῷ. Λαμβάνουν μέρος οἱ Ἀνδρεόπουλος, Μπεναρδῆς καὶ Πέττας. Ἐκ τῶν Γερμανῶν οἱ Λέπκε, Βερκμάϊστερ καὶ Βεστερχάους.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῆς διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἀγωνισμάτων, τὴν πρώτην ἡμέραν θὰ προηγηθῇ τελετή, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ γίνῃ παρέλασις τῶν Ἑλλήνων Ὀλυμπιονικῶν.

Κατ' ἐξηκριβωμένας πληροφορίας, οἱ Γερμανοὶ ἀθληταὶ θὰ εὑρίσκωνται εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Φθάνουν διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας, μέσῳ Θεσσαλονίκης. Οἱ ἀθληταὶ εἶναι δέκα τὸν ἀριθμόν, συνοδεύονται δὲ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀθλητικοῦ τμήματος τοῦ «Μπέρλινερ Σπὸρ Κλούμπ» κ. Λόϊκεν.

—Τὰ ποδοσφαιρικὰ

Κατὰ τὴν Γενικὴν συνέλευσιν τῆς Ε.Π.Ο., κατόπιν μακρᾶς συζητήσεως ἀπεφασίσθη ὅπως ἐκλεγοῦν 4 ἀντιπρόσωποι ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ 4 ἐκ μέρους τῶν συνεργαζομένων σωματείων τοῦ Π.Α.Ο.Κ.Α. διὰ νὰ καθορίσουν τὴν ἐξέλιξιν τῶν ποδοσφαιρικῶν μας πραγμάτων. Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐν λόγῳ ἀντιπροσώπων, κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ προεδρεύσαντος τῆς συνελεύσεως κ. Χρυσάφη, θὰ εἶνε τελεσίδικοι.

—Ὁ κ. Γκέλντελ εἰς Πάτρας

Τὸ Σάββατον ἀναχωρεῖ εἰς Πάτρας ὁ Γερμανὸς προπονητὴς κ. Γκέλντελ. Μετὰ τοῦ κ. Γκέλντελ θὰ μεταβοῦν ἐπίσης εἰς Πάτρας, οἱ περισσότεροι τῶν πρωταθλητῶν μας, οἱ ὁποῖοι καὶ λάβουν μέρος εἰς τὸν ἐκεῖ τελεσθησόμενον ἀθλητικὸν διαγωνισμόν. Εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἐπιστρέψουν τὴν Δευτέραν.

«Ἱεροὶ παλμοί»

Κεῖνο τἀστέρι τὸ λαμπρὸ
Ποὺ πάει κοντὰ τὴν πούλια,
Κεῖνο ποὺ φέγγει καὶ πατῶ
Δαφνόκλαδα καὶ γιοῦλια.
Χρόνια καὶ χρόνια τ' ἀκλουθῶ
Γιατὶ τὸ θεῖο τὸ φῶς του,
Μοῦ δείχνει δρόμους νὰ περνῶ
Στὰ σκότη ἑνὸς ἀγνώστου!!

* * *

Κάπου τὴν νύχτα σταματῶ
Τὰ μάτια μου νὰ κλείσω,
Κάπου νεράκι γιὰ νὰ πιῶ
Τὴ δίψα μου νὰ σβύσω,
Κάπου νὰ φάγω τὸ ψωμὶ
Καὶ τὸ λιτὸ προσφάϊ,
Χειμῶνα δὲν ἀγροίκησα
Μέσ' τοὺς ἀνθοὺς τοῦ Μάη

* * *

Κι' εἶνε τ' Ἀστέρι π' ὁδηγεῖ
Τοὺς μάγους μὲ τὰ δῶρα,
Μ' ὡδήγησε καὶ μένανε
Στὴ Δοξασμένη Χώρα.
Κι' ἀνώφελη τὴ ζήση μου
Γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν εἶδα,
Κι' ηὗρα στὴ φάτνη τὸ Χριστὸ
Μαζὶ μὲ τὴν Πατρίδα...

Σ. Ι. ΜΑΤΣΟΥΚΑΣ

Μία 35ετηρὶς

Αὔριον Πέμπτην, 29ην τρέχοντος καὶ ὥραν 11 π.μ. γενήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ὁ ἑορτασμὸς τῆς τριακονταπενταετηρίδος τῆς καθηγεσίας τοῦ κ. Μιχαὴλ Κατσαρᾶ, τὴν δὲ 5ην μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἀναγλύφου τῆς μορφῆς αὐτοῦ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ τοῦ Αἰγινητείου Νοσοκομείου.

Τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ πανηγυρισμοῦ ἀποτελοῦν οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Μαλανδρῖνος, Λοῦρος, Γιαννήρης, Ἀραβαντινός, Κοντολέων, Δοντᾶς, Κούμαρης, Τριαντάφυλλος.

Χοροὶ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον 31ην τρέχοντος δίδεται εἰς τὸ «Κατρὶς» ὁ χορὸς τοῦ Συλλόγου Φυσιολατρείας, «ἥλιος, ἀὴρ καὶ ὕδωρ». Ἡ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ τούτου προβλέπεται ἐξησφαλισμένη.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΚΟΚΚΙΝΗ ΝΥΚΤΑ
ΜΟΝΤΙΑΛ Σήμερον ΜΟΝΤΙΑΛ

ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ
ΟΔΟΣ ΙΩΝΟΣ ΠΛΗΣΙΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
Ἡ ταινία ποὺ ἀνεστάτωσε ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ τὴν ΕΥΡΩΠΗΝ
ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
«ΒΑΛΕΝΤΣΙΑ» μὲ τὴν ΜΑΪ·Υ· ΜΟΥΡΡΑΙΗ

ΑΤΤΙΚΟΝ
1000 ΦΟΡΕΣ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΕΜΔΕΝ
ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΛΙΓΟΛΑΝΔΗΣ
ΓΚΑΙΤΣΚΕ-ΧΑΪΝΡΙΧ ΓΚΕΟΡΓΚ-ΕΣΤΕΡΧΑΖΥ
ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐξετάσεις

Ὁ κ. Κωνστ. Ἀθ. Κώνστας [illegible] εἰς τὰς ἐνώπιον τῶν κ.κ. καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς γενομένας ἐξετάσεις ἔτυχε τοῦ ἀξιωμένου διπλώματος. Συγχαίρω.

Α. Ψ.

Καταστήματα

«Ἡ καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις τοῦ ἀνθοπώλου Φλερτανοῦ [illegible] λαμβάνουσα τὰ ἐφετεινὰ [illegible] τὲ εἰς διάφορα κομψοτεχνήματα μᾶς ἑτοιμάζει ἐκπλήξεις [illegible] τῆς 1ης Ἀπριλίου εἰς [illegible] γοῦστο τῶν ἀντικειμένων [illegible] θῶς καὶ εἰς τιμὰς αὐτῶν.

Τὸ «Ἐγκόλπιον τῆς [illegible]» εἶνε χρήσιμον καὶ εἰς τὰς μητέρας. Πωλεῖται [illegible] 150 εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα [illegible] παρὰ τῷ μαιευτῆρι κ. Μ. [illegible] Καΐρη Ζήνωνος 1α. Ἀποστέλλεται ταχυδρομικῶς εἰς τὰς ἐπαρχίας, [illegible] δραχ. 160.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΝΕΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ) ΤΟΥ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι οἱ πραγματικοὶ δικαιοῦχοι καὶ ἀγορασταὶ τοῦ Χαϊδαρίου οὐδεμίαν πρᾶξιν ἢ σύναψιν [illegible] πραγμάτου δικαιώματος θέλουσιν ἀναγνωρίσει ἐφεξῆς ὡς ἐγκύρως γενομένην καθότι τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἤδη ἐπελήφθη ἡ εἰσαγγελικὴ ἀρχή.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 26)3)1928

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. γραμματεὺς
Δημ. Κιουλμπολόγλου Θ. Θεοδωρίδης

Τὰ μέλη
Β. Κοντόπουλος, Ι. Μιχαηλίδης, Ν. Νικολαΐδης, Λ. Φραντζεσκάκης, Ν. Μαυρομάτης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΤΟΥ ΠΡ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ (ΝΕΟΝ ΒΥΖΑΝΤΙΟΝ) ΤΟΥ ΑΓΡΟΚΤΗΜΑΤΟΣ ΧΑΪΔΑΡΙΟΥ

Ἀνακοινοῦται πρὸς τοὺς συναγοραστάς μας ὁλοκλήρου τοῦ κτήματος Χαϊδαρίου καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι λόγῳ ἀρνήσεως τῶν ἰδιοποιηθέντων τὸ κτῆμα τοῦτο Ι. Βλασιάδου καὶ Β. Κεσίσογλου ὅπως ἐπιστρέψωσιν εἰς τοὺς δικαιούχους πραγματικοὺς ἀγοραστὰς τὴν περιουσίαν των ὑπὸ τοῦ ἐντολοδόχου Συμβουλίου σας παρεκλήθη ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἵνα ἐπιληφθῇ ταύτης, ὅστις καὶ διέταξε τὰ δέοντα παρὰ τῇ Δικαιοσύνῃ.

Ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον τῶν γενομένων δαπανῶν καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν χρημάτων σας κλπ. ἅτινα κινδυνεύουσι διὰ τοῦ παρανόμως συνταχθέντος ὑπ' ἀριθ. 9480 συμβολαίου ἀγοραπωλησίας μετὰ τοῦ Πολησοῦ καὶ Βλασιάδου—Κεσίσογλου καλεῖσθε τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 1ην Ἀπριλίου καὶ ὥραν 1 μ.μ. ἀκριβῶς εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῷ θεάτρῳ «Ἀθήναιον» παραπλεύρως κινηματογράφου «Πάλλας» ἐν τῷ Συνοικισμῷ Ταμπουρίων πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων περὶ τοῦ πρακτέου.

Πειραιεὺς τῇ 26 Μαρτίου 1928

Διὰ τὸ Πρ. Διοικητικὸν Συμβούλιον
Ὁ πρόεδρος Ὁ γραμματεὺς
Δημ. Κιουλμπαλόγλου Γ. Θεοδωρίδης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature, Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation. Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους. Παιδικὰ τμήματα. Προσοχή. Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Ἐνοικίασις δικαιώματος ἀμμοληψίας

Καθίσταται γνωστόν, ὅτι τῇ 9η Ἀπριλίου ἐ.ἔ. διεξαχθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα δικαιώματος ἀμμοληψίας.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν εἴκοσιν ἓξ ἑκατομμυρίων πεντακοσίων χιλιάδων δρ. (26.500.000).

Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Θεσ)νίκῃ.

Πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων τῆς διενεργείας παρέχονται παρὰ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν (Ζ' Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν, ὁδὸς Νίκης 46β') καὶ παρὰ τοῦ Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσ)νίκης (Γ' Οἰκον. Ἐφορίαν).

(Ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἀερ. Ἀμύνης)

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΕΠ. ΤΑΜΠΟΥΡΑΚΗ & ΣΠ. ΜΑΝΤΖΑΝΗ
Ὑδραυλικαὶ καὶ ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις θερμοῦ ὕδατος καὶ ἀτμοῦ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 16
Πλατεῖα Ἀλεξάνδρας
πρώην Πανελ. Γυμναστήριον

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς Ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 8 Ὁμόνοια.

Μετὰ πέντε ἔτη παντοδυναμίας

Αἱ ἰδέαι καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μουσσολίνι

Πῶς ἐξειλίχθησαν ἕως σήμερον

Τέσσαρα ἄρθρα τοῦ πρώην Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ρίτσαρντ Οὐώσμπορν Τσάϊλντ

Μία ἀπὸ τὰς συχνοτέρας πλάνας τῆς διανοήσεώς μας εἶνε ὅτι μετρῶμεν τὸ μεγαλεῖον ἑνὸς ἀνθρώπου μὲ βάσιν τὴν προσωπικήν μας συμπάθειαν ἢ τὸν θαυμασμὸν πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Εὐρύτατα διαδεδομένη εἶνε ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Λενὶν δὲν ἦτο μεγάλος, διότι οἱ ἐλαφρῶς σκεπτόμενοι ἀποδίδουν μεγαλυτέραν ἀξίαν εἰς τὴν ἰδέαν των, ὅτι ὁ Λενὶν ἦτο μιὰ κακοποιὸς ἐπίδρασις παρὰ εἰς τὴν ἐπίδρασιν, καλὴν ἢ κακήν, τὴν ὁποίαν ἤσκησεν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ θαυμασμὸς καὶ ἡ ἐπιδοκιμασία τῆς πλειονότητος ἠμπορεῖ νὰ παίξῃ κάποιον ρόλον εἰς τὴν ἀναμέτρησιν ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀλλ' αἱ πραγματικαὶ διαστάσεις τοῦ μεγαλείου του εἶνε φτειαγμένες ἀπὸ διάφορον ὕφην.

Πόσον βαθεῖα καὶ πόσον διαρκὴς ὑπῆρξεν ἡ ἐπιρροὴ ἑνὸς ἀνθρώπου ἐπὶ τοῦ μεγίστου δυνατοῦ ἀριθμοῦ ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων—τῶν καρδιῶν των, τῶν σκέψεών των, τῆς ὑλικῆς των εὐημερίας καὶ τῆς σχέσεώς των πρὸς τὸ σύμπαν;

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μετρῶντες, βλέπομεν ὅτι ὁ πόλεμος δὲν παρήγαγεν ἀνθρώπους ἐξέχοντος μεγαλείου, πλὴν ἑνός. Καὶ αὐτὸς ἦτο ὁ Οὐΐλσων. Ἐκεῖνος ποὺ αἰσθάνεται περιφρόνησιν πρὸς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Οὐΐλσων περὶ δικαιωμάτων, τὴν διαδοθεῖσαν ἀνὰ τὸν κόσμον εἰς βάρος τῶν παλαιοτέρων καὶ ὑγιεστέρων διδασκαλιῶν περὶ ὑποχρεώσεων καὶ πᾶς ὅστις ἀμφέβαλεν ἔναντι ἑνὸς ἰδεαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους νὰ στηρίζωνται ὑπὲρ τὸ δέον ἐπὶ τῶν λόγων καὶ τῶν ἐγγράφων καὶ ὄχι ὅσον πρέπει ἐπὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν πραγματικοτήτων, δυστροπεῖ φυσικὰ νὰ παραδεχθῇ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Οὐΐλσων. Εἶνε ὅμως ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἀρνηθῶμεν ὅτι ἦτο μεγάλος. Ἀκόμη καὶ ἂν ὑπῆρξεν οὗτος ἡ ἐνσάρκωσις τῆς ἀχρειότητος ἢ τῆς ἀμαθείας, ἡ ἐπιρροή του ἐπὶ τῶν λαῶν καὶ ἐπὶ τῶν καρδιῶν καὶ τῶν διανοιῶν των προσέλαβεν ἐκπληκτικὰς διαστάσεις. Καθώρισε δὲ καὶ αὐτοῦ τὰς διαστάσεις ἐπὶ τῆς ὀθόνης τῆς ἱστορίας.

Δι' ὅποιον βλέπει εἰς τὸ κίνημα τοῦ Λενὶν μίαν καταστροφὴν εὐτυχίας δραστικωτέραν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν ποὺ ἐξεπήδησεν ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ναπολέοντος ἢ ἀπὸ τὴν μορφὴν τοῦ Κάϊζερ, θὰ εἶνε δύσκολον νὰ παραδεχθῇ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Λενίν. Καὶ ὅμως εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ τοῦτο. Ὁ Λενίν, βαθύτερον καὶ μονιμώτερον ἀπὸ τὸν Οὐΐλσων, ὑπὸ ἔποψιν ἀριθμοῦ ἐπηρεασθεισῶν ὑπάρξεων καὶ ὑπὸ ἔποψιν πραγματικῆς μεταβολῆς καὶ ἀπωτέρων ἀπηχήσεων, ἐζύμωσε τὸν πηλὸν τοῦ σύμπαντος.

Διατί ὁ Μουσολίνι εἶνε μεγάλος

Εἰς τὴν ἐποχήν μας, ὅμως, ἠμπορεῖ κανεὶς ἀσφαλῶς νὰ προβλέψῃ, ὅτι οὐδεὶς θὰ παρουσιάσῃ διαστάσεις διαρκοῦς μεγαλείου ἴσας πρὸς τὰς τοῦ Μουσσολίνι.

Εἴτε τὸν θαυμάζετε, εἴτε ὄχι, εἴτε ἐπιδοκιμάζετε τὰς φιλοσοφικάς του ἰδέας, εἴτε ὄχι, εἴτε παραδέχεσθε τὸ διώσιμον τῆς ἐπιτυχίας του, εἴτε ὄχι, εἴτε τὸν θεωρεῖτε ὑπεράνθρωπον, εἴτε ὄχι, αὐτὸς εἶνε ὁ θέσας ὑπὸ ἐνεργὸν δοκιμασίαν μέγα καὶ συνεχῶς αὐξανόμενον πλῆθος προγραμμάτων διὰ τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀγνώστων πρότερον, ἐφαρμόζων τὴν λαϊκὴν ἀρχήν, ὅτι τὰ περιεχόμενα εἶνε σημαντικώτερα ἀπὸ τὰς ἐτικέττας τῶν φιαλῶν. Ὄχι μόνον ἠδυνήθη νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν γενικὴν συγκατάθεσιν, ἀλλὰ ἠδυνήθη νὰ κτίσῃ ἕνα νέον κράτος ἐπὶ μιᾶς νέας ἐννοίας τοῦ κράτους.

Ὄχι μόνον ἠδυνήθη νὰ μεταβάλῃ τὴν ζωὴν ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, ἀλλὰ μετέβαλε καὶ τὴν σκέψιν των, τὴν καρδίαν των, τὸ πνεῦμά των. Ὄχι μόνον ἔβαλε τάξιν σ' ἕνα σπίτι ἀλλὰ ἔκτισε νέον σπίτι. Ὄχι μόνον ἔκτισε σπίτι, ἀλλὰ σχεδὸν τὸ ἐθεοποίησε.

Δὲν ἔδωκεν ἁπλῶς τὰ σχέδιά του στὸ χαρτὶ ἢ μὲ λόγους ἐτοποθέτησε καὶ τὰ τοῦβλα.

Ἕνα πρᾶγμα εἶνε νὰ διοικήσῃ κανεὶς ἕνα Κράτος. Ἐκεῖνος ποὺ ἐπιτυγχάνει εἰς τοῦτο καλεῖται πολιτικός. Ἐντελῶς ἄλλο πρᾶγμα εἶνε νὰ δημιουργήσῃ ἕνα Κράτος. Ὁ Μουσσολίνι ἐδημιούργησε Κράτος. Αὐτὸ εἶνε ὑπέρτερον τῶν δυνάμεων τοῦ πολιτικοῦ.

Συμβαίνει νὰ γνωρίζω τὸν Μουσσολίνι καὶ μάλιστα νὰ τὸν ἔχω γνωρίσει πρὶν ἢ ὁ πολὺς κόσμος, ἔξω τῆς Ἰταλίας, μάθῃ περὶ αὐτοῦ τίποτε, νὰ τὸν γνωρίσω πρὸ καὶ μετὰ τὴν στιγμὴν ποὺ ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ποὺ σχεδὸν μόνος καὶ ἀβοήθητος προσεπάθει νὰ βγάλῃ τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τὸ χάος. Τὸν ξαναεῖδα τώρα πολλάκις ἐπισήμως καὶ ἀνεπισήμως. Καὶ δὲν θεωρῶ περιττὸν νὰ ἐκθέσω τὰς τωρινάς μου ἐντυπώσεις.

Εἶνε ἀπολύτως δυνατὸν νὰ εἰπῇ κανεὶς ὅτι οὐδεὶς γνωρίζει τὸν Μουσσολίνι. Διηγοῦνται τὴν ἱστορίαν μιᾶς ἰταλικῆς ἐφημερίδος, ἡ ὁποία προσέφερε βραβεῖον διὰ τὸ καλύτερον δοκίμιον ποὺ θὰ διεφώτιζε τὸ μυστήριον τοῦ ἀνδρός. Ὁ Μουσσολίνι, καθὼς λέγει ἡ ἱστορία, ἐσταμάτησε τὸν διαγωνισμόν, γράψας πρὸς τὴν ἐφημερίδα ὅτι ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς θὰ ἦτο ἀνόητος, διότι καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἠμποροῦσε διόλου νὰ ἐξηγήσῃ τὴν προσωπικότητά του.

Τὸ κύριον γνώρισμά του

Παρὰ τὰς γοργάς, σταθερὰς ἀποφάσεις, παρὰ τὴν ἀκλόνητον ἀποφασιστικότητα, παρὰ τὸ τακτοποιημένον καὶ τελείως κατεστρωμένον σχέδιον ἐνεργείας διὰ κάθε στιγμὴν καὶ περίστασιν, ὁ Μουσσολίνι πρὸ παντὸς εἶνε μία προσωπικότης διατελοῦσα πάντοτε εἰς κατάστασιν ρευστότητος, προσαρμόζων τὰς κυβερνητικάς του μεθόδους πρὸς ἕνα κόσμον αἰωνίως εὑρισκόμενον εἰς κατάστασιν ρευστότητος.

Ἀλλάξετε τὰ γεγονότα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐβάσισε τὴν δρᾶσίν του ὁ Μουσσολίνι καὶ θὰ ἴδετε ὅτι καὶ αὐτὸς θὰ ἀλλάξῃ τὴν δρᾶσίν του. Ἀλλάξετε τὰς ὑποθέσεις καὶ αὐτὸς θὰ ἀλλάξῃ τὰ συμπεράσματά του.

Καὶ τοῦτο εἶνε ἴσως μία ἰδιότης τῶν μεγάλων ἀνδρῶν σπανίως ἀναγνωριζομένη. Οἱ πλεῖστοι ἐξ ἡμῶν ἐλπίζουν νὰ βάλουν ἅπαξ διὰ παντὸς τὸν κόσμον μας σὲ τάξι καὶ νὰ νίψουν τὰς χεῖράς των. Οἱ κυβερνῆται ποὺ θέλουν νὰ μεταβάλουν κάποιαν ἰδέαν εἰς πραγματικότητα, ἐλπίζουν νὰ ἔλθῃ μιὰ μέρα ποὺ νὰ ἠμποροῦν νὰ εἰποῦν: «Ἐπὶ τέλους, ἔγινε!» Ἐν ᾧ συχνά, ὅ,τι ἔγινε δὲν εἶνε τίποτε. Αἱ γέφυραι ποὺ ἔκτισαν εἶνε τώρα ἄχρηστοι, διότι οἱ ποταμοὶ ἄλλαξαν ὅλοι τοὺς ροῦς των καὶ ἡ ἀνθρωπότης κραυγάζει κι' ὅλας ζητοῦσα νέας γεφύρας. Ἕνας τελειωμένος κόσμος—λέγει ὁ Μουσσολίνι—θὰ ἦτο ἠλίθιος τόπος, ἀφορήτως ἠλίθιος.

Ἡ φαντασία τῶν κοινῶν κυβερνητῶν βασίζεται ἐπὶ ἑνὸς κόσμου στατικοῦ.

Ἡ φαντασία τῶν ἀληθῶς μεγάλων βασίζεται ἐπὶ ἑνὸς κόσμου δυναμικοῦ. Ὁ Μουσσολίνι παίρνει ὡς βάσιν ἕνα δυναμικὸν κόσμον. Εἶνε ἕτοιμος νὰ συμβαδίσῃ μαζί του, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸς ἀνατρέπῃ ὅλα του τὰ σχέδια, ἀναποδογυρίζῃ ὅλας του τὰς θεωρίας, καταστρέφῃ ὅλα τὰ χθεσινὰ καὶ δημιουργῇ μίαν χρήσιμον αὐγὴν τῆς αὔριον.

Καιροσκόπος εἶνε ἕνα ἐπίθετον μομφῆς χρησιμοποιούμενον διὰ τὸν καυτηριασμὸν τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι προσαρμόζονται πρὸς τὰς περιστάσεις διὰ λόγους ἰδιοτελείας. Ὁ Μουσσολίνι, ὅπως ἔμαθα νὰ τὸν γνωρίζω, εἶνε καιροσκόπος ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι πιστεύει πῶς καὶ ἡ ἀνθρωπότης πρέπει νὰ προσαρμόζεται μᾶλλον πρὸς τὰς μεταβαλλομένας συνθήκας παρὰ πρὸς ἀκάμπτους θεωρίας, ἀδιάφορον πόσαι ἐλπίδες καὶ προσευχαὶ κατηναλώθησαν εἰς θεωρίας καὶ προγράμματα.

Ἀνῆλθε πολλὰ ὑψώματα μαζὶ μὲ τὰ πλήθη καὶ κατῆλθε πάλιν. Τὸ παράξενον αὐτὸ πλάσμα μὲ τὴν παράξενη ζωὴ καὶ τοὺς παράξενους λογισμούς, μὲ τὴν σχεδὸν ψυχασθενῆ φλόγα ποὺ εἶχαν μέσα των οἱ ἅγιοι καὶ οἱ αἰσχροί, οἱ Ναπολέοντες, αἱ Ζὰν ντ' Ἂρκ, οἱ Τολστοΐ καὶ οἱ θρησκευτικοὶ προφῆται, ἀνῆλθεν εἰς τὰ ὑψώματα τοῦ σοσιαλισμοῦ, τοῦ διεθνισμοῦ, τοῦ φιλελευθερισμοῦ καὶ τοῦ συντηρητισμοῦ καὶ κατῆλθε πάλιν. Τώρα λέγει:

—Ἡ ἱερότης ἑνὸς —ισμοῦ δὲν ἔγκειται εἰς τὸν —ισμόν· ἡ μόνη του ἱερότης ἔγκειται εἰς τὴν δύναμίν του νὰ δράσῃ, νὰ ἐργασθῇ, νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὴν πρᾶξιν. Ἠμπορεῖ νὰ ἐπέτυχε χθὲς καὶ νὰ ἀποτύχῃ αὔριον. Νὰ ἀπέτυχε χθὲς καὶ νὰ ἐπιτύχῃ αὔριον. Ἡ μηχανὴ πρὸ παντὸς πρέπει νὰ λειτουργῇ!

Ἡ συνήθης στάσις τῶν ξένων ἔναντι τοῦ Μουσσολίνι καὶ τοῦ Φασισμοῦ του εἶνε ἡ ἑξῆς:

Ὁ Μουσσολίνι κατέλυσε τὸν κομμουνισμὸν καὶ ἦλθεν εἰς ἐποχὴν ποὺ ἡ Ἰταλία εἶχε τόσας ἀνάγκας, ὥστε ἡ βελτίωσις δὲν ἦτο δύσκολος. Ὅτι συνετέλεσε πολὺ εἰς τὸ νὰ μποῦν τὰ πράγματα σὲ τάξι—νὰ βελτιωθοῦν τὰ δημόσια οἰκονομικὰ καὶ ἡ βιομηχανία καὶ ἡ ἐργατικὴ τάξις καὶ ἡ γεωργία καὶ οἱ σιδηρόδρομοι καὶ νὰ δοθῇ αἰσιωτέρα ὄψις εἰς τὴν κατάστασιν—εἶνε ἀναμφισβήτητον. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν γνωρίζει τί θὰ κάμῃ αὔριον καὶ ὁ καθεὶς γνωρίζει ὅτι τὸ χάος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπανέλθῃ, ἂν αὐτὸς ἐξεκαθαρίζετο. Εἶνε ἐχθρὸς τοῦ λιμπεραλισμοῦ, ἴσως δὲ καὶ τῆς δημοκρατίας. Ὑπάρχει λοιπὸν τὸ ἐνδεχόμενον ὅτι ὁ λαὸς δὲν θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ μέχρι τέλους.

Αὐτὴ ἡ σύνοψις τῆς συνήθους ἀντιλήψεως περὶ τοῦ Μουσσολίνι καὶ τοῦ Φασισμοῦ περιέχει ἕνα μῖγμα ἐσφαλμένων ἰδεῶν. Ὁ κόσμος εἰς τὸ τέλος θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ μερικοὺς ἐκ τῶν παραλογισμῶν αὐτῶν. Αἱ ἐσφαλμέναι ἰδέαι προέρχονται ἐκ τῆς ἀγνοίας τοῦ γεγονότος ὅτι ἕνα ἐντελῶς πρωτότυπον ἰδεῶδες νέου κράτους καὶ κατόπιν ἡ προσπάθεια τῆς δημιουργίας ἑνὸς νέου Κράτους ὀφείλονται εἰς τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Μουσσολίνι. Προέρχονται ἐκ τῆς πλήρους σχεδὸν ἀγνοίας τοῦ γεγονότος, ὅτι ὄχι μόνον ἕνα νέον κράτος, ἀλλὰ καὶ ἕνας νέος λαὸς δημιουργοῦνται. Προέρχονται ἐκ τῆς πλήρους σχεδὸν ἀγνοίας ἑνὸς ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν γνωρίζει ἑαυτόν.

Ὁ σημερινὸς Ντοῦτσε.—Ἡ ἀγάπη του πρὸς τὴν γάταν

Καθὼς ὁ Μουσσολίνι περιεπάτει μαζί μου εἰς τοὺς κήπους τῆς Βίλλας Τορλόνια, ἐξήταζα, μὲ μίαν περιέργειαν ποὺ ποτὲ δὲν ἔπαυσε νὰ μὲ σπρώχνῃ, τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά, σωματικὰ καὶ πνευματικά, ἑνὸς ἀνθρώπου, ποὺ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτο τελείως χαλαρωμένος, ἐν ἀναπαύσει, ἀλλὰ τὸν ὁποῖον διέτρεχον ἀκαταπαύστως τὰ ἄγνωστα ρεύματα τῆς προσωπικότητός του. Ἔβλεπε κανεὶς εἰς τὰ μάτια του ἢ εἰς μίαν γοργὴν κίνησιν τοῦ σώματός του ἢ εἰς μίαν ἐξαφνικὰ ἐκστομουμένην φράσιν, τὸν ἀντίκτυπον αὐτῶν τῶν ρευμάτων, ἀκριβῶς ὅπως βλέπει τὸν ἄνεμον νὰ παίζῃ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ.

Καὶ τότε, ὅπως καὶ τώρα, ἡ ὑγεία του ἦτο περισσότερον ἀσφαλὴς ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν. Δὲν ἔχει γηράσει. Εἶνε ζωηρός, εὐκίνητος, ἕτοιμος πρὸς ἅλμα.

Μετὰ τὴν πορείαν ἐναντίον τῆς Ρώμης, ὁπότε τὸν εἶδα ὡς πρεσβευτής, καθὼς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων ἐκείνων μηνῶν τῆς διοικητικῆς ὑπερκοπώσεως, ἦτο δυνατός, ἀλλὰ σφιγμένος, νευρικός, πεισμωμένος. Τώρα ὄχι. Ἂν πρὸ τριῶν ἐτῶν εἶχε καμμίαν ἀπὸ τὰς σοβαρὰς καὶ μυστηριώδεις ἀσθενείας ποὺ ηὔχοντο οἱ ἐχθροί του, διηγούμενοι ἀνοήτους διαδόσεις, αἱ ἀνωμαλίαι αὗται ἐξέλιπον. Πνευματικῶς εἶνε ἴσως ὀλίγον κινητικώτερος, ἀλλὰ σωματικῶς εἶνε ἀπείρως ἀκμαιότερος καὶ εὐχαριστημένος. Ἐπιτρέπει μάλιστα εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τοὺς τρόπους του καὶ εἰς τὰς κινήσεις του κάποιαν νωχέλειαν, ἡ ὁποία οὐδόλως εἶνε ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν δύναμιν τῆς πυγμῆς του.

Ὑπάρχει ἀκόμη εἰς τὸ βάδισμά του κάτι ποὺ ἐνθυμίζει τὸ περπάτημα τοῦ ζώου ποὺ ἀναζητεῖ λείαν, κάτι ποὺ ἐνθυμίζει δειλὰ τὸ περπάτημα τῆς γάτας. Ἀγαπᾷ τὶς γάτες—τὴν ἀνεξαρτησίαν των, τὴν ἀποφασιστικότητά των, τὸ αἴσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸν σεβασμὸν τῆς ἱερότητος τοῦ ἀτόμου. Ἀγαπᾷ ἀκόμη καὶ τοὺς λέοντας καὶ τὰς λεαίνας καὶ παίζει μαζί των ὥσπου οἱ φρουροῦντες τὴν ζωήν του διαμαρτύρονται κατὰ τῆς κοινωνικῆς αὐτῆς συναναστροφῆς. Τὸ ἀγαπημένον του ζῶον τώρα εἶνε μιὰ Περσικὴ γάτα, ἡ ὁποία, οὖσα ἀριστοκρατικῆς καταγωγῆς, ἐκδηλοῖ οὐχ ἧττον ὑπερηφάνειαν ὄχι μόνον διὰ τοὺς προγόνους της, ἀλλά, κατὰ συγκατάβασιν, καὶ διότι ἀνήκει εἰς τὸν Μουσσολίνι. Καὶ ὅμως, ὅταν προχωρῇ μὲ τὰ ὑποδήματά του τῆς ἱππασίας, ἐλαστικός, δραστήριος, ἕτοιμος νὰ πηδήσῃ, δὲν δείχνει νὰ ἔχῃ ἄλλο τίποτε τὸ γατίσιο. Πάντως μίαν γατίσιαν ἰδιότητα τὴν ἔχει—τὸ αἴσθημα τῆς πλήρους μονώσεώς του.

Ὁ ἄνθρωπος χωρὶς δεσμοὺς

Ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι πάντοτε εὑρίσκετο εἰς αὐτὴν τὴν μόνωσιν—ὡς παιδί, ὡς νεαρὸς ριζοσπάστης, τυχοδιώκτης, ἐραστής, ἐργάτης, διανοούμενος. Τῆς μονώσεως αὐτῆς δὲν ἔχει πλήρη συνείδησιν. Τὸ ἔνστικτον τῆς μονώσεως ἐκδηλοῦται ὅταν προβάλλεται κάποια ὑπόνοια ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἐπηρεασθῇ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἠμπορῇ νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ σκέψις του, ὁ λόγος του, αἱ πράξεις του εἶνε, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον βαθμόν, ἔκφρασις κάποιου τρίτου. Ἐν μέρει λόγῳ τοῦ ἐνστίκτου τούτου καὶ ἐν μέρει διότι γνωρίζει ὅτι ὀφείλει νὰ μὴν ὑποκύπτῃ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ διαδώσουν τὴν ἰδέαν, ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἐκβιασθῇ, διατηρεῖ εἰς ὑψηλὰ ἀξιώματα ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ὑπὸ δυσμένειαν, ἀλλ' ἀφίνει εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ ἐκείνους περὶ τῶν ὁποίων διαδίδεται ὅτι εἶνε οἱ εὐνοούμενοί του. Εἰς τὸ πρῶτον ὁμοιάζει μὲ τὸν Κοῦλιτζ, ὁ ὁποῖος, ἴσως δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἀμφοτέρους ἐκ τοῦ σύνεγγυς, εἶνε, μαζὶ μὲ τὸν Μουσσολίνι, ὁ ἀτομικώτερος ἐξ ὅλων τῶν χαρακτήρων τοῦ κόσμου σήμερον.

Δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερος κύκλος τοῦ Μουσσολίνι. Δὲν ὑπάρχει ἄνδρας, γυναῖκα ἢ παιδὶ ποὺ νὰ κατέχῃ θέσιν εἰς τὸν ἐσώτερον κύκλον τῆς προσωπικότητός του. Κανείς. Ἡ μόνη δυνατὴ ἐξαίρεσις εἶνε ἡ κόρη του Ἔντα. Ὅλαι αἱ διαδόσεις περὶ τῶν συμμαχιῶν του, τῶν ὑποχρεώσεών του, τῶν δεσμῶν του, τῶν προτιμήσεών του, εἶνε καθαραὶ ἀνοησίαι. Δὲν ὑπάρχουν οὔτε δεσμοί, οὔτε προτιμήσεις, οὔτε συμμαχίαι, οὔτε ὑποχρεώσεις ἀνεκπλήρωτοι.

Οἰκονομικῶς; Ψευδεῖς ἰσχυρισμοὶ ἔλεγαν, ὅτι ἐνισχύθη χρηματικῶς καὶ ὑπεστηρίχθη ὑπὸ τῶν βιομηχάνων τῆς Ἰταλίας. Τὸ πρᾶγμα εἶνε γελοῖον γιὰ ὅσους ξεύρουν. Ὁ μισθός του εἶνε σχεδὸν τίποτε. Ἡ οἰκογένειά του — σύζυγος, παιδιά, ἀκόμη καὶ ἡ ἀγαπημένη Ἔντα — εἶνε τόσον πτωχή, τόσον ἀνεξασφάλιστος διὰ τὴν σήμερον καὶ διὰ τὸ μέλλον, ὥστε ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς ἐφημερίδος «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἵδρυσε καὶ διηύθυνεν, ἀναγκάζεται νὰ συνεισφέρῃ διὰ τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐκδόσεως.

Πολιτικῶς; Εἰς ποῖον ἦτο δυνατὸν νὰ ὀφείλῃ; Αὐτὸς τοὺς ὕψωσε καὶ αὐτὸς ἠμπορεῖ νὰ τοὺς καθαιρέσῃ ὅλους. Εἶνε ἐλεύθερος νὰ μετρήσῃ τὸν κάθε ἀξιωματοῦχον ὅλης τῆς Ἰταλίας μὲ τὸ μέτρον τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῆς ἱκανότητος. Πέραν αὐτοῦ δὲν ξεύρω νὰ ὀφείλῃ πολιτικὸν χρέος. Προσπάθησε νὰ πληρώσῃ τὰ χρέη τοῦ παρελθόντος· πιστεύω ὅτι ὁ τωρινὸς κυνισμός του ὀφείλεται εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἀνταμειφθέντων ὅπως δειχθοῦν ἄξιοι τοῦ ἀνατεθέντος εἰς αὐτοὺς ἔργου.

—Ἀλλὰ ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὰς εὐθύνας ὅλων, λέγει. Καὶ τὸ λέγει δημοσίᾳ μὲ χείλη σφιγμένα· τὸ λέγει κατ' ἰδίαν μὲ μάτια κάπως θλιμμένα.

Ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην δι' ὅλα—διὰ τὴν πειθαρχίαν, διὰ τὴν λογοκρισίαν, διὰ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα, ἂν ἀπῃτεῖτο μικροτέρα αὐστηρότης, θὰ ἐφαίνοντο τυραννικὰ καὶ σκληρά. «Ἡ εὐθύνη ἰδική μου!» λέγει καὶ ἀντιμετωπίζει τὴν κατάστασιν μὲ θαυμαστὸν θάρρος. Θὰ ἠμποροῦσα, ἂν ἤθελα, νὰ ἀναφέρω μακρὰν σειρὰν περιπτώσεων, καθ' ἃς αὐτὸς ἀνέλαβε τὴν ὅλην εὐθύνην τοῦ φασιστικοῦ ὀργανισμοῦ.

Καὶ παρὰ τὰς ἀπογοητεύσεις ποὺ ἐδοκίμασεν ἀφ' ὅτου τὸν ἐπρωτογνώρισα, διετήρησε τὸν γέλωτά του — συχνά, εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ εἴπω, ἕνα περιφρονητικὸν γέλωτα — καὶ διετήρησεν ὅλην του τὴν αὐτοπεποίθησιν διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς μηχανῆς — τῆς μηχανῆς τοῦ Φασισμοῦ—μιᾶς μηχανῆς ὄχι κατεσκευασμένης ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ὡρισμένης θεωρίας, ἀλλὰ πρὸ παντός, ὅπως ὁ Μουσολίνι θέλει, λειτουργούσης, δρώσης, ἐκτελούσης, ὥστε νὰ γεμίσῃ πρῶτα τὰς φιάλας μὲ κρασί, ἀντιθέτως πρὸς τὰ ἄλλα συστήματα, καὶ κατόπιν νὰ ἐπικολλήσῃ τὶς ἐτικέτες.

RICHARD WASHBURN CHILD

ΑΥΡΙΟΝ, τὸ 2ον ἄρθρον: Ἡ πίστις τοῦ Μουσολίνι ἐπὶ τὸ πεπρωμένον του.—«Ἐργασία καὶ πειθαρχία». — Ἡ Ἰταλία ὑπὸ νέον ἥλιον. — Τὸ Κράτος μὲ τὸ ἕνα κόμμα

Ὅταν οἱ σοφοὶ θέλουν νὰ γίνουν βουλευταὶ

Προεκλογικὸς λόγος μὲ χημικὰ πειράματα!

Ἡ κατάληψις τῶν ἐκλογέων

Ὄχι πλέον κομματικὴ ἀλλὰ πρακτικὴ πολιτική.—Ἡ ἐπιστήμη βάσις τῆς προόδου μιᾶς χώρας.—Τὸ ἄζωτον πηγὴ εἰρήνης καὶ πολέμου.

Ἡ πεῖρα τοῦ παγκοσμίου πολέμου

Ἡ κατὰ τὸ 1924 ἐκλεγεῖσα Γαλλικὴ Βουλὴ δὲν θὰ ὑπάρχῃ ἐντὸς ὀλίγου. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἑβδομάδων ἡ χώρα θὰ κληθῇ νὰ ἐκλέξῃ νέους πατέρας τοῦ Ἔθνους. Οἱ τοῖχοι τῶν Παρισίων καὶ τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ χωρίων ἤρχισαν νὰ γεμίζουν ἀπὸ παντοῖα προγράμματα πλήρη ἀναριθμήτων ὑποσχέσεων. Μεταξὺ ὅλων αὐτῶν ὁμολογουμένως ξεχωρίζει ἕνα πρόγραμμα εἰς τὸ διαμέρισμα τοῦ Φονταινεμπλῶ. Εἰς αὐτὸ διαβάζει κανείς:

«Δημοσία καὶ δωρεὰν διάλεξις ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Κλώντ. Ὁ ρευστὸς ἀὴρ καὶ αἱ ἐκπλήξεις του. Τὰ θαύματα τοῦ ὀξυγόνου. Ἡ μάχη τῶν λιπασμάτων. Διατί πρέπει οἱ γεωργοὶ νὰ ἐνδιαφέρωνται διὰ τὴν ἐπιστήμην».

Εἰς μίαν αὐτοσχέδιον αἴθουσαν διαλέξεων τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας του, ὁ χημικὸς δείχνει εἰς τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι «διὰ τῆς ἐπιστήμης ἠμποροῦμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν εὐημερίαν τῆς χώρας».

Ὁ κ. Γεωργ. Κλὼντ εἶνε διάσημος εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἐφευρέτης τοῦ ὑγροῦ ἀέρος, τῆς διαλυμένης ἀσετιλίνης, τῆς παραγωγῆς ἀμμωνίας ἀπὸ τὸν ἀέρα. Ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βιομηχανίας τὰς θαυμασίας ἐφευρέσεις του, αἱ ὁποῖαι προσεκόμισαν δόξαν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἀρκετὸν χρυσὸν ἀπὸ τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα οἱ Γάλλοι ἐργάται ἐδιδάχθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Κλὼντ νὰ κατασκευάζουν. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸ σύνολον τῶν βιομηχανιῶν αἱ ὁποῖαι ὀφείλουν τὴν ὕπαρξίν των εἰς τὰς ἐφευρέσεις τοῦ κ. Κλὼντ ἀντιπροσωπεύει κεφάλαιον δύο περίπου δισεκατομμυρίων γαλλικῶν φράγκων.

Ὁ σοφὸς αὐτὸς ζητεῖ σήμερον τὰς ψήφους τῶν ἐκλογέων τοῦ Φονταινεμπλῶ. Ἀλλ' ὅπως τὸ λέγει καὶ ὁ ἴδιος, δὲν δύναται νὰ ὁμιλῇ παρὰ μόνον δι' ὅ,τι γνωρίζει. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον προσκαλεῖ ἐκείνους ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητεῖ τὴν ψῆφον, νὰ προσέλθουν νὰ ἀκούσουν μίαν ἐπιστημονικήν του διάλεξιν. Κανεὶς ὅμως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φέρῃ τοὺς ἐκλογεῖς του εἰς τὸ ἐργαστήριόν του, φέρει τὸ ἐργαστήριον εἰς τοὺς ἐκλογεῖς!

Ἡ παντοδυναμία τῆς ἐπιστήμης

Συνεργάτης μεγάλης Παρισινῆς ἐπιθεωρήσεως ὡς ἑξῆς περιγράφει τὴν πρωτότυπον διάλεξιν:

«Μίαν ὥραν πρὸ τῆς διαλέξεως βλέπομεν νὰ σταματᾷ πρὸ τῆς αἰθούσης ἓν φορτηγὸν αὐτοκίνητον. Δύο ἄνθρωποι κατεβαίνουν καὶ ἀρχίζουν νὰ ξεφορτώνουν τὰ μυστηριώδη ὑλικά: ἕνα μαυροπίνακα, δεμένα κιβώτια, κάδους, δοχεῖα κλπ. Ὅλα αὐτὰ τοποθετοῦνται μὲ προφύλαξιν εἰς τὸ κατάλληλον μέρος». Τὸ ἀκροατήριον, ἀποτελούμενον ἀπὸ μικροαστοὺς καὶ χωρικούς, παρατηρεῖ μὲ περιέργειαν. Τὴν ὡρισμένην ὥραν ὁ κ. Κλὼντ ἀνέρχεται ἐπὶ τῆς ἕδρας περιστοιχιζόμενος ἀπὸ δύο βοηθούς του. Καί, μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἁπλότητα, ἀρχίζει τὴν πρωτότυπον ἐπιστημονικοεκλογικήν διάλεξίν του.

«Διὰ τῆς ἐπιστήμης, εἶπεν, εἶνε δυνατὸν νὰ εὐδαιμονήσῃ ἡ χώρα...»

Καὶ μὲ λόγια ἁπλᾶ δίνει εἰς τοὺς ἐκλογεῖς του νὰ ἐννοήσουν τὰς ἐπιστημονικάς του ἐργασίας. Μὲ δέκα φράσεις τοὺς μανθάνει πῶς ὑγροποιεῖται ὁ ἀὴρ καὶ προβαίνει εἰς διάφορα πειράματα, τὰ ὁποῖα, φαίνονται, ὡς μάγια εἰς τοὺς ἀφελεῖς. Κρυστάλλωσις ἀντικειμένων ἐντὸς ὀλίγων δευτερολέπτων ἐντὸς τοῦ ὑγροῦ ἀέρος εἰς 190 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, καύσεις σωμάτων βυθισμένων εἰς τὸ ὀξυγόνον, καῦσις τοῦ χάλυβος εὐθὺς ὡς ἀόρατος πνοὴ ὀξυγόνου τὸν προσβάλλει καὶ οὕτω καθεξῆς.

Καὶ ἀφοῦ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ κ. Κλὼντ ἐξέθεσε τὴν ἐπιστημονικήν του ἐργασίαν, ἤρχισε τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ προγράμματός του:

«Εὔχομαι, εἶπε, νὰ ἴδω ἀντικαθισταμένην τὴν κομματικὴν πολιτικήν, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ κόσμος ἐβαρέθη, ἀπὸ μίαν πολιτικὴν πρακτικὴν καὶ ὠφέλιμον εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις δὲν ἀρκεῖ. Χωρὶς εὐδαιμονίαν ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις δὲν θὰ ἦτο παρὰ μόνον μία λέξις κενή. Καὶ ἡ εὐδαιμονία δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ ἂν δὲν προσφύγωμεν εἰς τὰς προόδους τῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἐργασίας. Μόνον ἡ ἐπιστήμη θὰ φέρῃ τὴν πρόοδον τῆς χώρας. Εἰς τὸ κοινοβούλιον θὰ ἤθελον νὰ εἶμαι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς ἐπιστήμης, τῆς ὁποίας ἡ ἀποτελεσματικότης καὶ ἡ δύναμις κατεδείχθη ἀπὸ τὰ πειράματα τὰ ὁποῖα πρὸ ὀλίγου ἔκαμα ἐνώπιόν σας».

Ὁ κ. Κλὼντ συνεχίζων ὁμιλεῖ περὶ λιπασμάτων καὶ ἐκρηκτικῶν, πραγμάτων δηλαδὴ ποὺ εἶνε τὰ ἴδια, ἀφοῦ καὶ τὰ δύο ἔχουν βάσιν τὸ ἄζωτον, τὸ ὁποῖον εἶνε συντελεστὴς τῆς εἰρήνης ἀλλὰ καὶ τοῦ πολέμου. Διηγεῖται ἀκολούθως διάφορα σχετικὰ ἀνέκδοτα, τὰ ὁποῖα κρατοῦν ἀμείωτον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀκροατῶν του.

Ἡ πεῖρα τοῦ παγκοσμίου πολέμου

Προτοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἐκλογεῖς του ὁ κ. Κλώντ, ὡμίλησεν ἐνώπιον τεσσάρων χιλιάδων μηχανικῶν εἰς τὸ μέγα ἀμφιθέατρον τῆς Σορβώνης. Πρὸς αὐτοὺς ἀνέπτυξε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους ἐκθέτει ὑποψηφιότητα. Εἶπε τότε πρὸς αὐτοὺς ὅτι αἱ μεγάλαι ἐθνικαὶ πρωτοβουλίαι αἱ θεμελιωμέναι ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης, ἔχουν ἀνάγκην ὑποστηρίξεως εἰς τὸ κοινοβούλιον καὶ ἐνώπιον τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἐναντίον τῆς ἀγνοίας, τῆς ἀδιαφορίας καὶ τῆς κακῆς θελήσεως ποὺ πολὺ συχνὰ συναντοῦν. Ὅταν ἐξερράγη ὁ πόλεμος τοῦ 1914 ἡ Γαλλία κατεῖχεν ὡρισμένας ἐφευρέσεις, αἱ ὁποῖαι ἦτο δυνατὸν νὰ προσφέρουν ἀποφασιστικὰς ὑπηρεσίας. Αἱ προσπάθειαι χρησιμοποιήσεως των προσέκρουσαν εἰς τὴν ρουτίναν, εἰς τὴν ἀδιαφορίαν τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἐμπειρικῶν. Μία βόμβα Ἄρσον βάλ—Κλώντ, γεμισμένη μὲ ἐκρηκτικὰς ὕλας, μὲ βάσιν τὸ ὑγρὸν ὀξυγόνον, ἀπερρίφθη ὡς πολὺ ἐπικίνδυνος δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θὰ τὴν ἐχειρίζοντο, παρὰ τὴν ὑποστήριξιν ἐκ μέρους τοῦ Γκαλιενί, τοῦ Καστελνὼ καὶ τοῦ Πεταίν. Τότε ὁ κ. Κλώντ, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ βόμβα ἦτο ἐπικίνδυνος μόνον διὰ τοὺς ἐχθρούς, ἔρριψε μόνος του μερικάς, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν τρομακτικὰς καταστροφάς. Μία ἐξ αὐτῶν ἐὰν ἐρρίπτετο δέκα λεπτὰ ἐνωρίτερον εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Τίελτ, εἰς τὸ Βέλγιον, θὰ ἐπετάχυνε τὸ τέλος τοῦ πολέμου, φονεύουσα τὸν Κάϊζερ.

Ἐπιστρέψας εἰς τὰ μετόπισθεν κατὰ τὸ 1916 ὁ κ. Κλώντ, ἐπέτυχε διὰ νέων μεθόδων τὴν ὑγροποίησιν τοῦ χλωρίου, τὴν κατασκευὴν τοῦ κολλοντίου διὰ τὸ γέμισμα τῶν βομβῶν τῶν ἀσφυξιογόνων ἀερίων. Ἡ Γερμανία, ἐστερημένη ἐξ αἰτίας τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ νίτρου τῆς Χιλῆς, ἐπέτυχε διὰ τῆς ἐπιστήμης νὰ εὕρῃ ἐπιτοπίως τὸ ἄζωτον τὸ ὁποῖον τῆς ἐχρειάζετο διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν. Ἐκάλυψε τὸ ἔδαφος τῆς μὲ πλῆθος ἐργοστασίων, τὰ ὁποῖα σήμερον ἀσχολοῦνται μὲ τὴν παραγωγὴν λιπασμάτων, εἶνε ὅμως ἕτοιμα νὰ μεταβληθοῦν, ἐν δεδομένῃ στιγμῇ, εἰς πυριτιδοποιεῖα ἀποδίδοντα δεκαπλασίας ποσότητας ἐκρηκτικῶν ὑλῶν ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας ἔδιδον κατὰ τὸ 1918.

Ἡ Γερμανία, παράγουσα μόνη της τὸ ἄζωτον, ἔδειξε καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ καθῆκόν της. Τὸ ἄζωτον εἶνε ἡ τροφὴ καὶ ἡ ἀσφάλεια. Ἡ ἐκ τοῦ ἀέρος παραγωγὴ ἀμμωνίας παρέχει αὐτὸ τὸ ἄζωτον ὑπὸ ὅρους προσιτοὺς εἰς τὴν γαλλικὴν βιομηχανίαν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει, ὅπως ἡ Γερμανία, ἀνεξαντλήτους πηγὰς ἀνθρακος. Περαιτέρω ὁ κύριος Κλὼντ ἀνέφερεν, ὅτι αἱ γαλλικαὶ ἀρχαὶ προετίμησαν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν γερμανικῶν μεθόδων εἰς ἓν ἐργοστάσιον τῆς Τουλούζης, τὸ ὁποῖον ἐστοίχισεν εἰς τέσσαρα ἔτη περὶ τὰ 300 ἑκατομμύρια γαλλικὰ φράγκα καὶ παράγει τὴν ἀμμωνίαν εἰς τὴν ἀκριβωτέραν τιμὴν τοῦ κόσμου.

Δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους ὁ κ. Κλὼντ ἐζήτησε νὰ μεταβληθῇ εἰς πολιτικόν. Ἄνθρωπος τῆς ἐπιστήμης αὐτός, δὲν ἐννοεῖ τὴν πολιτικὴν παρὰ μόνον ὡς φυσικὴν προέκτασιν τῆς ἐπιστήμης. Ἡ εὐδαιμονία τῆς χώρας εἶναι δι' αὐτὸν λειτουργία τῶν τεχνικῶν προόδων. Διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ζητεῖ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ κοινοβούλιον.

Ἀλλὰ θὰ εἰσέλθῃ;

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Στὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἐκδίδεται καὶ κυκλοφορεῖ τὸ μεγαλύτερο Λογοτεχνικὸ Περιοδικὸ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ
Μὲ λογοτεχνικὴ Διεύθυνση τῶν κ. κ.
ΜΙΧ. Π. ΠΑΥΛΟΥ
Θ. Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
Συνεργασία τῶν διαπρεπεστέρων Ἑλλήνων καὶ ξένων λογίων: ΠΑΛΑΜΑ—ΦΙΛΝΤΑ—ΒΑΡΝΑΛΗ—ΘΕΟΤΟΚΗ—ΠΑΠΑΔΗΜΑ—ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ—ΔΕΝΑΡΙΝΟΥ—SECUR—VILDRAC—DELENDA—VIOLETOF καὶ ἄλλων.
Ζητήσατέ το:
Ἀπ' ὅλα τὰ περίπτερα καὶ Βιβλιοπωλεῖα

Ἡ γυναικεία πρόοδος

Πολιτεύεται ἡ χήρα Οὐΐλσων

Ὑποψηφία ἀντιπρόεδρος

Αἱ φιλειρηνικαὶ ἰδέαι της

Κατὰ πληροφορίας ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων, ἰσχυροὶ παράγοντες τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος προτίθενται νὰ ὑποβάλουν τὴν ὑποψηφιότητα τῆς χήρας τοῦ ἀποθανόντος Οὐΐλσων διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἀλλὰ ποία εἶνε λοιπὸν ἡ γυναῖκα αὐτή, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνδέχεται νὰ ἀνατεθοῦν τόσον ὑψηλὰ καθήκοντα; Ἰδοὺ τί γράφει περὶ αὐτῆς ἕνα περιοδικὸν τῆς Νέας Ὑόρκης, τὸ «Γουίμαν Σίτιζεν»:

«Ἡ κ. Οὐΐλσων ηὐτύχησε νὰ ζήσῃ ἑπτὰ μόνον ἔτη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ὑπὲρ τῆς παγιώσεως τῆς παγκοσμίου εἰρήνης ἰδανικὰ τοῦ ὁποίου παρερμηνεύθησαν βραδύτερον ἀπὸ τὸν ματεριαλισμὸν τῶν νικητῶν. Κατὰ τὰ ὀλίγα αὐτὰ ἔτη, τὰ ἀλλεπάλληλα καὶ ἐξαιρετικὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα προσέδωσαν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἀμερικανικῆς Ἑνώσεως τὸ κῦρος μεγάλης διεθνοῦς προσωπικότητος, κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ αἱμόφυρτος ἀνθρωπότης τὸν ἐθεώρησεν ὡς ἕνα σύγχρονον Μεσσίαν, διὰ νὰ τὸν χλευάσῃ ὀλίγον βραδύτερον, ἡ κ. Οὐΐλσων ἀπέδειξεν ὅτι ἦτο ἡ ἀξία σύντροφος τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου. Ἐνῷ αἱ ἰδέαι τοῦ Οὐΐλσων περιέφερον τὴν δόξαν του ἀνὰ τὸν κόσμον, ἡ σύζυγός του ἔζη παρὰ τὸ πλευρόν του γεμάτη μετριοφροσύνην καὶ ἀξιοπρέπειαν, φροντίζουσα μόνον νὰ τὸν περιβάλλῃ μὲ τὴν τρυφερὰν μέριμναν, τῆς ὁποίας εἶχεν οὗτος ἀνάγκην. Ἀκόμη καὶ εἰς τὸ Παρίσι, ὅταν τῆς ἀπένεμον βασιλικὰς τιμὰς καὶ ὁ λαὸς τὴν ἐξητοκραύγαζε καὶ τὴν ἔρραινε δι' ἀνθέων, μίαν καὶ μόνην εἶχε μέριμναν, μίαν καὶ μόνην σκέψιν: τὴν ἐπισφαλῆ ὑγείαν τοῦ προσφιλοῦς συντρόφου της. Καὶ ἡ μέριμνα αὐτὴ μετεβλήθη ὄντως εἰς ἀγωνίαν κατὰ τὰς ἱστορικὰς ἡμέρας τῶν διαπραγματεύσεων τῆς εἰρήνης.

Ἡ κ. Οὐΐλσων ὑπῆρξεν ἡ ἰδεώδης σύντροφος τοῦ Ἀμερικανοῦ προέδρου. Ἡ Ἄννα Χὲρτ ἀναφέρει, ὅτι ἠγάπα πάντοτε νὰ κάθεται μὲ ἕνα ἐργόχειρον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ συζύγου της, ἐνῷ ἐκεῖνος εἰργάζετο. «Δὲν ὡμίλει ποτέ», γράφει, «εἰργάζετο καὶ ἐκείνη σκυφτὴ καὶ ἀμίλητη, ἡ δὲ παρουσία της ἦτο τὸ σύμβολον μιᾶς ἀγρύπνου ἀγάπης».

Ὅταν ἡ μίσες Οὐΐλσων ἦτο ἡ κυρία τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ἐπεδίδετο εἰς διάφορα σπόρ. Ἐπήγαινε συχνὰ μὲ τὸ ἄλογο καὶ ἔπαιζεν ἀκόμη συχνότερα γκόλφ. Ἀλλὰ τὸ ἔκαμνε πρὸς χάριν τοῦ συζύγου της, ὁ ὁποῖος ἦτο μανιώδης ἱππεὺς καὶ μανιώδης παίκτης τοῦ γκόλφ. Τώρα πλέον οὔτε μὲ τὸ ἄλογο πηγαίνει, οὔτε εἰς τὰ τερραὶν τοῦ γκόλφ τὴν συναντᾷ κανεὶς ποτέ. Ζῇ ἀποτραβηγμένη εἰς τὴν ὡραίαν της ἔπαυλιν, μὲ τὸν ὑπέροχον κῆπον της. Ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐπάλαισεν ὁ πρόεδρος μὲ τὸν θάνατον καὶ ἐκεῖ ἔκλεισε τὰ μάτια του. Κάπου-κάπου συναντᾷ κανεὶς τὴν κ. Οὐΐλσων σὲ καμμιὰ πρεμιέρα θεάτρου ἢ σὲ καμμιὰ συνομιλία, συχνότερα δὲ εἰς τὴν Δημοκρατικὴν Λέσχην τῶν Γυναικῶν, τῆς ὁποίας τυγχάνει ἐπίτιμος πρόεδρος. Τὰς Κυριακὰς τὸ ἀπόγευμα, πηγαίνει τακτικὰ εἰς τὸν γοτθικὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Οὐάσιγκτον, τοῦ ὁποίου ἡ κατασκευὴ δὲν συνετελέσθη ἀκόμα. Μόνον ἕνα κομψὸν καὶ ἐπιβλητικὸν συνάμα παρεκκλήσιον τῆς μητροπόλεως εἶνε ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἕτοιμον. Μέσα εἰς τὸ παρεκκλήσιον αὐτὸ ὑπάρχει ὁ τάφος τοῦ Οὐΐλσων...

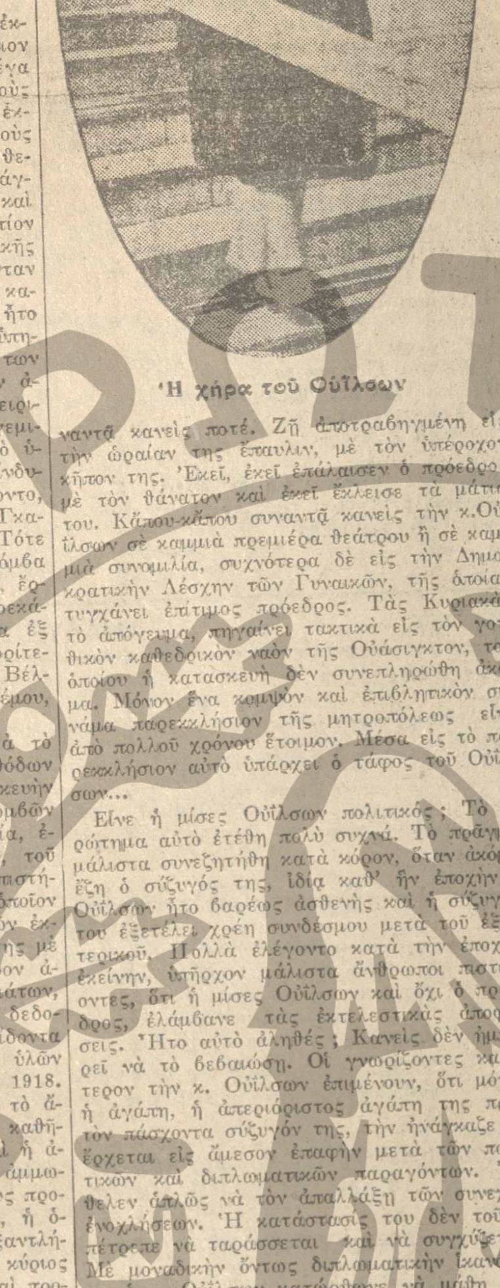

Ἡ χήρα τοῦ Οὐΐλσων

Εἶνε ἡ μίσες Οὐΐλσων πολιτικός; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἐτέθη πολὺ συχνά. Τὸ πρᾶγμα μάλιστα συνεζητήθη κατὰ κόρον, ὅταν ἀκόμη ἔζη ὁ σύζυγός της, ἰδίᾳ καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Οὐΐλσων ἦτο βαρέως ἀσθενὴς καὶ ἡ σύζυγός του ἐξετέλει χρέη συνδέσμου μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Πολλὰ ἐλέγοντο κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὑπῆρχον μάλιστα ἄνθρωποι πιστεύοντες, ὅτι ἡ μίσες Οὐΐλσων καὶ ὄχι ὁ πρόεδρος, ἐλάμβανε τὰς ἐκτελεστικὰς ἀποφάσεις. Ἦτο αὐτὸ ἀληθές; Κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ τὸ βεβαιώσῃ. Οἱ γνωρίζοντες καλύτερον τὴν κ. Οὐΐλσων ἐπιμένουν, ὅτι μόνον ἡ ἀγάπη, ἡ ἀπεριόριστος ἀγάπη της πρὸς τὸν πάσχοντα σύζυγόν της, τὴν ἠνάγκαζε νὰ ἔρχεται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῶν πολιτικῶν καὶ διπλωματικῶν παραγόντων. Ἤθελεν ἁπλῶς νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ τῶν συνεχῶν ἐνοχλήσεων. Ἡ κατάστασίς του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ ταράσσεται καὶ νὰ συγχύζεται. Μὲ μοναδικὴν ὄντως διπλωματικὴν ἱκανότητα ἡ κ. Οὐΐλσων κατώρθωνε νὰ μάθῃ ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτας της ὅ,τι ἠδύνατο νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸν σύζυγόν της καὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἠλίευε τὰς γνώμας τοῦ τελευταίου, διὰ νὰ τὰς μεταδώσῃ εἰς τοὺς ἄλλους. Οἱ ἄνθρωποι, λοιπόν, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κ. Οὐΐλσων, ἐπιμένουν ὅτι ἡ μέλλουσα—ποιὸς ξεύρει;—ἀντιπρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπῆρξεν ἁπλῶς ὁ διερμηνεὺς τῶν ἀντιλήψεων τοῦ συζύγου της καὶ ὅτι οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ ἀκολουθήσῃ ἀνεξάρτητον πολιτικὴν γραμμήν.

Πάντως ἕνα μόνον εἶνε βέβαιον: ὅτι ἡ μίσες Οὐΐλσων εἶνε ἐμπεποτισμένη ἀπὸ τὰς ἰδέας τοῦ συζύγου της. Εἰς συνομιλίας της μετὰ φίλων ἐκθειάζει πάντοτε τὰ ἰδανικὰ ποὺ ἐνέπνεον τὸν σύζυγόν της καὶ τὰ ὁποῖα θεωρεῖ μεγάλα καὶ ἱερά. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι αἰσθάνεται μὲ τὴν καρδιὰ καὶ σκέπτεται μὲ τὸν νοῦν τοῦ ἀποθανόντος μεγάλου συντρόφου της. Ἡ κυρία Οὐΐλσων ἐπέδειξε κατὰ τὸν πρῶτον γάμον της σπανίαν δραστηριότητα καὶ ἐπιχειρηματικότητα. Εἰς τὰ ἀπέραντα κτήματα τοῦ πρώτου συζύγου της ἡ συμβολή της ὑπῆρξεν ἀνυπολόγιστος καὶ ἡ διορατικότης της ἀπέτρεψε πολλὰ δυσάρεστα ἐνδεχόμενα. Ἡ γαλήνη, ἡ ψυχραιμία, ἡ πνευματικὴ διαύγεια καὶ ἡ τετράγωνη κρίσις τῆς γυναικὸς αὐτῆς ἀποτελοῦν φαινόμενα. Κατὰ τὸν δεύτερον γάμον της μὲ ἕνα ἐκ τῶν διασημοτέρων ἀνδρῶν τῆς ἐποχῆς μας, αἱ ἰδιότητές της αὐταὶ ἐξεδηλώθησαν εἰς εὐρυτέραν κλίμακα.»

Αἱ ἀρεταὶ αὐταὶ τῆς χήρας τοῦ προέδρου τῆς εἰρήνης δὲν εἶνε καθόλου παράδοξον νὰ τῆς ἐξασφαλίσουν καὶ μίαν γόνιμον πολιτικὴν καρριέραν.

Μέσα εἰς τὰς περιπετείας τῆς Ρωσσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος δεύτερον.—Ὁ πόλεμος

Τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Μπελοῦκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκεῖνος ἦταν χλωμότερος ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, σχεδὸν πελιδνός, τὰ μάτια του ἦσαν θολά, καὶ φάνηκε νὰ ἐκπλήσσεται ἀπὸ τὴν χαρούμενη ἐμφάνισι τῆς Μάσσας. Ἐνόμισε ὅτι ἡ φίλη του εἶχε γυρίσει ἀπὸ κάποια ἐπίσημη δεξίωσι, ἢ ἦταν ἕτοιμη νὰ πάῃ κάπου.

—Ἐπεράσατε ὡραῖα σήμερα; τῆς εἶπε.

—Ἀπὸ ποῦ τὸ συμπεραίνετε Βορσίνσκυ; τὸν ἐρώτησε μὲ φιλάρεσκο ὕφος.

—Λάμπετε ὁλόκληρη.

—Ὄχι, ἀπόψε θὰ περάσω καλά, εἶπ' ἐκείνη.

—Μήπως πρόκειται νὰ βγῆτε καὶ σᾶς κρατῶ; τὴν ἐρώτησε.

—Ὄχι. Σᾶς ἐπερίμενα. Καθῆστε.... Μὰ γιατὶ εἴσαστε ἔτσι, θεέ μου. Τρέμετε ὁλόκληρος.

—Κάνει φοβερὸ κρύο.

—Ἐλᾶτε κοντὰ στὴ φωτιά.

Ἐκεῖνος ἐκάθησε.

—Ἐγὼ ὅμως, εἶπε, δὲν εἶμαι καθόλου εὐχαριστημένος.

—Θάρρος, Δημήτρη, τοῦ εἶπε. Δὲν ντρέπεσθε. Ἐγὼ ἐσκέφθηκα ὡριμώτερα καὶ εἶμαι πειὸ ἥσυχη. Θὰ πᾶτε νὰ πολεμήσετε. Εἶνε σωστό. Εἴσαστε ἕνα καλὸ παλληκάρι. Κι' ἐγὼ θὰ φύγω σὲ λίγο.

—Γιὰ ποῦ;

—Κάπου κοντὰ ἐκεῖ ποὺ θὰ εἴσαστε σεῖς.

Ἐκεῖνος ἐκίνησε τὸ κεφάλι θλιβερά.

—Δυστυχῶς, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ πάω πουθενά, εἶπε.

—Γιατί;

—Δὲν μὲ δέχονται.

Αὐτὸ ἡ Μάσσα δὲν τὸ περίμενε.

—Πῶς ἔγινε αὐτό; εἶπε.

—Εἶμαι ἄρρωστος περισσότερο ἀπὸ ὅσο εἶχα φαντασθῆ.

—Ποιὸς σᾶς τὸ εἶπε; τὸν ἐρώτησε. Μήπως ἐπενέβη κανεὶς ἀπὸ τοὺς δικούς σας;

—Ὄχι, εἶπ' ἐκεῖνος. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔλαβε σήμερα ἕνα ἔγγραφο ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο τῶν Στρατιωτικῶν. Ἀναγκάσθησαν νὰ μοῦ τὸ δείξουν γιατὶ διεμαρτυρήθην ὅτι ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεώς μου ἀποτελεῖ σκάνδαλο. Δὲν ὑπάρχει ἐθελοντὴς ποὺ δὲν ἐδέχθησαν νὰ τὸν κατατάξουν. Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ ἐξαίρει τὸ γεγονὸς τῆς ἐθελουσίας ὑπηρεσίας, συνιστᾷ νὰ τοποθετοῦν τοὺς ἐθελοντὰς στὴ καλύτερα σώματα, ἀλλὰ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ἀρρώστων εἰδικῶς. Ὄχι μόνον πρέπει νὰ φροντίζουν νὰ ἀνακαλύπτουν ἐκείνους ποὺ ἔχουν σωματικὰ ἐλαττώματα, ποὺ τοὺς καθιστοῦν ἀχρήστους, ἀλλὰ καὶ τοὺς καχεκτικοὺς καὶ τοὺς ἀρρώστους ποὺ πολὺ γρήγορα θ' ἀπασχολοῦσαν τὰ νοσοκομεῖα. Δὲν μ' ἐδέχθησαν λοιπόν.

—Νομίζω ὅτι αὐτὸ τὸ μέτρο εἶνε πολὺ σωστό, εἶπε ἡ Μάσσα.

—Διεμαρτυρήθην, εἶπ' ἐκεῖνος, καὶ ἐζήτησα νὰ παρουσιασθῶ πρὸ τοῦ ἀρχιάτρου, τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς. Γιὰ νὰ μοῦ τὸ ἐπιτρέψουν, μοῦ ἐζήτησαν τὸ ὄνομά μου. Τὸ ἔδωσα καὶ μὲ ἔμπασαν στὸ γραφεῖο τοῦ προέδρου. Ὁ ἀρχίατρος ὅταν τοῦ εἶπα ὅτι αὐτὴ ἡ ἀπόρριψις θ' ἀποθαρρύνῃ ἴσως καὶ ἄλλους ποὺ θέλουν νὰ καταταχθοῦν, μοῦ εἶπε: Εἶσθε ὁ Δημήτρης Βορσίνσκυ,—δὲν εἶν' ἔτσι; Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κυρίου Τανέγιεφ τοῦ καγκελαρίου, τοῦ ἰδιαιτέρου γραφείου τοῦ αὐτοκράτορος.—Ναί, εἶπα.—Εἶσθε ἄρρωστος, φίλε μου, μοῦ ἀπήντησε. Αὐτὸ τὸ ξέρετε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος πρὶν ὑποβληθῆτε σὲ ἐξέτασι. Τοῦ εἶπα ὅτι δὲν εἶχα τίποτε σοβαρό, ὅτι τουναντίον ἡ ζωὴ τοῦ μετώπου θὰ μ' ἐδυνάμωνε, καὶ μοῦ εἶπε:—Εἶσθε ἀρκετὰ γενναῖος, ὥστε μπορεῖτε νὰ τὸ μάθετε. Εἶσθε φθισικός. Πηγαίνετε νὰ θεραπευθῆτε. Εἶνε φοβερό.

—Τίποτε δὲν εἶνε εὐκολώτερο σήμερα, εἶπε ἡ Μάσσα, ἀπὸ αὐτὴ τὴ θεραπεία. Φθάνει νὰ τὸ θελήσετε.

—Τί χρειάζεται αὐτὴ ἡ ζωή, εἶπ' ἐκεῖνος. Δὲν μπορῶ νὰ κάνω τίποτε. Ἔχω τὸ θάνατο στὶς ἀρτηρίες μου. Κι' ἐν τούτοις μ' ἐμποδίζουν νὰ τελειώσω μ' ἕναν ἀξιοπρεπῆ τρόπο. Πρέπει λοιπὸν νὰ ξεμπερδέψω μὲ μιὰ σφαῖρα στὸ κεφάλι; Αὐτὸ δὲν τὸ ἤθελα. Καὶ ὅμως δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύσις. Μάσσα Τσέρκοβα, εἶμαι πολὺ δυστυχισμένος.

—Μοῦ σπαράζετε τὴν καρδιά. Ἐφανταζόμουν ὅτι θὰ εἴχατε περισσότερο θάρρος γιὰ νὰ τὸ μεταγγίσετε σὲ μένα.

—Αὐτὸ εἶνε ποὺ μὲ κάνει νὰ θεωρῶ τὴ ζωή μου ἐντελῶς ἄχρηστη. Ὅτι δὲν μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω σὲ τίποτε. Ἔχετε παντρευθῆ μ' ἕναν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔπρεπε νὰ σᾶς ἀπαλλάξω καὶ ὅμως δὲν μπορῶ νὰ κάμω τὸ παραμικρό. Αὔριο ὁ Τσερκὼφ θἀρθῇ, θὰ εἶνε διαρκῶς κοντά σας, θὰ ὑποφέρετε, καὶ ἐγὼ δὲν θὰ μπορῶ νὰ σᾶς δώσω οὔτε μιὰ ἐλπίδα. Θὰ ξέρω πῶς εἶνε ὁ ἄντρας σας, θὰ σᾶς κάμῃ ἴσως νὰ τὸν συνηθίσετε καὶ ἐγὼ θὰ λυώνω ἀπὸ τὸν πυρετό. Ἕνας ἄρρωστος, ἕνα ψοφίμι.

Ἐσηκώθηκε νὰ φύγῃ.

—Ποῦ πᾶτε; τοῦ εἶπε. Σᾶς ἐπερίμενα μὲ τόση ἀγωνία. Δὲν μπορεῖτε νὰ φύγετε ἀμέσως.

Καὶ τὸν ἐκράτησε ἀπὸ τὰ χέρια.

—Ἀφῆστε, τῆς ἀπήντησε. Ἦρθα νὰ σᾶς ἰδῶ γιὰ τελευταία φορά. Δὲν μποροῦσα νὰ μὴ σᾶς ἀποχαιρετίσω.

—Ποῦ θὰ πᾶτε; τὸν ἠρώτησε τρομαγμένη.

—Ὑπάρχει κάποιος δρόμος, εἶπε ἐκεῖνος, ποὺ πρέπει νὰ τὸν πάρω τὸ ταχύτερο.

Ἡ Μάσσα διάβασε στὸ πρόσωπό του τὴν τραγικὴ ἀπόφασι στὴν ὁποία τὸν ὤθουσε ἡ ἀπελπισία. Ὁ Βορσίνσκυ θὰ σκοτωνόταν.

—Δὲν θὰ φύγετε ἀπ' ἐδῶ, τοῦ εἶπε, ἂν δὲν μοῦ πῆτε εἰλικρινῶς τί σκέπτεσθε. Μοῦ ὀφείλετε αὐτὴ τὴν ὁμολογία. Ἐγὼ θὰ σᾶς τὰ εἰπῶ ὅλα. Ὅταν ἔμαθα τὴν ἀπόφασί σας νὰ καταταχθῆτε στὸ στρατό, ἔκαμα ὅ,τι μποροῦσα γιὰ νὰ τὸ ματαιώσω. Ἔτρεξα στὴν Ἄννα Βυρούμποβα καὶ τῆς τὰ εἶπα ὅλα. Τῆς ὡμολόγησα ὅτι εἶμ' ἐρωτευμένη μαζί σας καὶ ὅτι ἂν φύγετε, θὰ πεθάνω. Συγκινήθηκε, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ ἐπέμβῃ. Ἐφοβήθη ὅτι ἡ δικαία ἀξίωσις νὰ μὴ σᾶς κατατάξουν, θὰ ἔδινε λαβὴν σὲ συκοφαντίες.

Ὁ Βορσίνσκυ τὴν διέκοψε:

—Ἐπήγατε στὴ Βυρούμποβα, τῆς εἶπε. Νὰ τὸ ἀποτέλεσμα. Σᾶς εἶπε πῶς δὲν θὰ ἐπέμβῃ καὶ ὅμως ἐπενέβη. Τώρα ἐξηγῶ αὐτὸ τὸ ἔγγραφο. Ἐστάλη κατεπειγόντως ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο σήμερα τὸ πρωΐ. Γιατὶ μοῦ τὸ κάματε αὐτὸ τὸ κακό;

—Ἀφῆστε με νὰ τελειώσω. Ἐνόμιζα ὅτι θὰ ἐπετρέπετο ἡ κατάταξίς σας. Εἶχα ἀπελπισθῆ. Καὶ εἶχα πάρει κι' ἐγὼ τὴν ἀπόφασί μου. Ὅταν θὰ φεύγατε, θὰ σκοτωνόμουν. Δὲν ἤθελα νὰ ζήσω χωρὶς ἐσᾶς. Δὲν θὰ σᾶς τὸ ἔλεγα, γιὰ νὰ μὴ σᾶς λυπήσω. Ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ τὸ γνωρίζετε. Ἀπὸ τὴν τύχη σας ἐξαρτῶ τὴ ζωή μου.

Ἐκεῖνος συγκινημένος, τῆς φιλοῦσε τὰ χέρια. Δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ. Ἡ φωνή του πνιγόταν στὸ λάρυγγά του.

—Πέστε μου ὅτι θὰ ζήσετε, τοῦ εἶπε. Ἐμπιστευθῆτε σὲ μένα. Θὰ θεραπευθῆτε. Ἀφῆστέ μου τὴ χαρὰ ὅτι θὰ μπορέσω νὰ σᾶς σώσω τὴ ζωή. Φθάνει νὰ θέλετε, Βορσίνσκυ, καὶ θἀρθῇ ἡμέρα ποὺ θὰ εἴμαστε εὐτυχισμένοι. Θὰ τὸ ἰδῆτε.

Τὸν ἀνάγκασε νὰ καθήσῃ πάλι. Τὰ θερμὰ τῆς λόγια τὸν ἐνεψύχωσαν, τὸν ἔκαμαν νὰ ἐλπίσῃ. Ἐκείνη εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν πρώτη της αὐτὴ ἐπιτυχία, ἐκάθησε κοντά του. Ἀλλὰ δὲν ἦταν πειὰ ἡ γυναῖκα ἡ ἀποφασισμένη νὰ τοῦ προσφέρῃ τὸν ἔρωτα ὡς τελευταῖο μυστικὸ ἀποχαιρετισμό. Ἐκείνη ἡ χαρὰ ποὺ τὴν εἶχε σκηνοθετήσει γι' αὐτὴ τὴ νύχτα, θὰ ἐξαντλοῦσε τὸν ἀδύνατο ὀργανισμό του, θὰ τὸν ἔφερνε πλησιέστερα στὸ θάνατο.

Καὶ ἄρχισε νὰ τοῦ μιλῇ μὲ ὅλη τὴ στοργικὴ λατρεία ποὺ τῆς ἐνέπνεε ὁ ἄρρωστος ἐκεῖνος ποὺ ἦταν ἀποφασισμένη ν' ἀφοσιωθῇ στὴ σωτηρία του.

Ἐπέρασε μιὰ ὥρα τοὐλάχιστο ἔτσι.

Ἕνα χτύπημα δυνατὸ στὴν πόρτα ἔκαμε τὴ Μάσσα νὰ σηκωθῇ. Ἐπῆγε καὶ ἄνοιξε. Ἦταν ὁ Ἀλέξης.

—Εὐγενεστάτη, τῆς εἶπε. Ὁ στρατηγὸς ἦλθε. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ κατεβαίνει ἀπὸ τὸ ἔλκηθρο.

Αὐτὸ τὸ ἀπρόοπτο τὴν ἐτάραξε γιὰ μιὰ στιγμή, ἀλλ' ἀμέσως ἀνέλαβε τὴν ψυχραιμία της.

—Μὴ κινηθῆτε ἀπὸ τὴ θέσι σας, εἶπε στὸν Βορσίνσκυ. Θὰ φέρω ἐδῶ τὸν Τσερκώφ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ κ. ΖΕΡΒΩ

Ὁ κ. Ζερβῶ ὁ δικαστὴς συχνὰ ἔκανε τὴ μελαγχολικὴ σκέψη πὼς ἀπ' ὅλα τὰ ὄνειρα ποὺ θέρμαναν τὴ ζωή του δὲν πραγματοποιήθηκε κανένα. Ἄχ, Θέ μου, πόσα ὄνειρα, ἀλήθεια! Πρῶτα-πρῶτα τὄνειρο νὰ γενῇ πλούσιος. Νἄχῃ σπίτι, ὑπηρέτες, ἁμάξι, ἄλογα... Τὸ βέβαιο εἶνε ὅτι γι' αὐτὸ τὸ ὄνειρο θὰ χρειαζόταν νὰ συμβοῦν δυὸ σημαντικὰ γεγονότα. Ἢ νὰ τοῦ πέσῃ ἕνα λαχεῖο πολλῶν... ἑκατομμυρίων, ἢ νὰ τοὔρθῃ καμμιὰ κληρονομιά. Δυστυχῶς οὔτε θεῖο εἶχε, οὔτε λαχεῖο ἀγόραζε ποτέ, ἔστω καὶ γιὰ νὰ κερδίσῃ μερικὲς χιλιάδες... κι' ὅσο γιὰ νὰ πλουτίσῃ μὲ τὶς προσωπικές του ἱκανότητες δὲν εἶχε καμμιά. Ἡ μόνη ποὺ εἶχε ποτὲ ἦταν νὰ καταφέρῃ νὰ πάρῃ ἕνα δίπλωμα δικηγόρου μὲ τὸν ἔσχατο τῶν βαθμῶν, κι' ἀφοῦ ἔδωσε ἐξετάσεις τρεῖς φορές!

Ὁ κ. Ζερβῶ δὲν ἦταν ὡστόσο ἠλίθιος. Ἀπεναντίας ἦταν πολὺ ἔξυπνος. Μάλιστα πάρα πολὺ ἔξυπνος. Μονάχα ποὺ βαρυόταν νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργεια τὸ μυαλό του... Μόλις π. χ. ἦλθε εἰς ἐνέργεια τὸ μυαλό του... Μόλις π. χ. τοῦ εἶπαν οἱ δικοί του ὅταν πῆρε τὸ δίπλωμα ν' ἀνοίξῃ δικηγορικὸ γραφεῖο, καὶ νὰ βάλῃ τὰ δυνατά του νὰ κάμῃ καρριέρα, τὸν ἔκοψε κρύος ἱδρώς. Εἶδε τὸν ἑαυτό του νὰ τρέχῃ ὅλη τοῦ Θεοῦ τὴν ἡμέρα μὲ ἕνα χαρτοφύλακα στὰ δικαστήρια νὰ ὑπερασπίζῃ παντὸς εἴδους ὑποθέσεις... ν' ἀκούῃ τὶς ἰδιαίτερες ἐξομολογήσεις παντὸς εἴδους ἀνθρώπων, νὰ βγάζῃ λόγους σὲ κάθε λογῆς βρωμοδουλειὰ ποὺ θὰ τοῦ ἀνάθεταν... νὰ εἶνε «ἀκουστὰν» ὅλων τῶν οἰκογενειακῶν δραμάτων...

Ἄ... ὄχι... ὁ κ. Ζερβῶ δὲν ἦταν γιὰ ὅλα τοῦτα... Κι' ἔγινε γραμματέας πρωτοδικείου. Τρία χρόνια ἔβγαζε ἀντίγραφα. Τίποτα ἄλλο... Ἔπειτα πῆγε παραπάνω. Ἔπειτα ἀκόλουθο... παραπάνω... παραπάνω... Ὡς ποὺ γένηκε δικαστής... καὶ ἠγκυροβόλησε. Θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ κ' ἐφέτης... ἀλλὰ χρειαζόταν νὰ τρέξῃ... νὰ ἐπικαλεστῇ τὴ βοήθεια ἄλλων... μπά... μπά... μπά... Καλὰ ἦταν καὶ δῶ ποὺ ἦταν...

Μονάχα συχνὰ γινόταν μελαγχολικὸς ἕως θανάτου... τοὔλειπε λίγος ἔρωτας... Ἄ, νά, ἰδοὺ ἕνα ὄνειρο ἐπίσης ποὺ δὲν πραγματοποίησε ὁ κ. Ζερβῶ. Νὰ βρῇ μιὰ γυναῖκα θερμή, ἀφοσιωμένη, τρυφερή, νὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Περίεργο... ἦταν σαρανταδυὸ χρονῶν ἄνθρωπος κι' οὔτε μιὰ φορὰ δὲν εἶχε συναντήσει τὸν τύπο αὐτὸ τῆς γυναίκας... Ὅπως καὶ κανέναν ἄλλο...

Ἄλλωστε «κουρὲρ» θὰ πῇ δραστηριότης, ἐνέργεια, κίνησις. Καὶ ὁ κ. Ζερβῶ, καθὼς εἴπαμε, δὲν ἦταν φτιαγμένος γι' αὐτά. Κυρίως εἰπεῖν, δὲν εἶχε τὶς ἀγοραῖες ἐκεῖνες ἱκανότητες ποὺ χρειάζονται γιὰ τοὺς εὐκολους ἔρωτες καὶ τὶς κοινὲς εὐτυχίες... Καὶ νὰ ποὺ ξάφνου τὸ αἰσθηματικὸ ὄνειρό του αὐτὸ πήγαινε νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὀστᾶ. Εἶχε βρῇ τὸν ἰδανικὸ τύπο τῆς γυναίκας ποὺ ἐπιθυμοῦσε. Ἦταν ἡ κυρία Ρουβέν. Ἡ κυρία Νοεμὴ Ρουβέν, χήρα, ὡραία καὶ ἀμέμπτου ἠθικῆς. Μελαχροινὴ μὲ δέρμα ὠχρό, τὴ μέση εὐλύγιστη, τὰ μάτια φλογερά, τὰ δόντια κάτασπρα, τὰ χείλη κόκκινα καὶ σαρκώδη, σκόρπιζε γύρω της τὸ ἄρωμα τῆς νεότητος καὶ τῆς ὑγείας.

Ὅ,τι ὅμως περισσότερο κι' ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της ἐνθουσίαζε τὸν κ. Ζερβῶ ἦταν ὁ τρόπος τῆς ζωῆς της. Μακρυὰ ἀπὸ τὸ θόρυβο τῆς πόλεως, κατοικοῦσε σ' ἕνα ἀπόμακρο προάστειο, μέσα σ' ἕνα κῆπο μὲ μεγάλα δέντρα, μονάχη μὲ μιὰ ὑπηρέτρια γρηά... δὲ δεχόταν κανένα, κατέβαινε σπάνια στὴν πόλη, καὶ ἡ μόνη της ἀσχολία ἦταν νὰ διαβάζῃ ὅ,τι ἐκλεκτὸ ὑπῆρχε. Μιλοῦσε πάντα ὀλίγο, δὲ γελοῦσε σχεδὸν ποτὲ καὶ ντυνόταν μὲ ἕναν δικό της τρόπο ποὺ συνδύαζε ἁρμονικὰ τὶς παληὲς μόδες μὲ τὶς μοντέρνες. Π. χ. τὰ μαλλιά της δὲν τὰ εἶχε κόψει. Τὰ ἔδενε σ' ἕναν ἀψηλὸ κότσο, ἀ λὰ γκρέκ, καὶ τὸ λεῖο της μέτωπο στόλιζε πάντα μιὰ στενὴ ταινία χρυσή, χτενισιὰ ποὺ πήγαινε περίφημα μὲ τὰ στυλιταρισμένα φορέματά της... Ἡ ἐμφάνισή της χωνὶς νὰ εἶνε ἀκριβῶς αὐτό, πότε θύμιζε Βενετσιάνα, πότε κάποιο ἑλληνικὸ ἀνάγλυφο, πότε κάποια βυζαντινὴ τοιχογραφία καὶ πότε κυρία τοῦ XVIII αἰῶνα. Ἰδίως δὲν ἦταν ἐκεῖνο ποὺ παρουσιάζουν ἡ μοντέρνες γυναῖκες. Τὴν ἐπιπόλαια καὶ ἐλαφρὴ ἀντίληψη τῆς ζωῆς.

Γνωρίστηκαν σ' ἕνα σπίτι κάποιο βράδυ. Μίλησαν λίγο, ἀλλὰ ὁ κ. Ζερβῶ κατάλαβε πολλά... Ἡ κυρία Νοεμὴ Ρουβὲν σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ὅλοι γελοῦσαν δυνατά, τοῦ εἶχε ψιθυρίσει:

—Πόσο πλήττω...

Τί ἄλλο ἤθελε, σᾶς παρακαλῶ;

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ὁ κ. Ζερβῶ ἐκαλεῖτο νὰ πάρῃ στὸ ἐρημητήριό της τὸ τσάϊ. Αὐτὸ τὸ γεγονός, τὸ σημαντικώτερο ὅλης τῆς ζωῆς του, τὸν εἶχε κυριολεκτικῶς συνταράξει. Πρῶτα-πρῶτα ἔκαμε καινούργια ροῦχα, πῆρε πουκάμισα, γραβάτες, κι' ἕνα πορτοφόλι ἀπὸ δέρμα φώκιας. Αὐτὸς ποὺ ὅλα τοῦ φαινόταν μάταια, εὕρισκε τώρα πὼς τίποτα δὲν ἦταν μάταιο σ' αὐτὸ τὸν κόσμο, οὔτε τὸ πορτοφόλι ἀπὸ δέρμα φώκιας. Ἦταν εὐτυχής...

Ἡ κυρία Ρουβὲν τὸν δέχτηκε στὸ γραφεῖο της. Ἕνα κομψὸ γυναικεῖο γραφεῖο, μὲ λουλούδια στὰ βάζα, μὲ μπιμπελό, μὲ καδράκια ἀπὸ ἀντίγραφα μεγάλων ζωγράφων... καὶ μὲ μιὰ βιβλιοθήκη... Ὅσο νἄρθῃ ἡ κυρία ὁ κ. Ζερβῶ πῆγε νὰ δῇ ἀπὸ ποιὰ φιλολογικὰ ἔργα ἀπετελεῖτο. Ἔμεινε κατάπληκτος...

Τὰ συγγράμματα βρισκόταν ἀραδιασμένα, ἦταν τὰ πλεῖστα φιλοσοφικά: Ἀριστοτέλης, Κάντ... Βούντ... Λαμάρκ... Βέργκσον... Ντεκάρτ... Γκέϊμς... κ.τ.λ.

Ὁ κ. Ζερβῶ ἔννοιωσε κάτι τι σὰν ἀόριστη ἀπογοήτευση.... Γυναῖκα μὲ τέτοια πολυμάθεια πῶς μποροῦσε νὰ εἶνε ἡ γλυκειὰ φίλη ποὺ ἐρχόταν νὰ βρῇ;...

Ἡ κυρία Ρουβὲν παρουσιάστηκε τέλος... ἦταν ὡραία ὡς πάντοτε... ἀλλὰ ἐντελῶς ἀνόητη... Τὴν ἀνακάλυψη αὐτὴ ὁ κ. Ζερβῶ τὴν ἔκαμε ἄλλωστε ἀμέσως... Ἡ κυρία Ρουβὲν εἶχε τὴ μανία τῆς ὑψηλῆς διανοήσεως... Μιλοῦσε μὲ φράσεις ποὺ ἡ λέξεις «ἐσωτερικότης», «διαίσθησις», «ἐνόρασις», «στατικά» ἐπαναλαμβάνονταν ἀκατάπαυστα, ἔλεγε πὼς ὁ Θουκυδίδης «εἶνε ὁ καλός της φίλος» καὶ ὅτι τίποτα δὲν τὴν ἱκανοποιεῖ τόσο ὅσο ἡ ἐλευθέρα σκέψις...

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως φαινόταν ὅτι ὁ κ. Ζερβῶ τῆς ἄρεσε καθ' ὑπερβολήν:

—Πάντοτε ὀνειρευόμην ἕναν ἀνώτερον διανοητικῶς ἄνθρωπον.... ἕναν ἄνθρωπο ποὺ νὰ ἐπιθυμῇ, ὅπως κ' ἐγώ, τὰς ὑψηλὰς ἀπολαύσεις τοῦ πνεύματος.... Ἡ χυδαιότης ποὺ εἶνε παντοῦ μὲ κάμνει νὰ ἀηδιάζω ὅλη τὴ ζωή... Δὲ βρίσκετε νἄχω δίκηο;

Καὶ τὰ μάτια τῆς κυρίας Ρουβὲν κύτταξαν τὸν κ. Ζερβῶ γιομάτα πάθος.

«Τί ὡραῖα ἂν δὲν εἶχαν προηγηθῆ τόσες

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ Ο κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπανῆλθε ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. 'Εξηντάρης.

'Ο κ. 'Εξηντάρης τὸ ἀπόγευμα μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖόν του καὶ ἔλαβε γνῶσιν τῆς τρεχούσης ὑπηρεσίας αὐτοῦ.

'Ακολούθως συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς 'Ανταλλαγῆς κ. Μητρομελέτη.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ὁ κ. Μητρομελέτης ἐγνώρισεν εἰς τὸν κ. 'Εξηντάρην τὰς ἀπόψεις τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου ἐπὶ τοῦ σχεδίου συμβάσεως τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἡ ὑπηρεσία εἶνε σύμφωνος μὲ τὸ σχέδιον τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης, ἐκτὸς ἀσημάντων τινῶν λεπτομερειῶν.

'Ο κ. 'Εξηντάρης ἐντὸς τῆς σήμερον θὰ συνεχίσῃ τὴν μελέτην τοῦ σχεδίου, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ δυνηθῇ ἐντὸς τῆς αὔριον νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου θὰ θέσῃ τὸ τελικὸν σχέδιον.

'Η σύσκεψις τῶν προσφύγων βουλευτῶν διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σχεδίου θὰ γίνῃ πιθανῶς τὸ προσεχὲς Σάββατον ἢ τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

—Ἡ ἀσφάλεια τῆς Ν. Σμύρνης

Τὸ Προεδρεῖον τῆς 'Ενώσεως Προσφύγων Σμύρνης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν Διευθυντὴν τῆς 'Αστυνομίας καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως διατεθῇ ἀστυνομικὴ δύναμις διὰ τὴν φρούρησιν τῆς Νέας Σμύρνης.

'Ως γνωστὸν ἀπὸ μηνῶν ἤδη ἤρχισαν ν' ἀνεγείρωνται πλεῖσται οἰκίαι, αἱ περισσότεραι τῶν ὁποίων ἔχουν ἤδη κατοικηθῇ, ἀποτελοῦν δὲ ὁλόκληρον συνοικίαν.

'Ο κ. Διευθυντὴς ὑπεσχέθη εἰς τὸ Προεδρεῖον ὅτι θὰ φροντίσῃ διὰ νὰ διατεθῇ ἡ ἀπαιτουμένη δύναμις.

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

ΥΠΟΒΟΛΗ ΔΗΛΩΣΕΩΝ

Εἰς τὰ συνεργεῖα τῆς 'Ανταλλαγῆς (Μετοχικὸν Ταμεῖον) ἤρχισαν νὰ συγκεντρώνωνται αἱ δηλώσεις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

Τὰς ἐν λόγῳ δηλώσεις ἀποστέλλουν τὰ κατὰ τόπους ἐποικιστικὰ γραφεῖα εἰς τὴν 'Επιτροπὴν 'Αποκαταστάσεως Προσφύγων, ἥτις ἀκολούθως τὰς διαβιβάζει εἰς τὰ συνεργεῖα τῆς 'Ανταλλαγῆς.

Εὐθὺς ὡς συγκεντρωθῇ ἱκανὸς ἀριθμὸς δηλώσεων θ' ἀρχίσῃ ἡ ταξινόμησις τῶν φακέλλων διὰ νὰ ἐπακολουθήσῃ εὐθὺς ἀμέσως ὁ καταρτισμὸς τοῦ μητρῴου ἀγροτῶν κατὰ κοινότητας προελεύσεως.

'Ο καταρτισμὸς τοῦ μητρῴου τούτου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἀρχίσῃ περὶ τὰ μέσα 'Απριλίου.

—Μικρασιατικὴ 'Ομοσπονδία Μακεδονίας

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπανελήφθη ἐκεῖ κατ' αὐτὰς ἐντονωτάτη ἡ κίνησις διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Μικρασιατικοῦ στοιχείου Μακεδονίας.

Οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως ταύτης προσφυγικοὶ παράγοντες θὰ συνέλθουν κατ' αὐτὰς διὰ ν' ἀποφασίσουν τὴν ἵδρυσιν τῆς Μικρασιατικῆς ὁμοσπονδίας Μακεδονίας.

'Η ἐν λόγῳ ὁμοσπονδία θὰ ἔχῃ παραρτήματα εἰς ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

—Ἐποικιστικὰ Μακεδονίας

'Ο ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. 'Εξηντάρης κατὰ τὴν παραμονήν του εἰς Θεσσαλονίκην συνειργάσθη ἐπανειλημμένως μετὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ 'Εποικισμοῦ Μακεδονίας κ. Καραμάνου.

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεργασίαν διηυθετήθησαν πλεῖστα ἐκκρεμοῦντα ἐποικιστικὰ ζητήματα Μακεδονίας.

* * *

κουταμάρες», σκέφθηκε ὁ κ. Ζερβῶ...

—Πῆτε μου δὲν ἔχω δίκηο; ἐπέμεινε ἡ κυρία Ρουβέν.

—Ἔχετε... ψιθύρισε ἐκεῖνος ἀφηρημένος.

—Τώρα ὅμως εἶμαι εὐτυχής... Σᾶς συνάντησα... 'Εδῶ στὸ «ἐρημητήριό μου»... θὰ ἔρχεσθε ὅταν θὰ αἰσθάνεστε τὴν ἀνάγκην ν' ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ τὴ βάναυση πραγματικότητα. Τί ὡραῖα... 'Εκεῖνο ποὺ ὑπῆρξε τὸ μοναδικό μου ὄνειρον, πραγματοποιεῖται. Τὸ σπιτάκι μου αὐτό, χάρις εἰς ὑμᾶς, γίνεται ναός!...

Μετὰ δυὸ βδομάδες, καθὼς ὁ κ. Ζερβῶ πήγαινε πάλι στῆς κυρίας Ρουβέν, σ' ὅλο τὸ δρόμο ἔκανε τὴν ἑξῆς σκέψη:

—Καὶ τί μὲ νοιάζει ἐμένα στὸ κάτω-κάτω πὼς εἶνε ἀνόητη.... Μὲ σώνει ποὺ εἶνε ὡραία... καὶ μοῦ προσφέρεται...

Γιατὶ ὅτι συνέβαινε κι' αὐτό, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ ἀμφιβολία. Ἦταν ἡ τετάρτη φορὰ ποὺ πήγαινε στὸ σπίτι τῆς κυρίας Ρουβέν. Τὶς δυὸ τελευταῖες φορὲς εἶχε δειπνήσει κιόλας... Μάλιστα ἡ κυρία Ρουβὲν σὲ κάποια στιγμὴ ἔλυσε καὶ τὰ μαλλιά της... Θάταν κατὰ τὰ μεσάνυχτα... 'Η χτένες ξέφυγαν ξάφνου καὶ τὸ πλούσιο κῦμα τῶν μαλλιῶν της τὴ σκέπασε ὅλη... Γιατὶ δὲν ἐπωφελήθηκε αὐτῆς τῆς ψυχολογικῆς στιγμῆς;

Κι' ὅμως ἔπρεπε ν' ἀποφασίσῃ... Ἢ θὰ δεχόταν τὸν ἔρωτα τῆς κυρίας Ρουβὲν ἢ ἔπρεπε ν' ἀπομακρυνθῇ.

'Η διαγωγή του τὴν πρόσβαλλε θανασίμως...

—Σήμερα ὡρισμένως θὰ τελειώσῃ αὐτὴ ἡ ὑπόθεση... 'Αλλὰ τί θέλω τέλος πάντων; Κάθε ἄλλος θὰ τρελλαινόταν νἄχῃ ἕνα τέτοιο πλάσμα στὴν ἀγκαλιά του...

Καὶ ὁ κύριος Ζερβῶ ἀναπολοῦσε τὰ θέλγητρα τῆς κυρίας Ρουβὲν ἕνα-ἕνα... Τὸ ἕνα ἦταν καλύτερο ἀπ' τ' ἄλλο. Ὅταν χτύπησε τὸ κουδοῦνι, ἔννοιωσε τὸ αἷμα νὰ χτυπᾷ στὰ μηλίγγια του... Μονάχα νὰ μὴν κάμῃ καμμιὰ βιαιότητα... νὰ εἶνε ὅσο μπορεῖ πειὸ συγκρατημένος... Τί διάβολο, νὰ μὴ φτάσῃ στὸ ἄλλο ἄκρο... 'Η κυρία Ρουβὲν τὸν περίμενε αὐτὴ τὴ φορὰ ξαπλωμένη στὸ ντιβάνι μὲ μιὰ μεταξωτὴ ρὸζ πενιουάρ, μὲ τὰ ἐξαίσια μπράτσα της γυμνά, μὲ τὰ μικρά της ποδαράκια μέσα σὲ ρὸζ πασουμάκια μὲ τακουνάκι χρυσό.

—Ἡ κυρία εἶνε λίγο ἀδιάθετη, ἀλλὰ σᾶς περιμένει... τοῦ εἶχε πῆ ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια καθὼς τοῦ ἄνοιξε.

Μόλις τὸν ἀντίκρυσε ἀνασηκώθηκε καὶ τοῦ ἔτεινε καὶ τὰ δυό της χέρια...

Τοῦ κυρίου Ζερβῶ εἶχαν θαμπώσει τὰ μάτια του... καὶ τ' αὐτιά του βούιζαν...

Δυστυχῶς τὸ δωμάτιο ἦταν ἀρκετὰ μεγάλο, κι' ἡ κυρία Ρουβὲν βρῆκε τὸν καιρὸ νὰ πῇ αὐτὰ τὰ λόγια:

—Φίλε μου, ἐλᾶτε... μόνο ἐσεῖς θὰ μπορούσατε ν' ἀντικαταστήσετε τὸν ἄνθρωπο ποὺ ὡς τώρα μοῦ κρατοῦσε θεία συντροφιά...

Καὶ τοῦ ἔδειξε τὸ βιβλίο περὶ τοῦ νόμου τῆς Σχετικότητος τοῦ 'Αινστάιν...

'Ο κ. Ζερβῶ ἔννοιωσε νὰ τὸν περιέχυναν μὲ κρύο νερό...

Φυσικά, οὔτε αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν ἔγινε τίποτα. 'Ο κ. Ζερβῶ ἀντὶ νὰ βλέπῃ τὸ ὡραῖο ἡδυπαθὲς σῶμα, ἀντὶ νὰ βλέπῃ μόνο αὐτό... ἄκουε... ἄκουε τὰ ὀρθέμφυτα, καὶ τὰ ἀσυνείδητα, καὶ τὰ μυστηριώδη... Εἶχε γίνει ὅλος αὐτιά... δυὸ ἀναθεματισμένα αὐτιὰ ποὺ τοῦ εἶχαν ἐξαφανίσει ὅλες τὶς ἄλλες αἰσθήσεις...

Ὅταν μετὰ δυὸ μέρες ξαναπῆγε, ἡ γρηὰ ὑπηρέτρια τὸν δέχτηκε ψυχρότατα, λέγοντάς του πὼς ἡ κυρία βγῆκε.

—Περίεργο... Αὐτὸ δείχνει πὼς δὲν ἦταν καὶ τόσο ἀνόητη... συλλογιζόταν ὁ κ. Ζερβῶ καθὼς πήγαινε νὰ πάρῃ τὸ λεωφορεῖο γιὰ τὴν πόλη. Μάλιστα τόσο καλὴ ἐντύπωση τοῦ ἔκαμε ἡ διαγωγή της ποὺ ξεχνῶντας ἐντελῶς τὸ παραστράτισμα τοῦ μυαλοῦ της καὶ τὴν ὀλέθρια ἐπίδραση ποὺ ἐξάσκουσε στὸ ἠθικό του, δὲν ἔβλεπε τώρα πειὰ παρὰ τὰ δυὸ ἐξαίσια μπράτσα της ἁπλωμένα σ' αὐτὸν καὶ τὰ μικρά της πόδια μέσα στὰ ρὸζ πασουμάκια μὲ τὸ χρυσὸ τακοῦνι...

G. CAZOU.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

'Εκτίθεται εἰς διαγωνισμὸν μυστικῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἡ κατασκευὴ γρανιτασφαλτικοῦ ὁδοστρώματος ἐν τῇ ὁδῷ Θεσσαλονίκης—Μοναστηρίου (χιλ. 1—3) τὴν 10ην 'Απριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 12ην π. μ. ἐν τῷ νομαρχιακῷ καταστήματι Θεσσαλονίκης.

Τὰ ἔργα προϋπελογίσθησαν εἰς δραχμὰς τρία ἑκατομμύρια ἑξακοσίας χιλιάδας (3.600.000), τὰ δὲ σχετικὰ εὑρίσκονται κατατεθειμένα ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Νομάρχου Θεσσαλονίκης εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν.

'Η ἐγγύησις ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 180.000.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων.

'Ο Νομάρχης Θεσσαλονίκης
ὡς Πρόεδρος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου
Μονίμων 'Οδοστρωμάτων
Α. ΚΑΠΙΤΣΙΝΗΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
'Ενοικιάσεις Θυρίδων
ΥΠΟ ΟΡΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ
ΚΑΙ ΤΑ
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΑΒΒΑΤΩΝ

„ΒΟΤΡΥΣ"
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Κεφάλαιον Μετοχικὸν καὶ Ἀποθεματικὸν
ΔΡΑΧ. 57.500.000
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1926
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
'Οδὸς ΑΘΗΝΑΣ 27α
ΟΙΝΟΙ ΧΥΜΑ: Λευκοί, ἐρυθροί, γλυκεῖς, μοσχάτοι.
ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ: 'Επιτραπέζιοι, ἐπιδόρπιοι, ὁρμητικοί, τονωτικοί.
ΒΕΡΜΟΥΤ ἐκ παλαιοῦ μοσχάτου οἴνου.
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ἀπαράμιλλος.
ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ
ΟΙΝΟΥ ΒΟΤΡΥΣ ΤΥΠΟΥ ΚΟΝΙΑΚ
ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων Γαλλικῶν Κονιάκ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Τὸ Καπνεργοστάσιον τοῦ Ναυπλίου

Κίνδυνος ἐντὸς τῆς πόλεως

ΝΑΥΠΛΙΟΝ (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις) 'Ἡ μεγάλη πυρκαϊά, ἡ ὁποία ἀπετέφρωσε προχθὲς τὸ Καπνεργοστάσιον 'Αθηνῶν ἂς χρησιμεύσῃ πλέον ὡς μάθημα εἰς τοὺς ἁρμοδίους τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἂς τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῶν καταλλήλων θέσεων εἰς τὰς ὁποίας πρέπει νὰ λειτουργοῦν τὰ δημόσια καπνεργοστάσια.

Γράφομεν ταῦτα, διότι παρ' ὀλίγον νὰ συμβῇ ἕνα παρόμοιον ἐγκληματικὸν ἄτοπον καὶ εἰς τὸ Ναύπλιον.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἶχεν ἀποφασίσει πρό τινων μηνῶν τὴν ἀνέγερσιν ἐν Ναυπλίῳ μεγάλου καπνεργοστασίου μέλλοντος νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὄχι μόνον τὴν εὐρυτάτην ἐν γένει καπνικὴν κίνησιν τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ τὴν καπνοβιομηχανίαν ἄλλων πελοποννησιακῶν πόλεων. Πρὸς τοῦτο προεκήρυξε δημοπρασίαν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ καταλλήλου γηπέδου καὶ οὐκ ὀλίγαι προσφοραὶ οἰκοπέδων παρουσιάσθησαν. 'Αλλ' ἡ ἐπὶ τῆς δημοπρασίας ἐπιτροπὴ ὅλως ἀμελετήτως ἀπέκλεισε καὶ ἀπέρριψε τὸ σύνολον τῶν προσφερθέντων οἰκοπέδων, κειμένων ἔξω ὀλίγον τῆς πόλεως ἐν τῇ νέᾳ συνοικίᾳ Κολοκοτρώνη καὶ περιώρισεν οὕτω τοὺς διαγωνιζομένους εἰς ἕνα καὶ μόνον, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπεφάνθη, καὶ ὅστις προσέφερε μίαν ἡμιτελῆ οἰκοδομὴν προοριζομένην διὰ κατάστημα καὶ κατοικίαν, κειμένην εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς 'Αγορᾶς τοῦ Ναυπλίου, συνεχομένην καὶ γειτνιάζουσαν μὲ οἰκίας καὶ καταστήματα. Δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν της ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ὅτι τὰ ἐργοστάσια κατὰ νόμον δέον νὰ κεῖνται ἐκτὸς τῶν πόλεων, οὔτε ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὸ δηλητήριον τοῦ καπνοῦ ἔχουσιν ἀνάγκην ἡλίου καὶ καθαροῦ ἀέρος, τὰ ὁποῖα μόνον εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀναπεπταμένην συνοικίαν Κολοκοτρώνη θὰ εὕρισκον.

Κατὰ τῶν ἀντιλήψεων αὐτῶν τῆς ἐπιτροπῆς διεμαρτυρήθησαν ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ Ναυπλίου, ὁ 'Ιατρικὸς Σύλλογος Ναυπλίου καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ 'Εμπορικοῦ Συλλόγου Ναυπλίου δι' ἀναφορῶν καὶ ὑπομνημάτων των.

Κατόπιν τούτου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπέστειλεν εἰς Ναύπλιον κατὰ τὸν παρελθόντα 'Ιανουάριον νέαν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὸν κ. Ράμμον διευθυντὴν τῶν ἐμμέσων φόρων καὶ μονοπωλίων, πρὸς τὴν ὁποίαν ὑπεδείχθη καὶ ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Ναυπλιέων καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐγκρίτων κατοίκων τοῦ Ναυπλίου ποῦ ἔπρεπε νὰ ἀνεγερθῇ τὸ νέον κτίριον τοῦ καπνεργοστασίου διὰ νὰ ἀποφευχθῇ καὶ ὁ κίνδυνος πυρκαϊᾶς καὶ νὰ συγκεντρώνῃ τὰς ἀπαιτουμένας συνθήκας ὑγιεινῆς. Παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ κατεβλήθησαν ποικίλαι παρασκηνιακαὶ ἐνέργειαι τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἐνσφηνώσωσι τὸ καπνεργοστάσιον εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως. 'Αλλὰ καὶ παρ' αὐτῷ τῷ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν ἐγένοντο ἐπανειλημμένα διαβήματα φίλων βουλευτῶν καὶ ἄλλων σημαινόντων διὰ νὰ δοθῇ ἡ ἔγκρισις τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Καπνεργοστασίου εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τῆς πόλεως. 'Ακόμη ὅμως ὁ κίνδυνος δὲν ἀπεφεύχθη. Τὰ συμφέροντα εἶνε μεγάλα καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον μίαν ὡραίαν πρωΐαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑποκύπτων εἰς τὰς πιέσεις νὰ μᾶς βάλῃ τὸ Καπνεργοστάσιον εἰς τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν τῆς πόλεως, κίνδυνον αἰώνιον πυρκαϊᾶς καὶ ἀποτεφρώσεως ὁλοκλήρου συνοικίας.

'Η πυρκαϊὰ τοῦ Καπνεργοστασίου τῶν 'Αθηνῶν ἂς χρησιμεύσῃ, ἐπαναλαμβάνομεν, ὡς μάθημα, καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν.

'Εφ' ὅσον προσφέρονται οἰκόπεδα ἔξω ὀλίγον τῆς πόλεως εἰς τὴν συνοικίαν Κολοκοτρώνη καὶ ἐφ' ὅσον ἀκόμη θὰ ἠδύνατο νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ καταλλήλου οἰκοπέδου, θὰ εἶνε ἐγκληματικὴ αὐτόχρημα ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐὰν θελήσῃ νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ Καπνεργοστάσιον ἐντὸς τῆς πόλεως, εἰς τὴν πλέον πυκνοκατῳκημένην συνοικίαν τῆς ἀγορᾶς.

ΔΑΝΑΟΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

('Ανώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὁ ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

'Επιστολαὶ ἀποστελλόμεναι εἰς τὴν «Πρωΐαν» ἄνευ γραμματοσήμων ἢ μὲ ἀνεπαρκῆ τοιαῦτα δὲν θὰ γίνωνται εἰς τὸ ἑξῆς δεκταί, ἀλλὰ θὰ ἐπιστρέφωνται εἰς τὸν ἀποστολέα.

κ. 'Αλ. Ζυγομαλᾶν. Τρίπολιν.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν 'Οδεμησίου 'Ηλιουπόλεως δι' ἀμφοτέρας τὰς πράξεις ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 126. 'Η Κωστούλα ὁμοίως ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν 128 δι' ἀμφοτέρας τὰς πράξεις.

κ. Ι. Λιάσκον, 'Αγρίνιον.— Κατεχωρήθη εἰς τὸ συμπληρωματικὸν διὰ τὴν πρᾶξιν 175.

κ. Σ. Σταυρίδην, Λάρισσαν.— Κατεχωρήθησαν ἀμφότεραι εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ 'Αραβὰν 'Ικονίου.

κ. Π. Κατατσώρην. 'Αμαλιάδα.— Αἱ ἀποφάσεις τῶν τελευταίων ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν, εἰς τὰς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ τοῦ Ι. Τερπίδου θὰ καταχωρηθῇ εἰς ἄλλο μητρῷον βραδύτερον.

κ. Δ. 'Αθανασόπουλον, Ἅγ. Δημήτριον. Λεβαδείας. — Εἰς τὰ εὑρετήρια τῆς ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς Κόλτερε δὲν ἀναφέρεται τοιαύτη δήλωσις. Συνεπῶς ἡ δὲν ἐξεδικάσθη ἀκόμη ἢ ἐξεδικάσθη ὑπ' ἄλλης ἐκτιμητικῆς ἐπιτροπῆς.

κ. Κωνστ. 'Αθανασόπουλον, Κόρινθον. — Πολὺ καθυστερημένη ἡ ἀνταπόκρισίς σας.

κ. 'Ελένην Ζούρα, Καλάμας. — Καθὼς γνωρίζετε, ἴσως, τὰ ἀρχεῖα τῆς Μητροπόλεως Σμύρνης ἐκάησαν καὶ ἑπομένως εἶνε ἀνέφικτος ἡ ἔκδοσις πιστοποιητικοῦ ἄνευ τῶν ἀκολούθων διατυπώσεων: Νὰ γνωρίσετε εἰς τὴν Τοποτηρητείαν τὰ ὀνόματα τῶν συζύγων τὴν ἐκκλησίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἔγινεν ὁ γάμος, ποῖος ἱερεὺς τὸν ηὐλόγησε, πότε ἀκριβῶς ἐγένετο καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ παρανύμφου. 'Απαραιτήτως ὅμως πρέπει νὰ πιστοποιηθοῦν τὰ ἀνωτέρω ἐνώπιον τοῦ Τοποτηρητοῦ Σμύρνης διὰ δύο μαρτύρων καὶ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ἐπισκόπου (4 'Απριλίου).

κ. Σ. 'Αθανασιάδην, 'Αγρίνιον.— 'Η αἴτησις Στυλ. Μπατζάκα ἐπρωτοκολλήθη μὲ ἀριθμὸν ὑπουργείου Γεωργίας 38581.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Διακηρύττει ὅτι: Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 56 τοῦ νόμου 2905 καὶ τοῦ ἐδ. 3 τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 12 Μαρτίου, 12 'Ιουνίου 1926 ἡ Κοσμητεία τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς προσκαλεῖ τοὺς ὑποψηφίους πρὸς πλήρωσιν τῆς Β' τακτικῆς ἕδρας τῆς 'Αρχαιολογίας ὅπως ἐντὸς προθεσμίας 2 μηνῶν ἀρχομένης ἀπὸ τῆς εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως ὑποβάλωσιν αὐτῇ τοὺς τίτλους καὶ τὰ ἔργα μεθ' ὑπομνήματος περιέχοντος τὰ τῶν σπουδῶν καὶ τῆς δράσεως αὐτῶν.

Τοῦ ὑπομνήματος ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι 19 ἀντίτυπα.

'Ο Πρύτανις Ν. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ

ΑΠΟ 1ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΜΕΧΡΙ 31ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

'Εργοστάσια καὶ Μηχανήματα 'Εν Πειραιεῖ Μύλοις 'Αθηνῶν, Πάτραις καὶ Χαλκίδι	Δρχ. 6.303.909.—		
'Εγκαταστάσεις τοῦ ἐν 'Ελευσίνι 'Εργοστασίου ΚΡΟΝΟΣ, ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ, ΟΙΝΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ καὶ ΒΥΡΣΟΔΕΨΙΚΩΝ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑΤΩΝ	» 33.515.514.20		
'Επαύξησις ἐγκαταστάσεων 1927 Οἰνοποιίας ΚΡΟΝΟΥ, ΑΙΘΕΡΟΣ, ΔΙΟΣ, καὶ ἐκχυλισμάτων	» 629.802.20		
Νέαι ἐγκαταστάσεις Οἰνοποιίας ἐν Γιαλόβη Πύλου	» 2.165.918.55		
	» 42.615.143.95		
ΜΕΙΟΝ			
'Αξίας πωληθέντων παλ. Μηχαν.	Δρχ. 360.495		
'Αξίας πωληθ. Οἰκοπέδου εἰς 'Αν. 'Εταιρ. «ΖΥΜΑΙ ΑΡΤΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ	» 331.600	» 692.095.—	41.923.048.95
Ἔπιπλα Γραφείων			84.654.20
Ἵπποι καὶ Ἅμαξαι			72.501.—
Ταμεῖον			522.942.15
Χρεώγραφα			1.387.360.—
Γραμμάτια Εἰσπρακτέα			984.730.—
Πρῶται ὗλαι καὶ 'Εμπορεύματα ἐν 'Εργοστασίοις			30.665.570.05
Χρεῶσται Διάφοροι			22.422.698.10
Βαρέλια κενὰ			1.591.499.75
'Ασφάλεια 'Εργ)ων μὴ δεδουλευμ.			84.925.65
'Εκκρεμεῖς 'Αγοραὶ πρώτων 'Υλῶν			981.159.60
Τίτλοι ἐπὶ 'Εγγυήσει			110.000.—
		Δραχ.	100.831.089.45

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον Μετοχικὸν		15.000.000.—
» ἀποθεμ. τακτικὸν	Δρχ. 3.598.334.65	
» διὰ τὸ ἔτος 1927	» 811.786.—	4.410.120.65
» ἀποθεμ. ἔκτακτον		41.035.169.30
Κράτησις πρὸς ἀπόσβεσιν ἀχρηστοποιηθεισῶν ἐγκαταστάσεων, πρόβλεψιν διὰ μείωσιν ἀξίας καὶ φθορᾶς μηχανημάτων μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1926	» 143.414.—	
διὰ τὸ ἔτος 1927	» 800.000.—	7.943.414.—
Τίτλοι ἐπιστρεπτέοι		110.000.—
Προσωρινοὶ λογαριασμοὶ		16.855.479.90
Κέρδη διανεμητέα		15.427.696.70
Κέρδη καὶ ζημίαι ὑπόλοιπον εἰς νέον		49.208.90
	Δραχ.	100.831.089.45

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΜΕΡΙΔΟΣ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Ἔξοδα διαχειρίσεως	Δρχ. 4.504.943.80
Τόκοι	» 926.788.95
'Απόσβεσις 'Εργοστασίων	» 800.000.—
'Απόσβεσις βαρελίων	» 150.000.—
Πρόβλεψις ἐπισφαλῶν χρεωστῶν	» 200.000.—
Κεφάλαιον ἀποθεματικὸν τακτικὸν 5 ο)ο	» 811.786.—
Κέρδη διανεμητέα	» 15.427.696.70
'Υπόλοιπον εἰς νέον	» 49.208.90
	Δρχ. 22.870.424.35

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

'Υπόλοιπον παρελθόντος ἔτους	Δρχ. 52.971.80
Κέρδη ἐκ πωλήσεως Οἰν)τος, Οἴνων, Αἰθέρος 'Εκχυλισμάτων καὶ διαφόρων ἐσόδων	» 22.817.452.55
	Δρχ. 22.870.424.35

ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ 15.427.696.70

Μέρισμα Μετοχῶν 150.000 πρὸς 97.91	Δρ. 14.686.500.—
Ποσοστὰ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ε) Δραχ. 14.823.933.75. @ 5 ο)ο	» 741.196.70
	Δρ. 15.427.696.70

'Η ἡμέρα πληρωμῆς τοῦ μερίσματος ἐκ Δρχ. 97.91 κατὰ Μετοχὴν μεῖον φόρου καὶ ἀναγκαστικοῦ δανείου Δραχ. 22.91 ἤτοι καθαρὸν δραχ. 75. ὁρισθήσεται παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Μετόχων ἅμα τῇ ἐγκρίσει τοῦ παρόντος ἰσολογισμοῦ.

'Εν 'Αθήναις τῇ 22 Φεβρουαρίου 1928

'Ο Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Ι. Μ. ΜΠΑΡΜΠΑΡΕΣΟΣ

'Ο 'Υποδιευθυντὴς
Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΑΝΔΡΕΑΣ Η. ΚΑΛΗΣ

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ

250 ὁμολογίαι 300 ἑκατομμυρίων @ 185.55	Δρ. 46.387.50
125 ὁμολογίαι 300 ἑκατομμυρίων @ 190.—	» 23.807.50
1261 ὁμολογίαι ἀναγκαστικοῦ Δανείου 1.600.000 @ 59.52	» 75.055.50
3783 ὁμολογίαι ἀναγκαστικοῦ Δανείου 1.125.000. @ 64.—	» 242.112.—
10000 Μετοχαὶ Α. Ε. ΖΥΜΩΝ ΑΡΤΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ @ 100.—	» 1.000.000.—
	Δρ. 1.387.360.—

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 28—3—28

'Αεροπορικῶς διὰ Κων)πολιν 8 π.μ.
«Ὕδρα» 6 π.μ. 'Αργολικόν.
«Ζέφυρος» 2 μ.μ. Πάτρας, 'Ιθάκην, Κέρκυραν, 'Α. Σαράντα, Αὐλῶνα, Δυρράχιον.
«Ἄφοβος» 2 μ.μ. 'Ηράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«Σμύρνη» 2 μ.μ. Χανιά, Ρέθυμνον, 'Ηράκλειον καὶ προσεγγίσεις.
«'Ιέραξ» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.
«'Υπεροχή» 2 μ. μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, 'Αργοστόλιον, Ληξούριον.
«'Ελβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, 'Αστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, 'Αμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. 'Ιτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.
«'Ιωάννινα» 2 μ.μ. Κέαν, Κύθνον, Σῦρον, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, Μῆλον.
«Κ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Παροναξίαν, καὶ ἄγονον.
«Ἄσσος» 2 μ. μ. Σῦρον, Παροναξίαν, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.
«Θεμιστοκλῆς» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, 'Αρμενιστήν, Εὔδηλον, Σάμον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ Ο „ΦΑΡΟΣ„ Α.Ε.

ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο «ΦΑΡΟΣ» Α.Ε. φέρει εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι τὰ ἐν ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ γραφεῖά του πρὸς καλυτέραν καὶ ταχυτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πελατῶν του μετεφέρθησαν καὶ ἐνεκατεστάθησαν εἰς τὰς μεγάλας αἰθούσας ἔνθα ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ γραφεῖα τῆς μεγάλης ἀμερικανικῆς Τραπέζης ΛΙΒΑΝΟΝ NATIONAL ΜΠΑΝΚ. 59 WASHINGTON ST. NEW YORK.

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΛΑΜΩΝ

Προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν (68000) ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων ὀκάδων μελάσσης ζαχαροκαλάμου τοὐλάχιστον 55 βαθμῶν ἢ τεύτλων τοὐλάχιστον 42 βαθμῶν, δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2500) ὀκ. 'Αρσενικώδους Νατρίου 80 βαθμῶν καὶ 20 ψεκαστήρων χαλκίνων διὰ τὰ Ταμεῖα Προνοίας 'Ελαιοπαραγωγῆς, 'Αρηνοφυγαλείας, Θουρίας, 'Ανδανίας, Αὐλῶνος καὶ Καλαμῶν.

Διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἄνω ὑλικῶν γίνονται δεκταὶ ἔγγραφοι προσφοραὶ μέχρι 10ης 'Απριλίου ἐ. ἔ. ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸ Ταμεῖόν μας, ἑδρεῦον ἐν Καλάμαις.

'Η παράδοσις τῶν ἄνω ὑλικῶν γενήσεται εἰς τὸν λιμένα Καλαμῶν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου Μαΐου ἐ. ἔ.

'Ο τελευταῖος μειοδότης ἅμα τῇ κοινοποιήσει αὐτῷ τῆς ἐγκρίσεως δέον ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου μας ἐγγύησιν δραχμῶν 25 χιλιάδων εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἥτις ἐπιστραφήσεται αὐτῷ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

'Εν Καλάμαις τῇ 10 Μαρτίου 1928.
'Ο Πρόεδρος
Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ
ΜΑΖΥ ΣΑΣ ΕΝΑ
KODAK

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΞΑΡΓΥΡΩΣΑΝΤΩΝ

ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΟΥΣ ΛΑΧΝΟΥΣ ΤΗΣ 1ης ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ 1928

Ὀνοματεπώνυμον	Πόλις	'Αριθ.	Κέρδη
Σπ. Πλάτων μεσίτης ὁδὸς Εὐβοίας Συνοικ. Καλοκαιρινοῦ	Πειραιεὺς	20652	Δρ. 500.000
Β. Παπαβασιλείου ὑπάλληλος κ. 'Αλεπουδέλη	Πειραιεὺς	20652	» 500.000
Νικ. Παπαδόπουλος 'Ιδιωτικὸς ὑπάλληλος ἀτμομύλου Νικολετοπούλου	Πειραιεὺς	20652	» 500.000
Δημ. Κωτούζας Ρωμανοῦ 7 καὶ Εὐστράτιος Σκρινᾶς	Θεσ)νίκη	12865	» 100.000
Κωνστ. Μιχαηλίδης Διευθυντὴς Ξενοδοχείου «Παρθενὼν»	'Αθῆναι	12865	» 100.000
Ι. Δ. Τριγώνης Κρεοπώλης ὁδὸς Καλογρήονος 16, ὁδὸς Αἰόλου Παλαιὰ Ἀγορὰ	'Αθῆναι	ΑΒΓ39773	» 187.500
Γερ. Χριστόπουλος Σοφοκλέους 8	'Αθῆναι	17391	» 25.000
Α. Γιαννικόπουλος λαχειοπώλης	'Αθῆναι	17391	» 25.000
Ι. Σουβατζόγλου Νέα Φιλαδέλφεια	'Αθῆναι	37499	» 12.500
Ι. Παπακυριακόπουλος Λεωφόρ. Γεωργίου Α'7	Πειραιεὺς	37499	» 12.500
Π. 'Αραζὸς ὑπάλληλος Τραπέζης 'Αθηνῶν	'Αθῆναι	16601	» 5.000

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφεζυθοπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 21 μὲ πλήρη ἐπίπλωσιν ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἀεριόφωτος καὶ λοιπὰ χρειώδη. Τιμὴ λίαν συμφέρουσα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου ἔπαυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, γκαρὰζ καὶ κῆπον ἐκ Π. Τ. 2.300 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι τμῆμα 'Επαρχιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 μ.μ. Μεσῖται ἀποκλείονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT 10 ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλερ ἑξακύλινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς 'Ερμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν σαλονάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς μαρκετερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φυστικί. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας Κηφισσίας 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον VOISIN 22 ἵππων, ἀνοικτόν, 7 θέσεων, σχεδὸν καινούργιο, ἔχον διανύσει ἐν ὅλῳ 30 χιλ. χιλιόμετρα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. 'Ανδρέᾳ Κορεντσιέφκη, σωφέρ, ὁδὸς Μουρούζη ἀριθ. 5.

ΠΩΛΩ τὸ φαρμακεῖόν μου ἐν Πετρομαγούλᾳ μετὰ τοῦ τίτλου του καὶ δέχομαι προσφοράς: Κωνστ. 'Ανάγνου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου 'Ιωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἓν ἰσόγειον δωμάτιον παραδιδόμενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου ἀντὶ 1200 δρχ. μηνιαίως.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρᾳ δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙ ἐργασίαν νυκτοφύλακος, ἐπιστάτου ἢ κλητῆρος εἰς σοβαροὺς κυρίους μὲ πιστοποιητικὰ ἄριστα. Πληροφορίαι Θρασυβούλου 13β Κωνστ. Σακελλαρίου.

ΖΗΤΕΙ ἀνάλογον θέσιν νέος φοιτητὴς τῆς Νομικῆς μὲ ἀρίστας συστάσεις. Γράψατε Καρύτση 14. Γραφεῖον Δρομοκαΐτείου.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας„

Τὸ Ξαναγύρισμα

Τοῦ Μωραντᾶ

XXIII

'Ο Λεσκὰν ἦτο εὐτυχὴς μανθάνων τὴν συνάντησιν τῆς γυναικός του μετὰ τοῦ παλαιοῦ διδασκάλου του, καὶ εἶχε συγκινηθῇ ἀπὸ τὴν προφανῆ εὐχαρίστησιν ποὺ ἔδειξε διὰ τοὺς ἐπαίνους του.

'Ο ἰατρὸς Τουρὺ εἶχε, ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς παρουσιάσεώς του εἰς τὴν Μαργαρίταν, ἀφήσῃ εἰς τὸ σπίτι του, τυπικῶς μίαν κάρταν. 'Η κυρία Μυστέλ, ἡ ὁποία εἶχε τὴν ἰδέαν νὰ διασκεδάσῃ τὴν κόρην της, δὲν ἄφισε νὰ χαθῇ μία τόσον καλὴ εὐκαιρία καὶ ἐπέμεινε ν' ἀπαντήσουν εἰς τὴν εὐγενῆ αὐτὴν ἐπίσκεψιν, διὰ μιᾶς προσκλήσεως εἰς γεῦμα. 'Ο Λεσκὰν ἦτο τῆς ἰδίας γνώμης, καὶ ἡ Μαργαρίτα δὲν εἶχεν ἀντίρρησιν. 'Επρόκειτο μόνον νὰ γνωρίζουν ποιοὺς ἄλλους θὰ προσεκάλουν. Τὸ πρόβλημα ἦτο ὀλίγον δύσκολον. 'Η κυρία Μυστὲλ παρετήρησε τότε πόσον ἄσχημος ἦτο ὁ περιορισμὸς τῶν σχέσεων εἰς τὸν οἰκογενειακὸν κύκλον.

—'Εσύ, φίλε μου, ποὺ ἔχεις ἓν ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὁποῖον ἐλπίζεις νὰ διακριθῇς, ὀφείλεις νὰ ἐννοήσῃς, ὅτι θὰ σὲ βοηθήσουν πολὺ αἱ ἐκλεκταὶ σχέσεις. Καὶ ἂν θέλῃς νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς, θὰ προσθέσω ὅτι καὶ ἡ σύζυγός σου χρειάζεται καὶ κάποια ποικιλία εὐχάριστη. Κατορθώσατε νὰ μὴν ξέρετε κανένα ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς σας.

—'Αναγνωρίζω ὅτι ἔχομεν ἄδικον, εἶπεν ὁ Λεσκάν.

Καὶ αὐτὸς ἐπίσης εἶχε σκεφθῇ. Ἔπρεπε ἡ Μαργαρίτα νὰ ἀποβάλῃ τὴν νοσηρὰν ἰδέαν ὅτι ἦτο διαζευγμένη, καὶ πρὸς τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον νὰ βλέπῃ κόσμον καὶ νὰ μὴν κλείνετε στὸν στενόν του κύκλον.

'Η κυρία Μυστὲλ ἐξεπλήττετο ἐνδομύχως, καὶ ἐσκέπτετο ὅτι τὸ ταξεῖδι εἰς τὴν Μεσημβρίαν εἶχεν ὠφελήσει τὸ νεαρὸν ζεῦγος.

'Ωνόμασε δύο ἢ τρία πρόσωπα τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο νὰ καλέσουν, καὶ ποὺ θὰ ἠμποροῦν διὰ ν' ἀποτελέσουν μίαν εὐχάριστον συγκέντρωσιν.

—Πρῶτα ἐμεῖς οἱ τρεῖς, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι μὲ θέλετε. Ναί;... Τότε ξαναρχίζω. 'Εμεῖς οἱ τρεῖς. 'Η 'Αλίκη καὶ ὁ ἄνδρας της. 'Ο λοχαγὸς Τορσὺ ἕνας εὔθυμος καὶ ὄχι τῆς οἰκογενείας. 'Ο παλαιός μας φίλος Λαπρὲν 'Αλλιέ, ὁ ὁποῖος εἶνε ἔξυπνος καὶ θὰ συγχωρήσῃ εὐκόλως τὴν Μαργαρίταν διότι τὸν παρημέλησε. Τὸν εἶδα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀκόμη, καὶ ξέρω ὅτι θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ ποὺ τὸν ἐσκεφθήκαμε. Ἕξη. 'Ο ἰατρὸς Τουρὺ ἑπτά, καὶ ὁ Ροζὲ θὰ βρῇ κάποιον ὄγδοον. 'Ορίσατε μιὰ μέρα καὶ ἡ Μαργαρίτα ἂς γράψῃ ἀμέσως εἰς τὸν ἰατρὸν Τουρύ. Θὰ ἰδῆτε πῶς ὅλα θὰ πᾶν καλά.

—Νομίζεις πῶς μποροῦν νὰ γίνουν ἔτσι; ἠρώτησεν ἡ Μαργαρίτα τὸν σύζυγόν της.

—'Απολύτως. 'Η μητέρα σου τὰ λογάριασε καλά. Θὰ πάω καὶ ἐγὼ νὰ ἰδῶ τὸν Τουρὺ καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσω διὰ τὴν συμπάθειά του γιὰ τὴν γυναῖκα μου.

'Η κυρία Μυστὲλ δὲν ἔλειψε νὰ δείξῃ τὸν θρίαμβόν της εἰς τὴν κόρην της:

—Βλέπεις πόσον εὔκολα πείθεται ὁ σύζυγός σου. Λιγάκι ἐπιμονὴ ἐκ μέρους σου καὶ θὰ ὀργανώσῃς μίαν ζωὴν πλέον φυσιολογικήν, πλέον εὐχάριστον. Εἶνε καιρός, γιατί, ξέρεις, ἀγαπημένη μου, ὅτι δὲν ἔχεις ὕφος εὔθυμο. Γιατί; Τί σοῦ λείπει, θεέ μου;

—'Ασφαλῶς, τίποτε.

—'Εν τῷ μεταξὺ πλήττεις. Τίποτε πειὸ ἐπικίνδυνον ἀπὸ τὴν πλῆξι. Γενικῶς—δὲν μιλῶ περὶ τοῦ Ρογήρου ποὺ ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν—οἱ ἄνδρες ζητοῦν νὰ διασκεδάζουν. Ὅλη ἡ ἐξωτερικὴ ζωὴ συνίσταται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τέρψεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς γυναῖκες, ἄλλο ζήτημα. 'Υποτίθεται πάντοτε, ὅτι δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε.

—'Υπερβάλλεις, μητέρα, ἴσως.

Μὲ κάποιαν ἔκπληξιν ᾐσθάνθη ἡ Μαργαρίτα ν' ἀφυπνίζωνται μέσα διάφορα αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἐνόμιζεν ἐκμηδενισθέντα καὶ τὰ ὁποῖα ἦσαν μόνον ναρκωμένα. 'Επέστρεψεν εἰς τοὺς παλαιοὺς προμηθευτάς, καὶ ἀντὶ νὰ διασκεδάσῃ τὰς σκέψεις της, ἐνόμιζε ὅτι ἀπόψε... ἐπανεύρισκε μυστηριωδῶς τὴν παλαιάν της προσωπικότητα, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐγκαταλείψει, ὅπως κρύβουν τὰ κοσμήματα ἐν ὥρᾳ πένθους. Μία νέα ζωηρότης τῆς εἶχεν ἐπανέλθει. 'Ο Ροζὲ ὁ ἴδιος διέκρινε καὶ συνεχάρει τὸν ἑαυτόν του διὰ τὴν νέαν κατεύθυνσιν. 'Υπεσχέθη νὰ ἐπιμείνῃ.

Ὅλοι ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν. 'Η κυρία Τορσύ, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Λεσκάν, κατενθουσιάζετο πάντοτε ὅταν ἤρχετο εἰς τὸ Παρίσι. Ἦτο μία «ἀρριβίστρια» ποὺ δὲν ἔμοιαζε καθόλου τοῦ ἀδελφοῦ της. Εἶχε νυμφευθῇ ἐκ συνοικεσίου καὶ ἦτο εὐχαριστημένη. 'Ηγάπα τὸν σύζυγόν της, χωρὶς νὰ τὴν μέλλῃ ἂν ἦτο πιστὸς ἢ ὄχι. Τῆς ἔφθανε νὰ εἶνε καλὸς ἀξιωματικὸς καὶ νὰ προβιβάζεται. Ἤθελε ν' ἀρέσῃ, ἐνεδύετο καλῶς καὶ δὲν ἐνέπνεε παρὰ μικρὰν συμπάθειαν εἰς τὴν Μαργαρίταν, ἡ ὁποία, ἀπ' ἐναντίας, ἠγάπα πολὺ τὸν γαμβρόν της.

'Η κυρία Τορσὺ ἐζήλευε λιγάκι γιὰ τὸν θαυμασμὸ τοῦ συζύγου της πρὸς τὴν Μαργαρίταν, καὶ εἰς τὰς οἰκογενειακὰς συγκεντρώσεις ἔλεγε ἐνίοτε, μὲ κάποιον θυμόν:

—Αὐτοὶ οἱ δύο συνεννοοῦνται τελείως μεταξύ των.

Οἱ Τορσὺ ἔφθαναν ἐνωρὶς ἀπὸ τὰς Βερσαλλίας, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ κυρία Τορσὺ ἔκαμνεν μερικὰς ἐπισκέψεις εἰς τὸ Παρίσι, ἔστελλε μίαν βαλίτσαν εἰς τὴν νύμφην της καὶ ἐνεδύετο ἐκεῖ. 'Η Μαργαρίτα καὶ ὁ λοχαγὸς εὑρέθησαν ἀπὸ τοὺς πρώτους εἰς τὸ σαλόνι.

Τῇ συμβουλῇ τῆς μητρός της, ἡ Μαργαρίτα εἶχεν ἐνδυθῇ κομψά. 'Εφοροῦσε ἓν φόρεμα ἀπὸ γάζα γκρίζα, καὶ ἂν καὶ ἁπλῆ, ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν κομψότητος ἐκλεκτῆς.

'Ο λοχαγὸς Τορσύ, ὅστις δὲν ἦτο ἄνθρωπος νὰ κάμνῃ κομπλιμέντα, τῆς εἶπε ἁπλᾶ:

—Μπᾶ... 'Απόψε ἔχεις τὸ ὕφος τῆς παληᾶς Μαργαρίτας. Γιατὶ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ πανδρεύθηκες τὸν Ροζὲ ἔχεις γίνει λιγάκι «μπουρζουάζ» χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνῃς.

'Η Μαργαρίτα ἐκοκκίνησε. Τὴν ὥραν ποὺ ἐνεδύετο εἶχε θυμηθῇ, χωρὶς νὰ θέλῃ, τὸν «ἄλλον» καὶ τὰ γοῦστα του. Τῆς ἐφάνη ὅτι ἐμάντευσαν τὸ μυστικὸ τῆς καρδιᾶς της καὶ ἀπήντησε μὲ ταραγμένη φωνήν:

—Μὴ μοῦ μιλᾷς γιὰ τὸ παρελθόν, 'Ερρῖκε.

—Γιατί; Δὲν μπορεῖς νὰ σβύσῃς τὸ παρελθόν, καὶ δὲν ἔχεις τίποτε νὰ φοβηθῇς ἀπ' αὐτό, ὅπως νομίζω. Ἂν εἶχες καμμιὰ τύψι, θὰ εἶμαι ἀπαρηγόρητος ποὺ δὲν συμμετέσχον.

'Η σύζυγός του εἰσῆλθε.

—Τί ἐλέγατε; ἠρώτησε πλησιάζουσα.

—Τὰ ἴδια πάντα. Ἔλεγα εἰς τὴν Μαργαρίταν γιὰ τὴν ἀγάπη μου. Ξέρεις πῶς τὴν ἀγαπῶ ἀπὸ καιρό.

—Τί ἀνόητη ποὺ εἶνε!... εἶπεν ἡ κυρία Τορσὺ καθημένη.

Καὶ κυττάζουσα τὴν νύμφην της χωρὶς εὐμένειαν:

—'Ωραῖο εἶνε τὸ φόρεμά σου, τῆς εἶπε μὲ λίγο παράπονον.

'Η κυρία Μυστὲλ εἶχε προΐδει καλὰ καὶ ἡ συγκέντρωσις ὑπῆρξεν ὅπως ἔπρεπε. 'Ο δόκτωρ Τουρὺ προσεπάθει νὰ φανῇ εὐχάριστος καὶ ἐπολλαπλασίασε τὰ κομπλιμέντα τοῦ πρὸς τὴν Μαργαρίταν, τονίζων ἰδιαιτέρως τὴν ἱκανότητα τοῦ Λεσκάν, εἰς τρόπον ὥστε ἔκαμε τὴν κυρίαν Τορσὺ νὰ κυττάζῃ τὸν ἀδελφόν της μὲ ἀσύνηθες ἐνδιαφέρον.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ἀντικείμενον τῶν ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων τοῦ ἰατροῦ Τουρύ, ἦτο ἡ κυρία Μυστέλ. Πλήρης σεβασμοῦ καὶ ἐκμυστηρεύσεων, ἐκάθησε κοντά της καὶ συνωμίλησε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ νέον ἀνδρόγυνον, ἐκφράζων μὲ ζέσιν τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν εὐτυχῆ σύμπτωσιν ἡ ὁποία τὸν ἔθεσε πρὸ τῆς κυρίας Λεσκάν.

—Καὶ ἡ κόρη μου ἐνεθουσιάσθη πολὺ ποὺ σᾶς ἐγνώρισε. 'Ελπίζω ὅτι θὰ πηγαίνῃ συχνὰ εἰς τὸ σπίτι τῆς κυρίας Βαρέζ. Εἶνε μία γυναῖκα χαριτωμένη, τῆς ὁποίας ἡ σχέσις εἶνε πολὺ εὐχάριστη.

Μὲ ἐπιτήδευσιν τότε καταφανῆ, ὁ δόκτωρ Τουρὺ ἄφησε νὰ πέσῃ τὸ μονόκλ του, καὶ ἔσκυψε διὰ νὰ τὸ πιάσῃ, ὡς ἄνθρωπος δῆθεν, ποὺ δὲν ξεύρει τί νὰ ἀπαντήσῃ.

'Η κυρία Μυστὲλ τὸ ἀντελήφθη, καὶ ἐπρόσθεσε, μὲ κάποιαν περιέργειαν:

—Πηγαίνετε, νομίζω, συχνὰ εἰς τῆς κυρίας Βαρέζ.

—'Επήγαινα πολὺ συχνά, ἀλλ νομίζω ὅτι οἱ παλαιοί της φίλοι ἀρχίζουν τώρα νὰ παραμελοῦνται. 'Ομολογῶ ὅτι δὲν ἔχω μεγάλην πεποίθησιν πειά.

—Θὰ ἤμουν ἀδιάκριτος νὰ σᾶς ρωτήσω τὴν αἰτίαν;

—Ὄχι, βέβαια. 'Εκεῖνος δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει πειά, οὔτε κανένα ἐδῶ.

—'Εκεῖνος; Ποῖος;

'Ο Τουρὺ ἐχαμήλωσε τὸ κεφάλι:

—'Ο πρώην γαμβρός σας. Δὲν τὸν ὀνομάζω, διότι τὰ ὀνόματα ἔχουν ἰδιαιτέραν ἀπήχησιν. Πηγαίνει πολὺ συχνὰ εἰς τῆς κυρίας Βαρὲζ καὶ τὸν δέχεται χωρὶς ἐπιφυλάξεις. Δὲν πρόκειται ἄλλως τε περὶ μυστικοῦ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Η ΠΑΟΥΕΡ 'Η «Πρωΐα» ἐγκαίρως εἰδοποίησε τὸν ἑλληνικὸν λαὸν περὶ τῶν ὅσων τὸν ἀνέμεναν ἐκ τῆς κυρώσεως τῆς συμβάσεως Πάουερ. 'Επομένως δὲν ἐκπλήττεται δι' ὅσα συμβαίνουν καὶ τὰ ὁποῖα διεκτραγῳδεῖ νεαρὰ ἐφημερίς. Οὐδ' ἐκπλήττεται ἀκόμη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, τὸ διευθυνόμενον ἀπὸ τὸν Παουερόπληκτον κ. Ι. Μεταξᾶν δὲν προστατεύει τοὺς ἰδιώτας ἀπὸ τοὺς 'Αβδουλχαμιτισμοὺς τῆς «ἐπικυριάρχου» τῆς 'Ελλάδος ἑταιρείας. 'Εκπλήττεται μόνον διὰ τὴν ραγιαδοσύνην καὶ τῆς Βουλῆς καὶ τῶν 'Αθηναίων ἀνεχομένων αὐτὴν τὴν κατάστασιν καὶ τὸν ὑπεύθυνον ταύτης ἀξιοδάκρυτον ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας...

'Εωρτάσαμεν προχθὲς τὴν 25 Μαρτίου καὶ τὸ 21: 'Αλλ' ἴσως χρειάζεται νέον 21 διὰ νὰ λυτρωθῶμεν ἀπὸ τὴν ἑταιρείαν, ἡ ὁποία ἁρπάζει τὰ πάντα, ἀποστέλλει ὡς ἄλλος Φουρνὲ τελεσίγραφα καὶ ἀπειλεῖ νὰ μᾶς κόψῃ τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἴσως ἀκόμη καὶ τὸ νῆμα τῆς ζωῆς μας, ἂν δὲν τῆς δώσωμεν τὸ πορτοφόλι μας.

Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ Καλὰ καὶ ἅγια ὅσα γράφει διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ πρώην ὑπουργὸς περὶ τῆς καταπολεμήσεως τοῦ κομμουνισμοῦ. 'Ο κομμουνισμὸς εἶνε ἡ μεγαλυτέρα τῶν ἠθικῶν ἐπιδημιῶν τὰς ὁποίας ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπότης. 'Αλλ' ὁ κομμουνισμὸς δὲν θὰ καταπολεμηθῇ μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα προτείνει ὁ κ. καθηγητής καὶ ἡ βία δὲν εἶνε ὁ καλύτερος τρόπος διὰ τὴν ἑδραίωσιν ἑνὸς κοινωνικοῦ καθεστῶτος. 'Εφ' ὅσον δὲ αἱ ἀστικαὶ τάξεις δὲν σοβαρεύονται καὶ οἱ υἱοὶ τῶν μεγαλοαστῶν δὲν ἀποβλέπουν ἢ πῶς νὰ διακριθοῦν εἰς τὴν μαστίχαν τῆς κυρίας Ρ. καὶ τὸ μπρίτζ τῆς κυρίας Χ. καὶ τὸν χορὸν τῆς κυρίας Ν. καὶ τὰς ἱπποδρομίας, ἐφ' ὅσον αἱ ὀργανώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν δὲν καταφέρουν νὰ ποσώσουν τὰ χρειαζόμενα διὰ τὴν καταχώρησιν μερικῶν ἀπαραιτήτων δημοσιευμάτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν οἱ ἀποκρύπτοντες τὰ εἰσοδήματά των καὶ οἱ φορολογικοὶ ἄπεργοι, ὁ κομμουνισμὸς θὰ ἐνισχύεται ἀντὶ νὰ ἐξασθενῇ παρὰ τὴν διὰ ξένης χειρὸς φιλολογίαν τοῦ κ. Φεσσοπούλου καὶ παρὰ τοὺς ἐξορκισμούς, τὰ κηρύγματα καὶ τὰ τρισάγια...

ΠΕΡΙ ΑΔΙΑΛΛΑΞΙΑΣ *'Ο «'Ελληνικὸς Ταχυδρόμος» δὲν ἀποδίδει σοβαρότητα εἰς τὰς περὶ Βενιζέλου καὶ τῶν σχεδίων του πληροφορίας μας. Δικαίωμά του. Ὅπως εἶνε δικαίωμά μας νὰ ἐκτιμήσωμεν τὴν σοβαρότητα τῶν πηγῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἠρύσθημεν ὅσα ἐδημοσιεύσαμεν τελευταίως.*

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ περὶ τῶν διαθέσεων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος νὰ μὴ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν κ. Βενιζέλον, ὁ «'Ελληνικὸς Ταχυδρόμος» εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ περισσότερα. 'Εκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡμεῖς γνωρίζομεν εἶνε ἀδιαμφισβήτητον: Ὅτι καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς εἶχον ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Βενιζελισμόν, ἐκπροσωπούμενον ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην (καὶ μάλιστα πρὶν ὁ κ. Καφαντάρης ἀποκηρυχθῇ ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον). Ὥστε; Καλὴ εἶνε ἡ ἀδιαλλαξία ὅταν δὲν ἐξαιρῇ ὅμως καὶ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς εἰσαγγελεῖς τοῦ Εἰδικοῦ Δικαστηρίου...

Κατὰ τὰ ἄλλα εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι μὲ τὴν μαχητικωτάτην συνάδελφον.

Η ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ Διαβάζομεν εἰς τὰς ἐφημερίδας:

«...Παρεσχέθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν ἡ πληροφορία ὅτι δύο ἡμέρας πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ἀνεκοινώθη ἐμπιστευτικῶς εἰς ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Καπνοκοπτηρίου ὅτι τὸ κτίριον θὰ ἐκαίετο.»

'Αλλὰ πῶς ὁ ἀνώτερος ὑπάλληλος δὲν κατήγγειλεν εἰς τοὺς ἁρμοδιωτέρους τὴν πληροφορίαν, ἡ ὁποία τοῦ ἀνεκοινώθη ἐμπιστευτικῶς; 'Ιδοὺ τί πρέπει νὰ διαλευκάνῃ ἡ ἀνάκρισις;

ΠΩΣ; 'Ενῷ ἐπὶ ἓν ἑξάμηνον οὐδεμία ἐνίσχυσις ἐγένετο πρὸς τὸ ταμεῖον ἀρωγῆς ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, καθυστερεῖ ὁ κανονισμὸς τῶν συντάξεων τῶν ἐκκαθαρισθέντων ἐκ τοῦ Σώματος. Καὶ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εὑρεθέντες εἰς τοὺς δρόμους καὶ ἐλπίσαντες διὰ τὸ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα εἰς τὴν σύνταξίν των, οὔτε αὐτὴν λαμβάνουν οὔτε προσωρινόν τι ἐπίδομα ἐκ τοῦ μὴ ἐνισχυθέντος ταμείου, ὡς ἐγένετο δι' ἄλλους. Πῶς θὰ ζήσουν;

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ 'Ολόκληροι προσφυγικοὶ συνοικισμοὶ μετατίθενται μὲ ὅσην εὐκολίαν δὲν μετατίθεται εἰς δημοδιδάσκαλος. Οἱ ὄπισθεν τοῦ «Παναθηναϊκοῦ γηπέδου» ἐγκατεστημένοι πρόσφυγες διετάχθησαν νὰ μεταβοῦν εἰς τὸ Γηροκομεῖον. Πιθανὸν νὰ ὑπάρχῃ δικαιολογία βάσιμος. 'Αλλ' ὑπῆρχε καὶ πρὸ τῆς πρώτης ἐγκαταστάσεως εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ἡ ἀπρονοησία τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ἐκοπῇ ἤδη εἰς βάρος δυστυχῶν οἰκογενειῶν. Αὐτὸ λέγεται σύστημα προσφυγικῆς ἀποκαταστάσεως καὶ κυβερνητικὸν βενιζελικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ Ἓν ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα σημεῖα τοῦ ὅλου προσφυγικοῦ ζητήματος, εἶναι ἀσφαλῶς καὶ τὸ θιγὲν χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν κατὰ μῆκος τῶν συνόρων ἐγκατεστημένων προσφύγων. 'Η ἐκτεθεῖσα ἀθλία κατάστασίς των ἔχει διὰ τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς χώρας πολὺ εὐρυτέραν σημασίαν. Δὲν εἶναι μόνον ὁ κίνδυνος διὰ τὴν τύχην τόσων χιλιάδων προσφυγικῶν οἰκογενειῶν —ἐννέα ὑποθέτομεν— περιφερομένων ἄνευ μονίμου στέγης καὶ ἄνευ μονίμων πόρων ζωῆς, ἀλλὰ ὁ σοβαρώτερος κίνδυνος νὰ ἴδωμεν ἐξαφανιζόμενον ὅ,τι ἐπετεύχθη διὰ τῆς εἰσροῆς τῶν προσφύγων ἐν Μακεδονίᾳ: τὴν διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ἀσφαλεστέραν φρούρησιν τῶν συνόρων μας ἐναντίον τῶν συνεχῶν εἰσβολῶν μὲ τοὺς γνωστοὺς ἀπωτέρους σκοπούς. Νὰ ἴδωμεν, σαφέστερον, ἐλεύθερον τὸ ἔδαφος εἰς τὸ βουλγαρικὸν κομιτάτον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς αὐτονομιστικῆς προπαγάνδας μεταξὺ τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ εἶνε ὡς σήμερον ἑλληνικοὶ ὅταν ἡ ἀπόγνωσις ὁδηγήσῃ τὰς προσφυγικὰς ἐκείνας οἰκογενείας πρὸς τὰ ἐνδότερα μὲ τὴν ἐλπίδα καλυτέρας τύχης. 'Η σοβαρωτέρα αὐτὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος τῶν προσφύγων τῆς μεθορίου θὰ ἔπρεπε ν' ἀπασχολήσῃ ἰδιαιτέρως τὴν κυβέρνησιν καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐντονώτερον τὴν προσοχὴν αὐτῆς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς—ὡς καλῶς ἐτονίσθη χθὲς ἐν τῇ Βουλῇ—μιᾶς «συνοριακῆς πολιτικῆς» ἡ ἔλλειψις τῆς ὁποίας πολλοὺς καὶ ἐμφανεῖς δημιουργεῖ κινδύνους.

Η ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Μᾶς γράφουν:

«Σᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως συστήσετε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἢ ὅπου δεῖ, ὅπως διαταχθῇ ἡ ἵδρυσις 'Αστυνομικοῦ Σταθμοῦ εἰς τὸν συνοικισμὸν Νέας Σμύρνης, ὅπου ἡ ἀσφάλεια εὑρίσκεται εἰς οἰκτρὰν κατάστασιν. Οὕτω, ἡ δ)νὶς Α Σταμνᾶ ὑπέστη τὸ παρελθὸν Σάββατον καὶ ὥραν 7 μ.μ. ἐπίθεσιν παρ' ἀγνώστου, ὅστις, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τοῦ περιστρόφου του, τῆς ἀφήρπασε τὸ τσαντάκι της.

Πρὸς γνῶσίν σας ὁ ὡς ἄνω συνοικισμὸς δὲν ἔχει οὔτε ἕνα ἀστυνόμον διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν οἰκιστῶν».

ΤΙ ΚΑΤΕΘΕΣΕΝ Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΞΕΤΑΣΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΠΑΓΚΑΛΟΥ

ΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΚΤΑΤΟΡΑ

ΑΙ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

'Ο κ. Ι. Μεταξᾶς ἐξετασθεὶς ὡς μάρτυς εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς δικτατορίας ὑπὸ τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ἀπήντησεν ὡς κάτωθι εἰς τὰ τεθειμένα αὐτῷ ἐρωτήματα:

'Ο Θεόδωρος Πάγκαλος εἶχεν ὑποχρέωσιν διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως, νὰ προκηρύξῃ τὰς νέας ἐκλογάς. Μὴ πράξας τοῦτο, κατήργησε κατ' οὐσίαν τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα.

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ

'Ο Θεόδωρος Πάγκαλος, ἀπολογούμενος ἐνώπιον τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, εἶπεν, ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ τόπου μας, ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς, τὸν συνεβουλεύσατε νὰ μὴ προβῇ εἰς ἐνεργείας βουλευτικῶν ἐκλογῶν.

Τέλη Νοεμβρίου ἐκλήθημεν εἰς τὸ Πολιτικὸν γραφεῖον εἰς σύσκεψιν. 'Εκεῖ ὁ Θεόδ. Πάγκαλος μᾶς ἔθεσε τὸ ἐρώτημα, πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ μεταβῇ καὶ ἐξέλθῃ ἡ χώρα τῆς πολιτικῆς ἀνωμαλίας. Οἱ κ.κ. Καφαντάρης, Μιχαλακόπουλος, Παπαναστασίου, Τσαλδάρης, Δεμερτζῆς, ἐγώ, καὶ δὲν ἐνθυμοῦμαι, ἂν καὶ ἄλλος τις, συνεστήσαμεν τὴν ἄμεσον προκήρυξιν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐγὼ δὲ ἔθεσα ὡς ἔσχατον ὅριον τῆς ἡμέρας ἐνεργείας αὐτῶν τὰς ἀρχὰς Μαρτίου. Ἄλλοι ἐκ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν συνεβούλευσαν καὶ τὴν ταχυτέραν πρὸ τοῦ Μαρτίου διενέργειαν ἐκλογῶν, μὴ διενεργουμένης διορθώσεως τῶν καταλόγων.

—Τί γνωρίζετε διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Θ. Παγκάλου προκηρυχθείσας διὰ τὴν 10ην 'Ιανουαρίου 1926 καὶ ματαιωθείσας παρ' αὐτοῦ τὴν 4ην 'Ιανουαρίου 1926 γερουσιαστικὰς ἐκλογάς;

—Κατὰ τὰς συζητήσεις, τέλος Νοεμβρίου 1925 ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ, συνεβούλευσα νὰ προβῶμεν κατ' εὐθεῖαν εἰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἄνευ παρενθέσεως ἐν τῷ μεταξὺ γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν.

Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΠΑΓΚΑΛΟΝ

Τὴν 27 Δεκεμβρίου 1925 ὁ Θ. Πάγκαλος μοὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ πολιτικόν μου γραφεῖον, τὸν ὑπασπιστήν του κ. Κατσαρόν παρακαλῶν ἐμὲ νὰ συναντηθῶ μετὰ τοῦ Θεοδ. Παγκάλου, ὅστις εἶχε νὰ μοὶ ἀνακοινώσῃ σοβαρόν τι. 'Εγὼ ἀπήντησα ὅτι δὲν μοὶ ἦτο δυνατὸν νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ παρεκάλουν νὰ μοῦ ἀνακοινώσῃ ὁ Θ. Πάγκαλος διὰ τοῦ αὐτοῦ ὑπασπιστοῦ του ὅ,τι ἐπιθυμεῖ. Τὴν ἑπομένην, 28 Δεκεμβρίου, ἐπανῆλθε ὁ αὐτὸς ὑπασπιστής, κομίζων τὴν αὐτὴν παράκλησιν τοῦ Θ. Παγκάλου, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι ἦτο ἀπαραίτητον νὰ μοῦ ἀνακοινώσῃ ἐν προσωπικῇ συναντήσει σοβαρὰ πράγματα καὶ ὁρίζων συνέντευξιν τὴν αὐτὴν ἑσπέραν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος οἰκίαν τοῦ ὑπασπιστοῦ του κ. Κατσαροῦ. 'Ηναγκάσθην οὕτω νὰ μεταβῶ ἐκεῖ, ὅπου συνήντησα τὸν Θ. Πάγκαλον, ὅστις ἐπὶ πολλὴν ὥραν μοὶ ὡμίλει, ἐπὶ διαφόρων πραγμάτων, τελείως ἐπουσιωδῶν καὶ μὲ κάποιαν ἀσυναρτησίαν, ἐμοῦ ἀκροωμένου ἐν τελείᾳ σιωπῇ καὶ ἀναμένοντος ν' ἀκούσω ποῖα εἶνε τὰ σοβαρὰ πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα μὲ παρεκάλεσε νὰ συναντηθῶμεν. Μὲ ἐρώτησεν ἐπὶ τέλους, ἐὰν τὸ κόμμα μου θὰ μετεῖχεν ἐν πάσῃ περιπτώσει τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν. Τοῦ ἀπήντησα ἀδιστάκτως, ὅτι καὶ οἱ φίλοι μου θὰ μετεῖχον καθὼς καὶ ὅλα τὰ ἄλλα πολιτικὰ κόμματα. Τότε ὁμιλῶν ὡσεὶ καθ' ἑαυτόν, εἶπεν: «Νὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ μετάσχουν», «κάτι θὰ κάμω ἐγὼ αὐτὲς τὲς ἡμέρες, καὶ θὰ ἰδοῦμε ἂν θὰ μετάσχουν», καὶ ἐσιώπησε καὶ ἠγέρθη ὅπως ἀναχωρήσῃ. Τότε, ἐνῷ εἴμεθα ὄρθιοι τὸν ἠρώτησα, ἂν θὰ γίνουν ἀσφαλῶς γερουσιαστικαὶ ἐκλογαὶ ἢ μήπως σκέπτεται νὰ τὰς ἀναβάλῃ, καθόσον καὶ εἰς τὸν Τύπον εἶχον γραφῇ τότε σχετικοὶ ὑπαινιγμοὶ καὶ οἱ ὡς ἄνω λόγοι του μοὶ ἐγέννησαν ἀναλόγους ὑπονοίας. Μοὶ ἀπήντησε: «Βεβαιότατα θὰ γίνουν», καὶ ἐπειδὴ μὲ ἔβλεπε διστάζοντα μοὶ προσέθεσε: «σοῦ δίδω τὸν λόγον τῆς στρατιωτικῆς μου τιμῆς, ὅτι αἱ γερουσιαστικαὶ ἐκλογαὶ θὰ γίνουν τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν.» Μετὰ τοῦτο ἀπήλθομεν. Πράγματι μετά τινας ἡμέρας ἐδημοσιεύθη παρὰ τοῦ Θ. Παγκάλου, ἡ ἀπαίτησίς του, ὅπως πάντες οἱ ὑποψήφιοι γερουσιασταὶ ὑπογράψουν τὴν γνωστὴν δήλωσιν. 'Εγὼ δὲ πεπεισμένος ὅτι ὁ Θ. Πάγκαλος ἐπεζήτει ἀφορμὴν πρὸς ματαίωσιν τῶν γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, ἐνήργησα καὶ παρὰ τοῖς φίλοις μου καὶ συνέστησα εἰς τοὺς ἐλθόντας μετ' αὐτοῦ εἰς ἐπαφὴν ἐξ ἄλλων κομμάτων, ὅπως ὑπογραφῇ ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις, ὅπερ καὶ ἐγένετο. Πάντες οἱ ὑποψήφιοι ὑπέγραψαν τὴν δήλωσιν. 'Εγὼ δὲ συνέστησα εἰς ὅσους ἐκ τῶν φίλων μου εὑρίσκοντο εἰς 'Αθήνας νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας των. 'Οπότε αἰφνιδίως τὴν 4ην 'Ιανουαρίου 1926 ἐματαιώθησαν αἱ γερουσιαστικαὶ ἐκλογαὶ καὶ ἀνεκηρύχθη ἡ δικτατορία. 'Εν συμπεράσματι ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Θ. Πάγκαλος, προεκήρυξε μὲν τὰς γερουσιαστικὰς ἐκλογὰς μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ κατώρθου νὰ καταρτίσῃ ἴδιους συνδυασμοὺς καὶ νὰ ἐξέλθῃ νικητὴς ἐκ τῶν ἐκλογῶν μὲ Γερουσίαν πειθήνιον εἰς αὐτόν, ὅταν δὲ εἶδε ματαιουμένας τὰς τοιαύτας του προσπαθείας, προσεπάθησε νὰ ἐξωθήσῃ τὰ πολιτικὰ κόμματα εἰς ἀποχὴν καὶ νὰ κερδίσῃ οὕτω εὔκολον νίκην ἀντιστάσεως μὴ οὔσης.

ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Μήπως μετὰ τὴν συνάντησιν ταύτην συνηντήθητε καὶ πάλιν μετὰ τοῦ Θ. Παγκάλου; Καὶ εἰδικώτερον μήπως συνηντήθητε μετ' αὐτοῦ εἴς τινα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος οἰκίαν ὀλίγας τινὰς ἡμέρας πρὸ τῆς 4ης 'Απριλίου τοῦ 1926 τῆς πρώτης δηλαδὴ ἐκ τῶν δύο Κυριακῶν, καθ' ἃς διενηργήθη τὸ δῆθεν δημοψήφισμα διὰ τὴν ἀνάδειξιν προέδρου τῆς Δημοκρατίας;

—Ὄχι, ἡ μόνη φορὰ καθ' ὅλον μου τὸν βίον καὶ τὸν στρατιωτικόν μου, κατὰ σύμπτωσιν, καθ' ἣν συνηντήθην μὲ τὸν Θ. Πάγκαλον, ἦτο πλὴν τῶν δύο συνεδριάσεων τοῦ κατὰ Νοέμβριον συμβουλίου τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ἦτο ἡ 28η Δεκεμβρίου 1925 ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Κατσαροῦ, ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ζήνωνος, περὶ τῆς ὁποίας ὡμίλησα διεξοδικῶς ἀνωτέρω. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δημοψήφισμα τῆς 4ης 'Απριλίου 1926 ἐνήργησα κατὰ τοῦ Θ. Παγκάλου καὶ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ὑποψηφίου τῶν κομμάτων κ. Κωνστ. Δεμερτζῆ, προτείνας μάλιστα εἰς δεδομένην στιγμὴν καὶ τὴν βίᾳ κατάλυσιν τοῦ τυράννου. Εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν μου πατρίδα Κεφαλληνίαν, ἀπέστειλα τὸν γραμματέα μου κ. Ματαράγκαν, μὲ ἐγγράφους ἐγκυκλίους πρὸς τοὺς αὐτόθι πολιτικούς μου φίλους, ὅπως καταπολεμηθῇ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Θ. Παγκάλου. Εἶχον δὲ πράξει τοῦτο καὶ πρὸ τῆς ἀποστολῆς τοῦ κ. Ματαράγκα δι' ἐπιστολῶν πρὸς τοὺς φίλους μου, τὰς ὁποίας εἶχον ἀποστείλει ταχυδρομικῶς, αἱ ὁποῖαι ὅμως ἐπεδόθησαν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ἀπηυθύνοντο ἀρκετὰς ἡμέρας μετὰ τὰς ἐκλογάς, προφανῶς κατὰ διαταγὴν τοῦ Θεοδ. Παγκάλου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

'Υπεγράφη διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν διὰ τῆς ὁποίας καλοῦνται πρὸς κατάταξιν ἰδιῶται ἐπιθυμοῦντες ὅπως καταταγῶσιν εἰς τὸ στράτευμα ὡς ἐθελονταὶ τεχνῖται τῶν εἰδικοτήτων πυροβολικοῦ, μηχανικοῦ, μεταγωγικῆς ὑπηρεσίας, ἀεροπορίας καὶ ὁρίζονται προσόντα πρὸς κατάταξιν ἐκπλήρωσις τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως ἢ νόμιμος ἀπαλλαγὴ ταύτης καὶ ἡλικία ἀπὸ 20—32 ἐτῶν.

Αἱ ἀποδοχαὶ ὁρίζονται ὡς ἑξῆς: Στρατιῶται 1000 δρ. μηνιαίως, δεκανεῖς 1200, λοχίαι 1400 καὶ ἐπιλοχίαι 1600.

Μεθ' ἑκάστην ἀνακατάταξιν καὶ μέχρι 5 τοιούτων αὔξησις κατὰ 50 ο)ο τῶν ἄνω ἀποδοχῶν. Θὰ δύνανται οἱ κατατασσόμενοι νὰ προαχθοῦν εἰς τοὺς βαθμοὺς τῶν ἀξιωματικῶν ἀρχιτεχνιτῶν. Οἱ ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας μετὰ 10ετῆ ὑπηρεσίαν καὶ μὴ προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ ἀπολαμβάνουν ἐφ' ἅπαξ διπλάσιον μισθὸν τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ καθ' ὃν ἀπολύονται, οἱ δὲ ἀποχωροῦντες μετὰ 15ετίαν, ἀπολαμβάνουν ὁμοίως ἐφ' ἅπαξ τριπλάσιον ποσὸν τῶν ἐνιαυσίων ἀποδοχῶν των.

Στὸ ταξεῖδι
δὲν εἶναι σπάνιοι οἱ κεφαλόπονοι καὶ αἱ νευρικαὶ ἐνοχλήσεις. Οἱ ταξειδιῶται ποῦ ἔχουν πεῖραν πέρνουν πάντοτε μαζύ των, διὰ νὰ προφυλαχθοῦν ἕνα κουτὶ μὲ
ΔΙΣΚΙΑ
ΠΥΡΑΜΙΔΟΝΗΣ
Ὄχι μόνον ἀνακουφίζουν τὰς ἐνοχλήσεις αὐτάς, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλον πόνον καὶ εἶναι ἕνα ἔκτακτον μέσον κατὰ τοῦ πυρετοῦ.
Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν γνησίαν συσκευασίαν
„Meister Lucius"

- ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ -
Β. Σ. ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΥ
Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας ὅτι παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν καταστροφὴν ἐκ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τοῦ Καπνοκοπτηρίου, αἱ ἐργασίαι ἡμῶν ἐπανελήφθησαν ἀπροσκόπτως χάρις εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ μηχανοστασίου, καὶ θέλομεν ἐξακολουθήσει προσφέροντες εἰς τὸ κοινὸν τὸ ὁποῖον τόσον μᾶς τιμᾷ, τὰ γνωστὰ εἰς αὐτὸ σιγαρέττα μας.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΕΠΙΒΛΕΨΙΣ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Ο ΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

'Υπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κατετέθη εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου «περὶ ἰδιωτικῶν σχολείων». Δι' αὐτοῦ ὁρίζεται ὅτι τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπάγονται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, λειτουργοῦν δὲ κατόπιν ἀδείας τοῦ ὑπουργείου, χορηγουμένης εἰς νομικὰ πρόσωπα καὶ εἰς ἰδιώτας ἀπολαύοντας τῶν ἀστικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἕλληνος πολίτου.

'Ιδιωτικὰ 'Εκπαιδευτήρια ὑφιστάμενα ἐν τῷ Κράτει πρὸ τῆς 1ης Μαΐου 1913 καὶ διατελοῦντα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Σωματείων ἀλλοδαπῶν ἢ προσώπων μὴ κεκτημένων τὴν 'Ελληνικὴν ἰθαγένειαν δύνανται νὰ ἐξακολουθήσωσι λειτουργοῦντα, ὑποκείμενα ὡς πρόσπαντα τὰ λοιπὰ εἰς τὰς διατάξεις τῶν νόμων τοῦ Κράτους.

Δὲν συμβιβάζεται ἡ ἰδιότης τοῦ ἐν δημοσίᾳ λειτουργοῦ τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς 'Εκπαιδεύσεως, ὡς καὶ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου πρὸς τὴν τοῦ ἱδρυτοῦ ἢ διευθυντοῦ φιλανθρωπικοῦ ἱδρύματος ἔχοντος ἐκπαιδευτικὸν σκοπόν.

'Ο ὀργανισμὸς τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων εἶνε ὁ αὐτὸς μὲ τὸν τῶν δημοσίων σχολείων τῆς δημοτικῆς καὶ μέσης ἐκπαιδεύσεως. Ἕκαστον δὲ ἰδιωτικὸν ἐκπαιδευτήριον δύναται νὰ περιλαμβάνῃ ἓν μόνον εἶδος ἢ τινὰ ἢ καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῶν δημοσίων σχολείων τῆς μέσης καὶ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, καὶ ταῦτα δὲ ἢ πλήρη ἢ μὲ τάξεις τινὰς αὐτῶν.

Ἵνα ὅμως λειτουργήσῃ τετάρτη τάξις γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ Λυκείου ἔν τινι ἐκπαιδευτηρίῳ ἀνάγκη νὰ προηγηθῇ εἰδικὴ ἄδεια τοῦ ὑπουργείου. 'Η ἄδεια αὕτη χορηγεῖται κατόπιν γνωματεύσεως ἐπιτροπείας.

Τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν τὸν τύπον τῶν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει δημοσίων σχολείων.

'Η λειτουργία τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων ὧν ἐχορηγήθη ἡ ἄδεια ἱδρύσεως ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἀμέσως ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ οἰκείου ἐπιθεωρητοῦ καὶ τοῦ ὑγειονομικοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ ὅτι τὸ διδακτήριον πληροῖ ὅλους τοὺς ὅρους ὑγιεινῆς καὶ εἶνε ἐφωδιασμένον μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἐποπτικὰ μέσα τῆς διδασκαλίας. Ἄδεια ἧς δὲν ἐγένετο χρῆσις ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, θεωρεῖται ἄκυρος.

Θεσπίζονται ἀκολούθως ὡρισμένοι περιορισμοὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ προσόντα καὶ τὸν διορισμὸν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τῶν σχολείων.

Οἱ ἱδρυταὶ καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων διὰ πᾶσαν ἔλλειψιν ἢ ἀμέλειαν ἢ ἀπείθειαν ἢ ἀνευλάβειαν πρὸς τὴν ἐποπτεύουσαν τὸ σχολεῖον ἀρχὴν καὶ παρανομίαν καὶ παράβασιν τῶν περὶ ἐκπαιδεύσεως διατάξεων ἢ ἀσύγγνωστον ἔλλειψιν τοῦ ἐκπαιδευτηρίου τῶν ὡς πρὸς τὰ σχολικὰ ἔπιπλα, τὰ ἐποπτικὰ μέσα τῆς διδασκαλίας καὶ τὰ ἀπαιτούμενα ὄργανα φυσικῆς καὶ χημείας ἢ δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἀξίωμα τοῦ παιδαγωγοῦ διαγωγὴν ὑπόκεινται μετ' ἔγγραφον ἀπολογίαν ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας εἰς τὰς ἑξῆς ποινάς:

α') 'Επίπληξιν, β') πρόστιμον μέχρι 10.000 δρ. καὶ γ') ἄρσιν τῆς ἀδείας τῆς λειτουργίας τάξεως ἢ τάξεων ἢ καὶ τοῦ ὅλου σχολείου καὶ ἀπαγόρευσιν τοῦ διατηρεῖν τοῦ λοιποῦ ἢ διευθύνειν ἐκπαιδευτήριον.

'Ακολούθως ὁρίζεται ὅτι οἱ διατηροῦντες ἐκπαιδευτήριον ἰδιωτικὸν ἄνευ τῆς ἀπαιτουμένης ἀδείας ἢ ἐξακολουθοῦντες νὰ διατηρῶσι τοῦτο μετὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ποινὴν τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἓξ μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν 10,000 παρὰ τοῦ ἁρμοδίου πλημμελειοδικείου. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων ὑπάγεται εἰς τὰς αὐτὰς ποινὰς καὶ τιμωρεῖται δι' ἃς αἰτίας καὶ καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ τῶν δημοσίων σχολείων.

Τὰ περὶ ἐγγραφῶν, μετεγγραφῶν, ἐξετάσεων, ἀπουσιῶν, προαγωγῶν κλπ. τὰ ἰσχύοντα διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δημοσίων σχολείων, ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς τῶν ἰδιωτικῶν.

Ρυθμίζονται ἀκολούθως διὰ τοῦ νομοσχεδίου αἱ ὑποχρεώσεις τῶν διευθυντῶν πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ ὁρίζεται περαιτέρω ὅτι οἱ μαθηταὶ ἰδιωτικῶν σχολείων διὰ νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς δημόσια σχολεῖα ὀφείλουν νὰ ὑποστῶσι πρότερον ἐνδόκιμον κατατακτήριον ἐξέτασιν.

Τὰ ἰδιωτικὰ σχολεῖα δὲν δύνανται νὰ ἐκδίδωσιν ἀπολυτήρια γυμνασίων.

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

ΕΚΥΡΩΘΗΣΑΝ ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

Τὴν 6 καὶ 15' ἄρχεται ἡ συνεδρίασις.

'Ο κ. ΜΟΣΧΟΥΔΑΣ λέγει ὅτι ἡ ἀπονομὴ τῆς Δικαιοσύνης εἰς τὰς Καλάμας χωλαίνει ἐλλείψει προσωπικοῦ.

'Ο κ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ λέγει ὅτι ἐλήφθη πρόνοια διὰ τὴν αὔξησιν, ἠσθένησαν ὅμως καὶ ἔλαβον ἄδειαν οἱ δύο ἀντεισαγγελεῖς.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Εἰσέρχεται εἶτα ἡ Βουλὴ εἰς τὴν 'Ημερησίαν Διάταξιν τῆς Νομοθετικῆς 'Εργασίας καὶ ἄρχεται ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας, 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Γεωργίας.

'Ο κ. ΦΩΤΑΚΗΣ εἰσηγητὴς τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναλύων τὸν προϋπολογισμόν, ἐπιφέρει ὡρισμένας παρατηρήσεις, τονίζων ἰδιαιτέρως ὅτι πᾶσα δαπάνη διὰ τὴν ἀνακάλυψιν πλαστῶν χαρτοσήμων εἶνε ἐπιβεβλημένη. Εὑρίσκει ἐν συνεχείᾳ ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν δὲν ἐγένοντο σημαντικαὶ οἰκονομίαι. 'Αναλύει εἶτα τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν ὑπουργείων Συγκοινωνίας, Γεωργίας καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τῆς βιομηχανίας. Καταλήγων λέγει ὅτι πρέπει εἰς τὸν μέλλοντα προϋπολογισμὸν νὰ γίνουν οἰκονομίαι, διὰ νὰ δημιουργηθῇ ἕνα καλύτερον μέλλον διὰ τὸν τόπον.

'Ο κ. ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ λέγει ὅτι διὰ τὸ μέλλον πρέπει νὰ καθορισθῇ συγκοινωνιακὴ πολιτική, τῆς ὁποίας στερούμεθα ἤδη παντελῶς καὶ νὰ ληφθῇ μέριμνα διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ταχυδρομείων καὶ τηλεγράφων. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἔχει, λέγει, τὸ προσωπικὸν πρὸς τοῦτο, πρέπει ὅμως νὰ τῷ παρασχεθοῦν τὰ μέσα.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ

'Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ ὁμιλῶν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας λέγει ὅτι ὅσοι ἐπεσκέφθησαν τὰ σύνορα θὰ εἶδον ὅτι ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον κρατεῖ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὰ ἑλληνικὰ αἰσθήματα. Οἱ πρόσφυγες ἐστάλησαν ἐκεῖ ἵνα ἀποτελέσουν τοὺς 'Ακρίτας τῶν συνόρων. Καὶ ὅμως αἱ πρὸς αὐτοὺς δοθεῖσαι ὑποσχέσεις δὲν ἐξεπληρώθησαν. 'Εργαλεῖα, ὁδοί, γέφυραι δὲν ὑπάρχουν. Τὰ πάντα, τὸ σπίτι, τὴν κινήνη, τὸ νερό, τὰ πάντα ὀφείλουν, δι' ὅλα αὐτὰ ἔχουν χρεωθῇ εἰς τὸν ἐποικισμόν. Τὰ ζῶα τὰ ὁποῖα τοῖς ἐδόθησαν ἐψόφησαν, διότι δὲν εἶχον σταύλους. 'Η ἑλονοσία μαστίζει τοὺς πληθυσμοὺς αὐτούς. Πολλάκις ὑπεδείξαμεν τὴν ἀνάγκην μιᾶς λελογισμένης συνοριακῆς πολιτικῆς.

'Ο κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι ἡ μέριμνα τῆς κυβερνήσεως θὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν συνόρων.

ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ. 'Επικροτοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπέκτασιν ταύτην. Πάντως πρέπει νὰ ἐγγραφῇ τὸ κονδύλιον τῶν 50 ἑκατομμυρίων διότι τὸ δάνειον τὸ προσφυγικὸν δὲν προνοεῖ περὶ τῆς πληρώσεως τῆς ἀνάγκης τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν καὶ πρόκειται μόνον δι' αὐτοῦ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐγκατεστημένων, ἑπτὰ δὲ χιλιάδες οἰκογένειαι ἐν Μακεδονίᾳ καὶ 5 χιλιάδες οἰκογένειαι ἐν Παλαιᾷ 'Ελλάδι μένουν ἄνευ στέγης καὶ πλανῶνται ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν ζητοῦσαι στέγην. 'Επίσης δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἀφήσωμεν ἄνευ μερίμνης τὰς ἀνωτέρω οἰκογενείας καὶ ζητοῦμεν νὰ μεριμνήσῃ περὶ αὐτῶν ὁ κρατικὸς προϋπολογισμός, διότι ἀποτελοῦν καὶ αὗται κεφάλαιον ἔμψυχον παραγωγικόν.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν ἔχομεν 150 χιλιάδας Ποντίους Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἀναμένουν νὰ κατέλθουν. 'Η 'Ελλὰς ὀφείλει νὰ μεριμνήσῃ καὶ περὶ αὐτῶν, διότι πᾶσα παρερχομένη ἡμέρα συντελεῖ εἰς τὸ νὰ παθαίνουν οὗτοι ἀβαρίας. Συνεχίζων ἀναφέρει σχετικῶς μὲ τὸ συνομολογηθὲν δάνειον ὅτι οἱ πρόσφυγες πληρώνουν διὰ γενικὰ ἔξοδα 10 ο)ο πλὴν τοῦ τόκου πρὸς 8 ο)ο. Καὶ ὅμως καὶ πλέον τούτου οἱ πρόσφυγες χρεώνονται καὶ διὰ τοὺς δρόμους καὶ διὰ τὸ νερὸ καὶ δι' ὅλα ἐν γένει.

'Ο κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ παρατηρεῖ ὅτι ἵνα μὴ δημιουργῶνται ἐντυπώσεις πρέπει νὰ ἀναφέρωνται ἐξ ἀντιθέτου καὶ τί πράττει τὸ Κράτος, διότι τὰ τοκοχρεωλύσια τὰ πληρώνει τὸ κράτος.

'Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι ὅλη ἡ στοργὴ καὶ ὅλη ἡ μέριμνα τοῦ κράτους ἐκδηλοῦται ἐμπράκτως ὑπὲρ τῶν προσφύγων. 'Υπάρχει ὅμως ἓν ὅριον δυνατότητος πέραν τοῦ ὁποίου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προχωρήσωμεν. Μόνον διὰ τὸ συμπληρωματικὸν μητρῷον θὰ πληρώσῃ τὸ κράτος 600 ἑκατομμύρια.

'Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ συνεχίζων συνιστᾷ εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας ὅπως ἐπαναυστήσῃ τὰ τοπικὰ συμβούλια ἐποικισμοῦ. 'Επίσης παρατηρεῖ ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἐλλείψεως κτηματογραφήσεως καὶ τοπογραφήσεως ὁ κλῆρος εἶνε ἄνισος ἐξ οὗ γεννῶνται πλεῖσται προστριβαί. 'Η καταμέτρησις τῆς γῆς θὰ συντελέσῃ κατὰ πολὺ εἰς τὸν περιορισμὸν τῆς στενότητος.

'Ο κ. ΕΞΗΝΤΑΡΗΣ λέγει ὅτι ἡ παρατήρησις αὕτη εἶνε ὀρθή, ἀπὸ τῆς πρώτης δὲ στιγμῆς καθ' ἣν ἀνέλαβε τὸ ὑπουργεῖον ἐμερίμνησε περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Πρόκειται, λέγει, νὰ λάβω τοιαῦτα μέτρα ὥστε νὰ πολλαπλασιασθῶσι τὰ ὑπάρχοντα συνεργεῖα ἵνα ἐπιτευχθῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἡ διανομὴ τῆς γῆς. Διότι μὲ τὸ ὑπάρχον σήμερον σύστημα εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ γεωργὸς παραμελεῖ τὴν γῆν, μὴ γνωρίζων ἂν θὰ εἶνε αὔριον κάτοχος αὐτῆς ἢ ὄχι. Πρὸς ἐπίτευξιν τούτου ἐζήτησα καὶ τὴν ἀρωγὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, τὸ ὁποῖον μοὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ μοὶ παράσχῃ τοιαύτην.

'Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ εἰσερχόμενος εἶτα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως λέγει ὅτι συγκινεῖ ὁλόκληρον τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς δικαιούχους. 'Η ὑπηρεσία τῶν ἀποζημιώσεων καθὼς καὶ ἡ σχετικὴ ὑπηρεσία τῆς Τραπέζης πληρώνεται ἀπὸ τὴν προσφυγικὴν ὁλότητα διὰ τοῦ 1 ο)ο τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἡ Τράπεζα ἀπὸ τὰς ἀποζημιώσεις.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Δὲν θέτω ὑπὸ ἀμφισβήτησιν τὴν ἀρχὴν τὴν ὁποίαν ἀναφέρετε, ἀλλὰ εἰς τὴν οὐσίαν τὰ πράγματα διαφέρουν. Τὸ κράτος ἐπλήρωσε 300 ἑκατομμύρια ἐπέκεινα τῶν 37 ἑκατομμυρίων τῶν εἰσπραχθέντων ἐκ τῶν 'Οθωμανικῶν κτημάτων. Εἰς τὴν ποσότητα δὲ αὐτὴν περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.

'Ο κ. Λ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ συνεχίζων λέγει ὅτι τὸ ἄρθρον 12 τῆς συμβάσεως παρουσιάζει τὸ Κράτος ὀφειλέτην ἔναντι τῶν εἰσπράξεων ἃς εἶχε ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς Μουσουλμανικῆς περιουσίας ἀπὸ τοῦ 1922.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. 'Εγὼ δὲν ἀμφισβητῶ ἐὰν εἶναι τὸ Κράτος ὀφειλέτης. Λέγω ὅτι κατεβλήθησαν ὑπὲρ τῶν ἀστῶν προσφύγων ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους 300 ἑκατομμύρια.

'Ο κ. ΙΑΣΩΝΙΔΗΣ καταλήγων λέγει ὅτι ἐὰν ἐξεχωρεῖτο ἡ καταπατουμένη Μουσουλμανικὴ περιουσία δὲν θὰ ἐγείρετο ζήτημα καλλιμάτων διὰ τὰς μελλούσας νὰ ἐκδοθῶσιν ὁμολογίας. 'Ομολογῶ λέγει ὅτι τὸ φορτίον τοῦτο εἶναι μέγα, ἀλλὰ θὰ καταστῇ δυνατὸν καὶ οἱ ἀστοὶ καὶ οἱ ἀγρόται πρόσφυγες νὰ ἀποκατασταθοῦν παραγωγικῶς εἰς τὴν χώραν. 'Η λέξις λέγει πρόσφυξ εἶναι δι' ἡμᾶς προσωπικὴ ἰδιότης, διότι μὲ αὐτὴν τὴν ἰδιότητα ἤλθομεν ἐνταῦθα καὶ ἄνευ αὐτῆς δὲν δυνάμεθα νὰ ριζοβολήσωμεν καὶ νὰ ἀποκατασταθῶμεν παραγωγικῶς. Ὅταν τοῦτο κατορθωθῇ ἡ λέξις πρόσφυξ θὰ ἀποτελῇ ἀνάμνησιν παλμῶν. Δὲν ὑπάρχει δὲ ζήτημα ἀφομοιώσεως τῶν προσφύγων πρὸς τοὺς γηγενεῖς διότι ἅπαντες ἀποτελοῦμεν μίαν φυλήν, ἔχομεν τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ θρησκείαν, καὶ μόνον δι' οἰκονομικοὺς λόγους ζητοῦμεν νὰ ἀσκήσωμεν τὰ ἐκ τῆς συμβάσεως δικαιώματά μας.

'Ο κ. Ν. ΚΟΥΜΑΝΤΑΡΟΣ λέγει ὅτι ὡς πρὸς τὴν δημοσιονομικὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως παρατηρεῖ ὅτι θέλει αὐτὴ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς ἀνεπανόρθωτον καταστροφήν, ἂν μὴ ἡ Κυβέρνησις κάμῃ παρέκκλισίν τινα ἢ ἂν μὴ συμπληρώσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐφόδια. Κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον ὁμιλήσας, λέγει, ἐπὶ τοῦ νομισματικοῦ ζητήματος, ἐχαρακτήρισεν τὴν ἵδρυσιν τῆς 'Εκδοτικῆς Τραπέζης, ὡς ἀποτελοῦσαν πραγματικὸν σταθμὸν εἰς τὴν νομισματικήν μας ἱστορίαν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι αὐτὴ θὰ εἶχε τὰ ἀπαιτούμενα ἐπαρκῆ κεφάλαια. 'Ως πρὸς τὴν σταθεροποίησιν παρατηρεῖ ὅτι αὐτὴ εἶχε ὡρισμένας προϋποθέσεις, ἀναφερθείσας εἰς προηγουμένας συνεδριάσεις, οἷαι εἶναι ἡ ἰσοσκέλισις τοῦ προϋπολογισμοῦ, τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον, ἡ πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ εὐστάθεια καὶ ἱκανὰ ἀποθέματα χρυσοῦ. Αἱ προϋποθέσεις αὗται, λέγει, ἐλλείπουσι.

'Ο κ. ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗΣ τονίζει, ὅτι ὁ μέλλων προϋπολογισμὸς πρέπει νὰ συνταχθῇ μὲ τὴν πρόβλεψιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς αὐτοδιοικήσεως. 'Ο νέος προϋπολογισμός, συνεχίζει, ὤφειλε νὰ διαρρυθμίσῃ ὁμοιομορφίαν πλέον τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου, τὰ δὲ ταμεῖα τῆς ἐλαίας πρέπει νὰ γίνουν ὑποχρεωτικὰ κατὰ κοινότητας καὶ ἐπαρχίας. Σχετικῶς μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, νομίζει, ὅτι ἡ Κυριακὴ ἀργία πρέπει νὰ περιορισθῇ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἡμέρας εἰς τὰς κοινότητας διὰ νὰ δύνανται οἱ χωρικοὶ νὰ εὑρίσκουν τὰς ἀρχὰς καὶ νὰ κάνουν τὰς ἡμεραργίας των. Σχετικῶς μὲ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας, νομίζει, ὅτι πρέπει νὰ γίνουν ὑποχρεωτικὰ τὰ ταμεῖα ὁδοποιίας.

Μεθ' ὃ κηρυσσομένης περαιωμένης τῆς συζητήσεως κυροῦνται οἱ προϋπολογισμοὶ τῶν ἐξόδων τῶν ὑπουργείων τῶν Οἰκονομικῶν, 'Εθν. Οἰκονομίας, Συγκοινωνίας καὶ Γεωργίας καὶ τῶν ταμείων 'Εποικισμοῦ, ἀντιφυλλοξηρικῆς ἀμύνης, ἐλαίας καὶ ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου φορολογίας οἰνοπνεύματος διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ 1927—28.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρίασις ὥραν 10.40' δι' αὔριον καὶ ὥραν 5ην μ.μ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

'Εν 'Αθήναις σήμερον 26 Μαρτίου 1928, συνελθοῦσα ἡ κατὰ τὰς χθεσινὰς ἀρχαιρεσίας ἐκλεγεῖσα διοικητικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Γενικῆς 'Ενώσεως 'Αναπήρων Πολέμου 'Αττικῆς, ἐν τοῖς γραφείοις τῆς 'Ενώσεως, γραφεῖα ἐργατικοῦ κέντρου, δημοτικὸν θέατρον, κατηρτίσθη εἰς σῶμα. Εἶτα γενομένης ψηφοφορίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς νέας διοικήσεως, ἐξελέγησαν οἱ κάτωθι: Βασ. Κυριακόπουλος, πρόεδρος, Γεώργ. 'Λιούργης ἀντιπρόεδρος, Νικ. Ντάνος γεν. γραμματεύς, Διαμ. Δελικούρας, ταμίας καὶ 'Αθ. Λαγκώνας, Γεώργ. Τζανέτος, Φ. Δεστούνης, Βασ. Ζερβάκος καὶ Ν. Παπακωνσταντίνου σύμβουλοι.

'Επίσης ἐξελέγησαν ἀναπληρωταὶ διὰ μὲν τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου ὁ κ. Γεώργιος Καραμάνης, διὰ δὲ τὸ νομαρχιακὸν συμβούλιον ὁ κ. Δ. Σαΐτας.

Μικραὶ Εἰδήσεις

'Η δίκη διὰ τὰ συμβάντα κατὰ τὴν διάλεξιν τοῦ κ. 'Ιστράτι εἰς τὸ θέατρον «'Αλάμπρα» χωρισθεῖσα ὡς πρὸς τὸν κ. 'Ιστράτι θὰ γίνῃ τὴν 3ην 'Απριλίου ἐνώπιον τοῦ πλημμελειοδικείου διὰ τοὺς κ.κ. Καζαντζάκην καὶ Γληνόν. 'Ο κ. 'Ιστράτι θὰ δικασθῇ ἐρήμην εἰς ἄλλην δικάσιμον.

—Συνελήφθη χθὲς ὁ ἐργάτης ἀεριόφωτος Ε. Κουκουλάκης καθ' ἣν στιγμὴν ἐνήδρευεν ἔξωθι τοῦ ἐργοστασίου διὰ νὰ φονεύσῃ τὸν προϊστάμενόν του Ι. Πέτρου. 'Ο συλληφθεὶς ἀνακρινόμενος ὡμολόγησεν ὅτι ἐσκόπευε νὰ φονεύσῃ τὸν ἀνωτέρω προϊστάμενόν του, ἐπειδὴ τὸν κατέτρεχεν εἰς τὴν ἐργασίαν του.

—Συνεπείᾳ ἐνταλμάτων τοῦ ἐφέτου ἀνακριτοῦ κ. Παυλοπούλου συνελήφθησαν ὡς ἐνεχόμενοι εἰς τὰ αὐτονομιστικὰ οἱ κομμουνισταὶ Ι. Μπατινός, Σ. Στεφούλης καὶ Γ. Ρούσσος ἐν 'Ιωαννίνοις καὶ Α. 'Αλεξανδρίδης καὶ Γ. Τσιτούρας ἐν Δράμᾳ, οἱ ὁποῖοι μεταφέρονται ἐνταῦθα.

ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ

Η ΔΗΜΟΣΙΟΫΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΣΘΟΥΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας συνῆλθε χθὲς ἡ ἐπὶ τοῦ ὑπαλληλικοῦ ζητήματος ἐπιτροπὴ καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης ἐκθέσεως τῆς ὑποεπιτροπῆς.

Διὰ τῆς ἐκθέσεως ὑποδεικνύονται ἓξ τρόποι διαρρυθμίσεως τοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, οἵτινες συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ περιορισθοῦν αἱ ὑπάρχουσαι θέσεις διὰ τῆς διενεργείας ἐκκαθαρίσεως.

2) Νὰ μὴ πληρῶνται αἱ κεναὶ καὶ αἱ κενούμεναι εἰς τὸ μέλλον θέσεις.

3) Νὰ ἐξισωθοῦν οἱ μισθοὶ διὰ τῆς περικοπῆς τῶν ἀποδοχῶν τῶν γενναιότερον ἀμειβομένων ὑπαλλήλων.

4) Νὰ καθιερωθοῦν τὰ ἐπιδόματα διαμονῆς.

5) Νὰ συναφθῇ δάνειον 250—300 ἑκατ. δραχμῶν διὰ τὴν βελτίωσιν ἐπὶ ἓν ἔτος τῶν μισθῶν τῶν ὑπαλλήλων, ὅπερ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἐκ τῶν πλεονασμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ

6) Νὰ περικοποῦν τὰ ἐπιδόματα λόγῳ ἀρχαιότητος καὶ αἱ λοιπαὶ ἀμοιβαὶ τῶν ὑπαλλήλων, τὸ προϊὸν δὲ τούτων νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ὑπαλλήλων.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΥΠΟΚΙΝΗΣΕΩΝ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Τὸ 'Αρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς ἔλαβε τὸ ἔγγραφον τῆς 'Αστικῆς 'Ενώσεως διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλλεται ὅτι τοὺς ἐπαγγελματίας ἐξωθεῖ εἰς τὰ ἄκρα ὁ κ. Γ. Κονδύλης, διὰ νὰ ἐκμεταλλευθῇ πολιτικῶς τυχὸν ἀπεργιακόν των κίνημα. Τὸ 'Αρχηγεῖον καὶ πρὸ τῆς λήψεως τοῦ ἐγγράφου τούτου ἐξετάζει καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς τὴν κίνησιν τῶν ἐπαγγελματιῶν, λαμβάνει δὲ ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα πρὸς ἐξουδετέρωσιν κάθε τοιαύτης ἐνεργείας.

Οἱ ἐπαγγελματίαι ἐξ ἄλλου διαψεύδουν κατηγορηματικῶς τὰς ἀνωτέρω πληροφορίας περὶ ἀναμίξεως τοῦ κ. Κονδύλη.

ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΝΤΕΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΑ

Τὰς πρωϊνὰς ὥρας χθὲς δύο ἄγνωστοι, προφανῶς λωποδύται, ἐπετέθησαν εἰς τὸν συνοικισμὸν Κυψελίδων κατὰ τοῦ σκοποῦ χωροφύλακος Μ. Παπουτσάκη καὶ ἐπυροβόλησαν ἐναντίον του πεντάκις διὰ περιστρόφου, ἐπειδὴ τοὺς ἐσταμάτησε καὶ ἠθέλησε νὰ ἐξακριβώσῃ ἂν δύο δέματα καὶ ἕνα γραμμόφωνον τὰ ὁποῖα ἐκράτουν προήρχοντο ἐκ κλοπῆς.

'Εκ τῶν ριφθεισῶν σφαιρῶν δύο εὗρον τὸν χωροφύλακα καὶ τὸν ἐτραυμάτισαν εἰς τὸν ἀριστερὸν μηρὸν καὶ τρίτη εἰς τὸ μετάλλινον ἐθνόσημον τοῦ πιλικίου του, ἀποστραφεῖσα.

'Ο χωροφύλαξ, μολονότι τραυματίας, κατεδίωξε τοὺς δράστας καὶ ἔρριψε κατ' αὐτῶν τρεῖς πυροβολισμοὺς διὰ τοῦ περιστρόφου του, τραυματίσας ἐλαφρῶς ἕνα ἐξ αὐτῶν. 'Εν τέλει οἱ δράσται διέφυγον.

'Ο τραυματισθεὶς χωροφύλαξ μετεφέρθη εἰς τὸ Α' Στρατιωτ. Νοσοκομεῖον.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

'Εξ Αἰγύπτου ἐλάβομεν πρὸς δημοσίευσιν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα τοῦ Συνδέσμου 'Ελλήνων 'Εφέδρων 'Αλεξανδρείας:

«'Η Γεν. συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ «Συνδέσμου 'Ελλήνων 'Εφέδρων 'Αλεξανδρείας» συνελθοῦσα σήμερον κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτοῦ, λαβοῦσα γνῶσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου διὰ τοῦ προέδρου αὐτοῦ ἐκτεθέντων ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ 'Ορθοδόξου Πατριαρχείου 'Αλεξανδρείας ἀπαγορευθεῖσαν ἐκτέλεσιν θρησκευτικοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Μεγάλου μας Βασιλέως καὶ Στρατηλάτου ἀειμνήστου Κωνσταντίνου, μετὰ μεγάλης δυσφορίας ψηφίζει τὰ ἑξῆς:

Νὰ διαμαρτυρηθῇ τὸ Διοικ. Συμβούλιον ἐκ μέρους τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου:

1ον) Εἰς τὴν Σ. Κυβέρνησιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου Φουὰτ Α' ὅτι ὁ ὀρθόδοξος Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας, ἐξαρτώμενος παρ' αὐτῆς, ἀπηγόρευσεν εἰς Ἕλληνας πολίτας τὴν ἐκτέλεσιν θρησκευτικῶν καθηκόντων ἐναντίον τῶν κανόνων τῆς 'Εκκλησίας των.

2ον) Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν 'Ελλήνων, ἀναφέρον αὐτῇ ἐν ἐκτάσει τὰ γεγονότα καὶ τὴν ἄρνησιν τοῦ Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας εἰς πολίτας Ἕλληνας τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων ἐφιστῶν τὴν μέριμναν αὐτῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας πολίτας.

3ον) Εἰς τὰ λοιπὰ ὀρθόδοξα Πατριαρχεῖα καὶ αὐτοκεφάλους 'Ορθοδόξους 'Εκκλησίας γνωστοποιοῦν αὐταῖς τὰ γεγονότα καὶ διαμαρτυρόμενον διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου τῆς 'Αλεξανδρείας ἄρνησιν εἰς ὀρθοδόξους Χριστιανοὺς τὴν ἐκτέλεσιν μνημοσύνου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς ἑνὸς τεθνεῶτος παραβαῖνον οὕτω τοὺς κανόνας τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας καὶ θεμελιώδεις διατάξεις τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

Τὸ παρὸν ψήφισμα ἐντέλλεται εἰς τὸ Διοικ. Συμβούλιον ὅπως ἐπιδώσῃ ὅπου δεῖ, δημοσιευόμενον ἐν τῷ ἐνταῦθα, 'Ελλάδι καὶ ἀλλαχοῦ 'Ελληνικῷ Τύπῳ.

'Αλεξάνδρεια τῇ 12η Μαρτίου 1928
'Αλεξάνδρεια τῇ 11η Μαρτίου 1928
'Ο Πρόεδρος 'Ο Γεν. γραμματεὺς
Ν. Γ. Παπαγιαννόπουλος Νικ. Κυριακὸς

Η ΕΝΣΤΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΝΗΝ ΤΗΣ ΑΓΧΟΝΗΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

'Η ἀνακριτικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν Βουλὴν ἐξήτασε τὴν ἔνστασιν τοῦ κ. Παγκάλου περὶ τοῦ δεδικασμένου τῆς κατηγορίας περὶ ἀναδρομικῆς ἐπιβολῆς τῆς ποινῆς τῆς ἀγχόνης ἐκ μέρους τοῦ ἀνωτάτου ἀνακριτικοῦ συμβουλίου.

'Η ἐπιτροπὴ ἐκήρυξεν ἑαυτὴν ἀναρμοδίαν ν' ἀποφανθῇ ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως ταύτης τοῦ κ. Παγκάλου.

ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ

ΛΟΥΤΡΑΚΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — 'Αλεγρία καὶ πεῖνα μαστίζει τοὺς κατοίκους τοῦ Λουτρακίου μὴ δυναμένους νὰ πληρώσουν τὰ ἐντάλματα τοῦ φόρου. Οἱ ἐπαγγελματίαι ὁδηγοῦνται εἰς τὰ κρατητήρια. 'Εν ἀπογνώσει τελοῦντες, καθ' ὅσον οἱ περισσότεροι τυγχάνουν βιοπαλαισταί, ζητοῦν ἀναστολὴν πληρωμῆς διὰ τὴν θερινὴν περίοδον.

ΒΙΑΙΑ ΑΠΑΓΩΓΗ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Θηβῶν ὁ Γ. Ι. Καλαντζῆς, ἀπαγαγὼν βιαίως τῇ βοηθείᾳ ἑνὸς συγχωρίου του τὴν 15ετιδα Παναγιώταν Δημοπούλου, βιαιοπραγήσας ἐκακοποίησε ταύτην καὶ ἀκολούθως τὴν ἔρεσε διὰ σχοινίου εἰς ἕνα δένδρον. Ἡ ἀπαχθεῖσα ἐλθοῦσα κατόπιν τῶν ἐσωτῶν καὶ καταφυγοῦσα εἰς τὸ χωρίον Κραμπουσι κατήγγειλε τὰ διατρέξαντα. 'Ο δράστης καὶ ὁ συνεργός του ἐξηφανίσθησαν.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΑΓΓΕΛΟΝ Σ. ΓΚΙΝΗΝ

Διευθυντὴν 'Εθν. Μετσόβ. Πολυτεχνείου 'Ακαδημαϊκὸν

θανόντα χθές, κηδεύομεν σήμερον τὴν 4 μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας, ὁδὸς Πολυτεχνείου 6, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Μητροπόλεως.

'Η σύζυγος
ΑΝΤΙΓΟΝΗ Α. ΓΚΙΝΗ

Οἱ ἀδελφοὶ

'Ελένη Ι. Κανδρῆ, Πέτρος Σ. Γκίνης, 'Ιωάννης Σ. Γκίνης, Εὐαγγελία Π. Γκίνη, Μαγδαληνὴ Τ. 'Ηλιοπούλου, 'Αναστάσιος Σπηλιωτάκης, Μαρία Κ. Ράδου, Νικόλαος Σπηλιωτάκης, 'Αγις Σπηλιωτάκης, Μόσχα Κ. Σπηλιωτάκη, Τιμολέων 'Ηλιόπουλος, Κωνσταντῖνος Ράδος.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
„Ο ΠΑΝΑΓΙΟΣ ΤΑΦΟΣ„
Τὴν 31ην τρέχ. λήγει ἡ προθεσμία τῶν δηλώσεων πρὸς συμμετοχὴν τῶν προσκυνητῶν εἰς τὴν μεγάλην ἐκδρομὴν τῶν 'Ιεροσολύμων διότι θὰ ὑποβληθῇ ὁ κατάλογος εἰς τὴν 'Αγγλικὴν Πρεσβείαν πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Κυβερνήσεως.
Τῆς ἐκδρομῆς θὰ ἡγηθῇ ὁ διαπρεπὴς ἱεράρχης Σαμψοῦντος κ. Χρύσανθος. 'Εδήλωσαν συμμετοχὴν πολλοὶ βουλευταὶ καὶ θὰ ἀντιπροσωπευθῶσι τὰ 'Υπουργεῖα, τὸ Πανεπιστήμιον, οἱ δῆμοι 'Αθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν κ. λ. π.
'Ο θέλων νὰ ἀποστείλῃ οἱονδήποτε δῶρον εἰς τὰ Πατριαρχεῖα μας ἀποταθήτω εἰς τὰ «'Ηνωμένα Βουστάσια» ὁδὸς Πανεπιστημίου 48 ὅπου ἐκδίδονται καὶ τὰ ὁριστικὰ εἰσιτήρια.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ Η ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΙΤΑΛΟΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΤΙ ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΕΒΦΗΚ ΡΟΥΣΔΗ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τὴν Γενεύην διεδόθη ὅτι προετοιμάζεται ἡ ὑπογραφὴ Ἰταλοτουρκικῆς συμφωνίας περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας. Λέγεται ὅτι διὰ τῆς συμφωνίας ταύτης ἡ Τουρκία θέλει νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἰταλικὴν ὑποστήριξιν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν εἴσοδόν της εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν καὶ εἰς τὸ Συμβούλιόν της.

Ἐνισχυτικαὶ τῶν διαδόσεων περὶ ἰταλοτουρκικῆς συμφωνίας φέρονται καὶ αἱ πρὸς τὸν ἀπεσταλμένον τῆς «Κορριέρε ντέλλα Σέρα» δηλώσεις τοῦ Τεφὴκ Ρουσδῆ βέη.

«Αἱ σχέσεις μὲ τὴν Ἰταλίαν, ἐδήλωσεν ὁ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος, εἶναι φιλικαί. Διὰ τῶν συχνῶν ταξειδίων εἰς τὴν Εὐρώπην, ὑπολογίζω ὅτι θὰ εὑρεθῶ ταχέως εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν κυριωτέρων παραγόντων τῆς ἰταλικῆς πολιτικῆς. Ἡ Τουρκία εἶναι χώρα Μεσογειακή, καὶ ὡς τοιαύτη θὰ παραμείνῃ πάντοτε ὁ ἐσωτερικὸς λιμὴν τῆς Ἰταλίας καὶ τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῆς Εὐρώπης, συγχρόνως δὲ λεκάνη συμπτώσεως τῶν συμφερόντων τριῶν Ἠπείρων».

Πρὸς τὸν αὐτὸν ἀπεσταλμένον ὁ Τοῦρκος ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὰς τελευταίας συζητήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀφοπλισμοῦ αὐτὸς συχνάκις εὑρέθη σύμφωνος μὲ τὰς ἀπόψεις τοῦ Ἰταλοῦ ἀντιπροσώπου Ντὲ Μαρίνες.

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΠΡΟΘΥΜΟΣ

ΝΑ ΣΥΝΑΨΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΓΕΙΤΟΝΩΝ ΤΗΣ

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐλήφθη χθὲς τὴν ἑσπέραν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Σόφιᾳ ἐπιτετραμμένου κ. Ρωσσέτη ἀναφέροντος τὰ τῆς συνομιλίας του μετὰ τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ, κατὰ τὴν εἰς αὐτὸν ἀναγγελίαν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἑλληνορρουμανικοῦ Συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως καὶ διαιτησίας. Ὁ Βούλγαρος ὑπουργός, κατὰ τὸ τηλεγράφημα, ἀφοῦ ἐξεδήλωσε τὴν χαράν του διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Συμφώνου, ἐτόνισεν ὅτι δι' αὐτῆς συμειοῦται ἀπαρχὴ σταθερωτέρας διαρρυθμίσεως τῶν σχέσεων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Προσέθεσεν ὅτι ἡ συνομολόγησις Συμφώνων ὡς τὸ ὑπογραφέν, ἀποτελοῦσα προγραμματικὴν κατεύθυνσιν τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῇ ἐξωτερικῇ αὐτῆς πολιτικῇ, θὰ παράσχῃ εἰς αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδιώξῃ ἤδη πλέον ἐμπράκτως καὶ μὲ μεγαλυτέρας ἐλπίδας ἐπιτυχίας τὴν σύναψιν ἀναλόγων Συμφώνων μετὰ τῶν γετιτονικῶν της Κρατῶν.

Αἱ δηλώσεις αὗται τοῦ Βουλγάρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸν Ἕλληνα ἐπιτετραμμένον ἀνεκοινώθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν, ὁ ὁποῖος ἔσπευσε νὰ τὰς διαβιβάσῃ πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον εἰς Γενεύην.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ-ΜΕΤΑΞΑ

Ἡ προαγγελθεῖσα συνάντησις τοῦ ἀναρρώσαντος ἡγέτου τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶ μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπραγματοποιήθη χθὲς τὴν ἑσπέραν, μετὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς. Ἡ κατ' ἰδίαν συνομιλία τῶν δύο ἀρχηγῶν δὲν ὑπῆρξε μακρά, περὶ τῶν θεμάτων δὲ ταύτης οὐδὲν ἀνεκοινώθη. Εἶνε ἐν τούτοις βέβαιον ὅτι κατ' αὐτὴν ὁ ἡγέτης τῶν Προοδευτικῶν Φιλελευθέρων κατέστησε τὸν κ. Μεταξᾶν ἐνήμερον τοῦ πορίσματος τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας του διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων οἴκων, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔκδοσιν τοῦ δανείου τῆς ὁδοποιΐας καὶ τοὺς ὅρους ἐκτελέσεως τῶν ἔργων αὐτῆς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύγκλησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἀχθῇ πρὸς τελικὴν συζήτησιν καὶ λῆψιν ὁριστικῆς ἀποφάσεως τὸ ζήτημα, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσε, μετὰ τὸ πέρας τῆς συνομιλίας του, ὅτι τοῦτο δὲν ὡρίσθη. Ἀντιθέτως ὁ κ. Καφαντάρης ἐνεφάνισεν ὡς πιθανωτάτην τὴν σύγκλησιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου μέχρι τῆς Κυριακῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

Ἡ τελευταία αὐτη πληροφορία φαίνεται καὶ ἡ ἀκριβεστέρα, καθ' ἃ δύναται νὰ συναχθῇ καὶ ἐξ ἄλλων πληροφοριῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ λῆψις τελικῶν περὶ τῆς ὁδοποιΐας ἀποφάσεων ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου εἶνε δυνατὴ καὶ ἄνευ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, κατόπιν ἐπελθούσης σχετικῆς προσεγγίσεως μεταξὺ τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μεταξᾶ ὡς πρὸς τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλς, ἄλλως τε, κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, εἶνε ἐνήμερος τῶν συναφῶν λεπτομερειῶν.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἀναμένεται ἤδη, διὰ τὴν τελικὴν ρύθμισιν ταῦ ζητήματος, τηλεγραφικὴ ἀπάντησις τοῦ οἴκου Χάμπρο, ἐνδιαφερομένου, ὡς γνωστόν, διὰ τὸ δάνειον τῆς ὁδοποιΐας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῶν τελευταίων ὅρων τοὺς ὁποίους ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Καρόλου Χάμπρο (υἱοῦ) κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν του ὁ κ. Καφαντάρης. Τοὺς ὅρους τούτους, ὡς καὶ τὸ γενικὸν πόρισμα τῶν ἐν Ἀθήναις συνεννοήσεων του ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ δανείου ἐπρόκειτο νὰ ἐκθέσῃ ὁ κ. Κάρολος Χάμπρο ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Οἴκου, τὸ ὁποῖον καὶ πρόκειται ν' ἀπαντήσῃ ἐπ' αὐτῶν.

Εἶνε προφανὲς ὅτι ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ τελικὴ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ὁδοποιΐας κατὰ τὴν προσεχῆ συνεδρίασιν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

ΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΜΠΡΗΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΚΟΠΤΗΡΙΟΥ

ΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ

Ἡ δικογραφία διὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ καπνοκοπτηρίου διεβιβάσθη χθὲς τὸ ἑσπέρας εἰς τὸν ἀνακριτὴν τοῦ ΙΘ' τμήματος κ. Δημάκην. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν πλημμελειοδικῶν κ. Κιουρτσάκης ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ἐκ τῆς μελέτης τῆς δικογραφίας καὶ ἐκ τῶν προχείρων ἀνακρίσεων, τὰς ὁποίας ἐνήργησεν, ὅτι τὸ πῦρ ἐτέθη ἀπὸ κομμουνιστὰς ἐργάτας τοῦ καπνοκοπτηρίου καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν ἀνωτέρω ἀνακριτὴν νὰ κατευθύνῃ τὰς ἀνακρίσεις του. Αἱ κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ὑπόνοιαι προκύπτουν ἐξ ἑξῆς ἀφορμῆς. Ἐνώπιον τοῦ κ. Κιουρτσάκη προσῆλθε προχθὲς καὶ ἐξητάσθη ἡ σύζυγος τοῦ παρὰ τὰ Ἐξάρχεια ἰατροῦ κ. Θεοδωρίδου, ἡ ὁποία κατέθεσεν ὅτι τὸ ἀπόγευμα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου ἐνῷ ἐκαίετο τὸ καπνοκοπτήριον, εἶχε καλέσῃ εἰς τὴν οἰκίαν της διὰ νὰ τῆς κάμῃ μανικιοὺρ τὴν Μαρίαν Διαμαντοπούλου, μανικιουρίσταν, σύζυγον τοῦ ἐργάτου τοῦ παρὰ τὸν Ἅγιον Παντελεήμονα μακαρονοποιείου Ρούβαλη, Γεωργ. Διαμαντοπούλου. Ἡ ἀνωτέρω μανικιουρίστα ἐνῷ ἐγίνετο εἰς τῆς κ. Θεοδωρίδου συζήτησις σχετικὴ μὲ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ καπνοκοπτηρίου εἶπε: —Ἐργάτες ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ καπνοκοπτήριο τὴν ἔχουν βάλη.

Καὶ ἔδειξε συγχρόνως μὲ τὴν συμπεριφοράν της ὅτι ἐγνώριζε τοὺς δράστας.

Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς διέταξεν ἀμέσως τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς νὰ ἀνεύρουν καὶ νὰ συλλάβουν τὴν ἐν λόγῳ μανικιουρίσταν, ἡ ὁποία ἦτο ἄγνωστον ποῦ ἀκριβῶς διέμενε. Μετὰ πολλὰς ἀναζητήσεις ἀνεκάλυψαν τὴν κατοικίαν της εὑρισκομένην παρὰ τὴν συνοικίαν Νεαπόλεως, τὰ ὄργανα τοῦ 5ου τμήματος πόλεων τὰ ὁποῖα καὶ προέβησαν εἰς τὴν σύλληψίν της. Ἐπηκολούθησε κατόπιν ἡ σύλληψις τοῦ συζύγου της, διότι αὐτη ἀνακρινομένη εἶπεν ὅτι τὰς ὑπονοίας τὰς ὁποίας ἐξέφρασε πρὸς τὴν κ. Θεοδωρίδου τὰς εἶχε σχηματίσει ἐκ συζητήσεώς της μετ' αὐτοῦ.

Ὁ Διαμαντόπουλος εἶνε ἄγνωστον τί κατέθεσεν ἀνακρινόμενος. Τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι αὐτὸς ἐκρατήθη μετὰ τὴν ἐξέτασίν του ἐνῷ ἡ σύζυγός του ἀφέθη ἐλευθέρα. Ἡ κρατοῦσα πεποίθησις εἶνε ὅτι ὁ Διαμαντόπουλος, γνωρίζει ποῖοι εἶνε οἱ ἐμπρησταὶ τοῦ καπνοκοπτηρίου.

Ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐζήτησεν ἤδη ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καπνοκοπτηρίου πίνακα τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὸ ἐργατῶν καὶ ἐργατίδων προκειμένου νὰ ἐξακριβωθῇ ποῖοι καὶ ποῖαι ἐξ αὐτῶν ἀνήκουν εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα. Καὶ αἱ κομμουνίζουσαι καπνεργάτιδες βαρύνονται μὲ ὑπονοίας.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΣΑΦΕΣΤΕΡΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΝΑΜΙΞΕΩΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Τὸν κ. Βενιζέλον ἐπεσκέφθη χθὲς τριμελὴς ἀντιπροσωπεία τῆς ἀνεξαρτήτου φιλελευθέρας προσφυγικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν τὴν εὐχὴν τῆς ὁμάδος ὑπὲρ τῆς ἐνεργοτέρας ἀναμίξεώς του εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας. Δικαιολογοῦντες τὴν εὐχὴν ταύτην, οἱ ὡς ἄνω πρόσφυγες βουλευταὶ ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς ταχυτέρας ἐπιλύσεως τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα κατ' αὐτοὺς ἀπὸ σκοποῦ παρελκύονται ὑπὸ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἀδιαφορούσης ἐντελῶς διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν προσφυγικῶν ἀναγκῶν ἐν τῷ συνόλῳ των, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἀντιτιθεμένης ἀπὸ συστήματος εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ προσφυγικοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Βενιζέλος συνέστησεν εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς ὑπομονήν, ἐπαναλαβὼν καὶ πρὸς αὐτοὺς τὰς συστάσεις τὰς ὁποίας ἀπηύθυνεν ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ τὴν ἐπομένην τῆς ἀφίξεώς του ἐπιστολῇ.

Ἐπὶ τῶν πορισμάτων τῆς διεξαχθείσης μακρᾶς μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου συνομιλίας των περὶ τῆς ἐν γένει καταστάσεως οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἀπέφυγαν νὰ προβοῦν εἰς συγκεκριμένας δηλώσεις. Ἐγνώσθη ἐν τούτοις, ἐκ πηγῶν προσκειμένων εἰς αὐτούς, ὅτι ἡ γενικωτέρα ἐντύπωσίς των εἶναι ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, μολονότι ἀποφεύγει πρὸς τὸ παρὸν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πρόθεσίν του ὅπως ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικήν, ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως —καὶ δὲν ἀποκρύπτει τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο — κατὰ τρόπον παρέχοντα πλήρη τὴν βεβαιότητα περὶ τῆς προσεχεστάτης παρεμβάσεώς του ὑπὸ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τύπον. Τὴν ἐντύπωσίν των ταύτην οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἀνεκοίνωσαν καὶ πρὸς ἄλλους κυβερνητικοὺς συναδέλφους των, οἱ ὁποῖοι εἰς σχετικὰς συνομιλίας των ἐν τῇ Βουλῇ, χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἀνωμολόγουν ὅτι καὶ παρ' αὐτῇ τῇ Κυβερνήσει ἔχει πλέον δημιουργηθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων ἡ ἀμφιβολία περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου ὅτι δὲν θ' ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικήν.

Ἀφ' ἑτέρου, χαρακτηριστικὸν τῶν ἀμέσων ἐντυπώσεων τῶν προσφύγων βουλευτῶν περὶ τῆς συνομιλίας των μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου εἶνε καὶ τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον οὗτοι ἀπέστειλαν χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ ὀργανώσεις των:

«Εἴμεθα ἠθικῶς τελείως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ σημερινὴν ἐγκάρδιον συνομιλίαν μας μετὰ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.» Εἰς αὐτὰ τὰ ὀλίγα συνοψίζονται αἱ ἐντυπώσεις μας: Εἶνε ὁμολογουμένως παρήγορον ὅτι τὰ προσφυγικὰ ζητήματα δὲν θὰ μείνουν ἔκθετα, ἀφοῦ θὰ τὰ προστατεύσῃ ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ὄχι μόνον μᾶς ἐζήτησε λεπτομερείας, ἀλλὰ καὶ λίαν συγκεκινημένος ἤκουσε τὴν συνεχιζομένην δυστυχίαν τῶν προσφύγων, ἡ ὁποία ἀφῆκεν ἄτεγκτον τὴν Κυβέρνησιν. Ὁ κ. Βενιζέλος, εἴμεθα βέβαιοι μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν μας, ὅτι οὐδένα πολιτικὸν ἀρχηγὸν ἰδιαιτέρως ἐμπνέει καὶ ὅτι δὲν κατέκρινε τὴν στάσιν μας, τὴν ὁποίαν ἀπέδωσεν εἰς ἄδολον καὶ εἰλικρινὲς ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τύχην τῶν μεγάλων προσφυγικῶν ζητημάτων».

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ Θ' ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΝ

ΔΕΝ ΕΜΕΙΝΑΝ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ

ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΕΛΑΒΟΝ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΝΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΟΥΝ

Ἡ ἐκλεγεῖσα κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνέλευσιν τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν δωδεκαμελὴς ἐπεσκέφθη χθὲς τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Δικαιοσύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ ὑπέβαλε πρὸς αὐτοὺς τὰ αἰτήματα τῶν ἐπαγγελματιῶν.

Εἰς τὰ διαβήματα ταῦτα οἱ ἐπαγγελματίαι προέβησαν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προχθὲς ληφθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς συνελεύσεως αὐτῶν ὅπως πρὸ πάσης κηρύξεως ἀπεργίας ἐπισκεφθοῦν τοὺς ἁρμοδίους καὶ ὑποβάλουν τὰ αἰτήματά των, ἀκούσουν δὲ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἀπάντησιν τῶν ὑπουργῶν ἵνα ἔχουν ταύτην ὑπ' ὄψιν των, προκειμένου νὰ λάβουν τελικὰς ἀποφάσεις περὶ τῆς στάσεώς των.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπαγγελματιῶν ἐπεσκέφθη πρῶτον τὸν κ. Τουρκοβασίλην εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἐδήλωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι εἰς τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν συμβούλιον θὰ εἰσηγηθῇ τὸ ζήτημα τοῦ ἐνοικιοστασίου. Περαιτέρω ὁ κ. ὑπουργὸς συνέστησεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅπως οἱ ἐπαγγελματίαι ἀποφύγουν πᾶσαν κίνησιν ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐκβιασμὸς ἐκ μέρους αὐτῶν τοῦ κράτους διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των.

Ὁ κ. Τουρκοβασίλης ἀνεκοίνωσεν ἐν τέλει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι ἐν σχέσει μὲ τὰ ζητήματά των λαμβάνει καθημερινῶς σωρείαν τηλεγραφημάτων ἐξ ὅλων τῶν ἑνώσεων ἰδιοκτητῶν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῶν ὁποίων οἱ ἰδιοκτῆται τονίζουν καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὅτι θὰ ὑπερασπίσουν ἐν ἀνάγκῃ καὶ διὰ τῆς βίας τὰ συμφέροντά των.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ παρουσιάσθη εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μυλωνᾶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησεν ὅπως ἡ Κυβέρνησις χαρίσῃ εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας τοὺς καθυστερουμένους φόρους καὶ ἀφ' ἑτέρου τροποποιήσῃ τὴν φορολογίαν ἐπιτηδεύματος ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον.

Εἰς τὸ πρῶτον αἴτημα τῶν ἐπαγγελματιῶν τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῶν καθυστερουμένων φόρων ὁ κ. Μυλωνᾶς ἀπήντησεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου παρέσχε προθεσμίαν 40 μηνῶν διὰ τὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων φόρων εἰς δέκα τετραμηνιαίας δόσεις. Πέραν τῆς μακροπροθέσμου αὐτῆς καταβολῆς τῶν καθυστερουμένων φόρων ἡ Κυβέρνησις οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ δεύτερον αἴτημα, τῆς μεταβολῆς τοῦ φόρου ἐπιτηδεύματος, ὁ κ. Μυλωνᾶς εἶπεν ὅτι θὰ εἰσηγηθῇ τὸ ζήτημα τοῦτο εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

Ὁ κ. Μυλωνᾶς παρετήρησεν ἀκολούθως ἐντόνως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὅτι δὲν φαντάζεται ὅτι πολῖται συντηρητικοί, ὡς οἱ ἐπαγγελματίαι, θὰ καταφύγουν εἰς ἀκρότητας, ὡς τὰ ἀναγραφόμενα περὶ κηρύξεως ἀπεργίας.

«Τοιαῦτα μέτρα, προσέθεσε, θὰ βλάψουν πρώτην αὐτὴν τὴν συντηρητικὴν τάξιν τῶν ἐπαγγελματιῶν, διότι αὕτη θὰ δώσῃ τὸ παράδειγμα τῶν ἀκροτήτων εἰς ἄλλας κοινωνικὰς τάξεις, τὸ τοιοῦτον δὲ θὰ ἀπέληγεν εἰς βάρος αὐτῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν.»

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀκολούθως μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ παρουσιάσθη πρὸ τοῦ κ. Μαρῆ.

Παρὰ τοῦ κ. Μαρῆ ἡ ἐπιτροπὴ ἐζήτησε τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου διὰ τῆς καταργήσεως τῶν διατιμήσεων.

Ὁ κ. Μαρῆς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι μελετᾷ ἤδη τὸ ζήτημα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μάλιστα εἶνε κεκηρυγμένος θεωρητικῶς, ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι οὐδεμίαν ὑπόσχεσιν δύναται νὰ δώσῃ οὔτε ἐὰν οὔτε πότε θὰ ἀρθοῦν αἱ διατιμήσεις, διότι ἡ ἄρσις των θὰ ἐξαρτᾶται καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους συντελεστάς.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΑΣΣΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΜΕΧΡΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Τὴν ἑσπέραν συνῆλθεν ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς σύσκεψιν καὶ συνεζήτησεν ἐπὶ τῶν δοθεισῶν ἀπαντήσεων τῶν ὑπουργῶν τοὺς ὁποίους ἐπεσκέφθη.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἐπ' αὐτοῦ ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ ἀπεργία κηρυχθῇ ἀφεύκτως ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν μέχρι τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου δὲν ἤθελον λυθῇ εὐνοϊκῶς ἅπαντα τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα ἐξεδόθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἡ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐπαγγελματιῶν ἀνακοινοῖ πρὸς ἅπαντας τοὺς βιοτέχνας καὶ ἐπαγγελματίας, ὅτι ἐπισκεφθεῖσα σήμερον (χθὲς) τοὺς κ.κ. ὑπουργοὺς Δικαιοσύνης καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, διεπίστωσεν ὅτι αἱ μὲν ἀπαντήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἶναι ἀόριστοι καὶ ἀναβλητικαί, τοῦ δὲ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης παρέχουν τὴν ἐλπίδα ὅτι τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα θὰ λυθῶσιν σχεδὸν ἱκανοποιητικῶς, ὑποσχεθέντος τοῦ κ. ὑπουργοῦ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ζητήματος τοῦ ἐνοικιοστασίου εἰς τὸ πρῶτον ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἔχομεν σαφῆ τὴν ἀντίληψιν ὅτι καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο βαίνει πρὸς λύσιν αἰσίως, δὲν ἀποκλείεται ἡ ἔμπρακτος διαμαρτυρία τῆς 2ας Ἀπριλίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε τὴν πρόσκλησιν ἁπάντων τῶν Προέδρων μετὰ τῶν Γενικῶν Γραμματέων τῶν σωματείων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν Ἀθηνῶν πρὸς σύσκεψιν μετὰ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς δι' αὔριον (σήμερον) καὶ ὥραν 8 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐπαγγελματιῶν (Θεμιστοκλέους ἀριθμὸς 4).

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν τῷ Τύπῳ ἀναγραφόμενα περὶ δῆθεν συνεννοήσεων καὶ ὑποκινήσεων τοῦ ἐπαγγελματικοῦ κόσμου παρὰ πολιτικῶν προσώπων ἢ ἑτέρων ὀργανώσεων εἶνε ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα».

(Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή)

ΤΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΥΡΕΩΝ

Ὁ Σύλλογος Κουρέων καὶ Μυροπωλῶν ὑπέβαλεν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπαγγελματιῶν αἴτησιν δι' ἧς δηλοῦται ὅτι εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν εἰς τὸ γενικὸν ἐπαγγελματικὸν ὑπόμνημα δὲν ἤθελον συμπεριληφθῇ καὶ τὰ αἰτήματα τοῦ κουρέων οὗτοι δὲν θὰ κατέλθουν εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα.

Κατόπιν τούτου ἡ Ε. Ε. Ἐπαγγελματιῶν συνελθοῦσα εἰς νέαν σύσκεψιν ἀπεφάσισε νὰ ἀποδεχθῇ τὰ αἰτήματα τῶν κουρέων.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν εἶχον ληφθῇ μέχρι τῆς νυκτὸς χθὲς τηλεγραφήματα 35 περίπου ἐπαρχιακῶν ἐπαγγελματικῶν, βιοτεχνικῶν καὶ ἐμπορικῶν ὀργανώσεων δι' ὧν ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι εἶναι ἕτοιμοι διὰ τὸν νέον ἀγῶνα.

Ἐπειδὴ ἡ Συνομοσπονδία φοβεῖται ὅτι ἡ Κυβέρνησις μεταξὺ τῶν ἄλλων μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ πρὸς διάσπασιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπεργίας θὰ ἦτο ἴσως καὶ ἡ ἀποστολὴ πρὸς τοὺς ἐπαγγελματίας ψευδῶν τηλεγραφημάτων περὶ μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἀπεργίας, ἀπέστειλε τηλεγραφήματα πρὸς τὰς ἐπαρχιακὰς ὀργανώσεις δι' ὧν ἐντέλλεται ὅπως μόνον εἰς τὰ «συνθηματικὰ» τηλεγραφήματα δίδουν προσοχήν.

ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΟΡΓΑΝΟΥΝΤΑΙ ΠΥΡΕΤΩΔΩΣ

ΜΕ ΤΟΝ ΣΚΟΠΟΝ ΝΑ ΔΙΑΣΠΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Πανελληνίου ἀστικῆς Ἑνώσεως Κτηματιῶν ἐγένετο συνεδρίασις διαρκέσασα ἐπὶ τετράωρον, καθ' ἣν ἐλήφθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπεργίαν. Κατὰ ταύτην ἐξελέγη πολυμελὴς ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν στρατηγῶν Ζαφειρίου, Καλομενοπούλου, Γ. Ἀφθονίδη, Ζέρβα, Κ. Δημητρακοπούλου, Ἀφθονίδη, τοῦ ναυάρχου Ν. Ἀθανασίου καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν Ράλλη, Καρδαρᾶ, Καναβατζόγλου, Μαθιουδάκη καὶ τῶν Δαμιανοῦ, Ζητοῦ, Μπάρδη, Γιαννουκοπούλου, Νικητέα, Ρακιντζῆ, Κοπιτοπούλου, Μωραΐτου, Παπανίκα καὶ λοιπῶν, παρ' ὧν ἐλήφθησαν αἱ κάτωθι ὑποχρεώσεις:

1) Ἐχώρισαν τὴν πόλιν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς κατὰ ζώνας ἐνεργείας καὶ δράσεως οἱ δὲ πρόεδροι τῶν συνοικιακῶν ὀργανώσεων μετὰ τῶν διοικητικῶν συμβουλίων καὶ τῆς ὑπ' αὐτῶν δυνάμεως τῶν μελῶν, κατὰ τρία τμήματα ὀργανωμένα τίθενται ὑπὸ τὴν διοικητικὴν ἐξουσίαν ἑνὸς ἐκ τῶν ἄνωθι ἀναφερομένων στρατηγῶν ἢ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν μὲ τὰς κάτωθι εἰδικὰς ἐντολάς:

α') Νὰ ἀναλάβωσι τὴν περιφρούρησιν τῶν καταστημάτων τόσων τῶν ἐνοικιαστῶν, οἵτινες δὲν θὰ μετάσχωσιν εἰς τὴν ἀπεργίαν καὶ θὰ ἔχωσιν ἀνοικτά, ὅσον καὶ τῶν καταστηματαρχῶν ἰδιοκτητῶν, οἵτινες ἐδήλωσαν, κατόπιν πρωτοκόλλου ὅτι δὲν θὰ συμμετάσχωσι τῆς ἀπεργίας καὶ ἐξαιρετικῶς τῶν καταστημάτων τῶν πωλούντων εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης. β') Θὰ συνεισφέρωσι τὴν συνδρομήν των, ὡς παρακρατικοὶ ὀργανισμοί, ἵνα μετὰ τῶν ὀργάνων τῆς δημοσίας ἀσφαλείας συμβάλλωσιν εἰς τὴν τάξιν, καθ' ὅσον θεωροῦσι τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀπεργίαν ὡς συνωμοσίαν κατὰ τοῦ κράτους καὶ τῶν νομοταγῶν πολιτῶν. γ') Νὰ ζητήσωσι ἁρμοδίως τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ τῶν καταστημάτων, ἅτινα θὰ κλείσωσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπεργίας, διότι ἐξέλιπε πλέον ὁ σκοπὸς τῆς ἀνάγκης τῆς ἰσχύος τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐν τῇ συσκέψει ταύτῃ ἀπεφασίσθη ὅπως τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἀπεργίας, τουτέστιν 2αν Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἀπὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς προσκληθῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται διὰ παλαιϊκῶν συναγερμῶν, καταλάβωσι δὲ τέσσαρα θέατρα εἰς τὰ τέσσαρα διάφορα ἐπίκαιρα σημεῖα τῆς πόλεως, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ὑπάρχῃ ἀπὸ μία ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπή, ἥτις θὰ καταμερίζῃ τὰς ἰδιοκτητικὰς δυνάμεις ἀρνηθείσης τῆς διευθύνσεως τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἐν ἀνοικτῷ χώρῳ καὶ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος.

Ἐπὶ πλέον τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ τῆς Ἀστικῆς Ἑνώσεως ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆς:

«Ἀπεφασίσθη προσέτι ὅπως οἱ ἐπαρχιακοὶ ἰδιοκτητικοὶ ὀργανισμοὶ ἀντενεργήσουν καὶ εἰς ἃς πόλεις οἱ ἐπαγγελματίαι ἀποπειραθῶσι νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἀπεργίαν, καίτοι ἐξ ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων διαπιστοῦται ὅτι, τοιαύτη κίνησις εἰς οὐδεμίαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος θέλει λάβῃ χώραν, ἀντιθέτως μάλιστα κακίζεται ἐκ μέρους χιλιάδων βιοτεχνῶν, βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων καὶ ἐξ ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου, ἡ στάσις τοῦ ἐν Ἀθήναις ὁμίλου τῶν ὀλίγων θορυβούντων, ὡς δῆθεν ἐκπροσώπων τῆς μεγάλης ἐπαγγελματικῆς τάξεως τῆς Ἑλλάδος, ἥτις δὲν θὰ ἀνεχθῇ τοιοῦτον κοινωνικὸν συγκλονισμόν, ἐπὶ ζημίᾳ κολοσσιαίων κοινωνικῶν συμφερόντων.

Οἱ ἰδιοκτῆται ζητοῦσι ὅπως λειτουργήσωσιν οἱ νόμοι διὰ τὸ κρατικὸν γόητρον, καθ' ὅσον χιλιάδες ἐκ τούτων κατεστράφησαν κυριολεκτικῶς, ἄλλοι μὲν διότι αἱ περιουσίαι των ἐπλειστηριάσθησαν, ἄλλοι δὲ κατάχρεοι μὲ 20.000 ἐπιταγὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μόνον, ἄλλων αἱ οἰκίαι εἶνε ἑτοιμόρροποι, ἄλλοι εὑρίσκονται μακρὰν τῶν οἰκιῶν των, οὐδὲ αὐτῶν τῶν χηρῶν, ὀρφανῶν καὶ μαχητῶν πολέμου, οἱ ὁποῖοι ἐπανελθόντες δὲν δύνανται νὰ σταδιοδρομήσωσιν ἐπαγγελματικῶς, ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν ἰδιοκτητῶν, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐκπληρούμεναι φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις ἀνέρχονται εἰς 50 ο)ο τῶν συνολικῶν προσόδων των.

Σήμερον ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ θέλει συνέλθει καὶ ἐκδώσει τὸ κοινωνικὸν ἀνακοινωθὲν πρὸς τὰ ἠθικὰ καὶ φιλοπάτριδα στοιχεῖα τῆς χώρας, διὰ νὰ μάθωσι τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν.»

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Κατὰ χθεσινὸν ἐκ Βερολίνου τηλεγράφημα, ἡ ὑπογραφεῖσα ἑλληνογερμανικὴ ἐμπορικὴ σύμβασις θὰ ἐπιδιωχθῇ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως ὅπως κυρωθῇ ὑπὸ τοῦ Ράϊχσταγ πρὸ τῆς διαλύσεως αὐτοῦ.

Σχετικῶς μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς συμβάσεως καὶ τὰ ἐπιτευχθέντα δι' αὐτῆς πλεονεκτήματα διὰ τὴν εἰς τὴν Γερμανίαν εἰσαγωγὴν τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἔλαβε χθὲς ἐκ Γενεύης τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου:

«Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλω, ὅτι ὁ κ. Κανελλόπουλος, κατόπιν συνεννοήσεως μετ' ἐμοῦ ὑπέγραψε προχθὲς ἐν Βερολίνῳ ἐμπορικὴν σύμβασιν μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἡ σύμβασις αὕτη, προϊὸν μακρῶν καὶ ἐπιπόνων διαπραγματεύσεων, ἐξασφαλίζει, ὡς γνωρίζετε, τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῆς χώρας ἡμῶν πλέον ἢ ἐπαρκῶς. Ὀφείλω ἰδιαιτέρως νὰ τονίσω, ὅτι κατωρθώσαμεν νὰ ὑποβιβάσωμεν τὸν δασμὸν τῆς σταφίδος ἀπὸ 16 εἰς 5 μόνον μάρκα, ἐνῷ κατὰ τὸ 1925 διὰ τῆς πρώτης προσωρινῆς συμφωνίας εἶχεν ὁρισθῇ εἰς 24 καὶ προπολεμικῶς ἦτο 3. Λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς εἰς χρυσὸν μεταπολεμικῆς ὑπερτιμήσεως ὅλων τῶν προϊόντων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς σταφίδος, ἡ οὐσιαστικὴ ὑποτίμησις τοῦ δασμοῦ ἐν σχέσει μὲ τὸν προπολεμικὸν εἶνε 50 ο)ο. Μιχαλακόπουλος»

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΟ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΛΟΚΑΡΝΟ ΑΠΕΤΕΛΕΣΕ ΤΗΝ ΒΑΣΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΜΑΝΙΚΗ

Ο κ. ΤΙΤΟΥΛΕΣΚΟ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 27 Μαρτίο
[Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας].— Κατ
τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Πο
λέτη τῆς ἑλληνορρουμανικῆ
συμφωνίας προτάσσεται προοί
μιον ἰδιαιτέρας σημασίας. Εἰ
αὐτὸ τονίζεται ὅτι ἡ συμφωνί
καταρτίζεται, διότι αἱ δύο κυ
βερνήσεις ἐσχημάτισαν τὴν ἀ
τέληψιν ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐκ
φρασθῇ ἐμπράκτως ἡ διάθεσις
ἀμφοτέρων διὰ τὴν διατήρησιν
καλῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο
λαῶν συνδεομένων ἀπὸ ἀρχαιο
τάτων χρόνων.

Ἡ κυρίως συμφωνία ἀρχίζε
διὰ τῆς αὐτολεξεὶ ἀντιγραφ
τεσσάρων ἄρθρων ἀπὸ τὸ σύμ
φωνον τοῦ Λοκάρνο. Ἐπακο
λουθεῖ ὁ καθορισμὸς τοῦ τρό
που τῆς διεξαγωγῆς τῆς διαι
τησίας.

Ἡ Ρουμανία δὲν ὑποχρεοῦ
ται νὰ ὑποβάλλῃ πρὸς κύρω
σιν τὴν ἐν λόγῳ συνθήκην, Ἀν
τιθέτως ἡ Ἑλλὰς ὑποχρεοῦ
ται ἐκ τοῦ συντάγματος νὰ προ
βῇ εἰς κύρωσιν.

Ὁ Ρουμάνος ὑπουργὸς κ.
Τιτουλέσκο ἐξεδήλωσε τὴν ἐπι
θυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἀθήνας
κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον ὅπου
πρόκειται νὰ γίνουν αἱ ἀνταλ
λαγαὶ τῶν κυρώσεων.

ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΦΡΟΥΡΑΙ ΤΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΩΝ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ἐκ τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Χωροφυλακῆς ὅτι κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἐντὸς τοῦ λήγοντος μηνὸς θὰ ἐνισχυθοῦν δι' ἀριθμοῦ ἀνδρῶν τῆς Χωροφυλακῆς οἱ ἀστυνομικοὶ σταθμοὶ τῶν χωρίων τῶν εὑρισκομένων παρὰ τὴν βουλγαρικὴν μεθόριον.

Συμφώνως πρὸς τὰς αὐτὰς ἀνακοινώσεις εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην προῆλθε τὸ Ἀρχηγεῖον συνεπείᾳ πληροφοριῶν τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, καθ' ἃς βουλγαρικαὶ συμμορίαι πρόκειται κατόπιν ἀποφάσεως καὶ ἐντολῶν τοῦ Βουλγαρικοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου νὰ εἰσβάλουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος καὶ νὰ προβοῦν εἰς τρομοκρατικὰς ἐνεργείας κατὰ τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς μεθορίου.

Ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς εὑρίσκεται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ, προκειμένου νὰ συντονίσῃ τὰς ἐνεργείας του μὲ τὰς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν φρούρησιν τῶν συνόρων.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Διαλέτης ἐπεσκέφθη χθὲς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς αὐτὸν τὸ ἀποφασισθὲν μέτρον. Ὁ κ. Διαλέτης ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διεμαρτυρήθη πρὸς τὸν κ.Μαρῆν διὰ τ' ἀναγραφέντα χθὲς εἰς τινας ἐφημερίδας περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ ἐν Μακεδονίᾳ.

Ὁ κ. Μαρῆς παρεκάλεσε νὰ τονισθῇ ἡ διαμαρτυρία τοῦ κ. Διαλέτη, προσθέσας ὅτι ἡ ἀναγραφὴ εἰς τὰς ἐφημερίδας παρομοίων πρὸς τὰς δημοσιευθείσας ἀνακριβῶν πληροφορεῖ δὲν ἐξυπηρετεῖ τὴν ἄμυναν τοῦ Κράτους ἔναντι τοῦ κομμουνισμοῦ.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΡΟΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὸ ἀγροτικὸν συνέδριον, λῆξαν, ἐνέκρινε διὰ ψηφίσματος τὰ ἑξῆς:

1) Νὰ λειτουργήσῃ ἀμέσως ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα, αὐξανομένης τῆς συμμετοχῆς τῶν συνεταιρισμῶν, μὲ ἐξαμελῆ διοίκησιν.

2) Ὁ τόκος τῶν πιστώσεων τῆς Ἐθνικῆς πρὸς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν νὰ μὴν ὑπερβῇ τὸ 1 ο)ο.

3) Ἡ μετάθεσις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς νὰ εἶναι ὁριστική.

4) Ἐντὸς τριετίας, νὰ ἐξισωθῇ ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα πρὸς τὴν Ἐθνικήν.

5) Αἱ Ἑνώσεις τῶν Συνεταιρισμῶν νὰ ἐπιτελέσουν χρέη ὑποκαταστημάτων.

Ἐπίσης ἐψηφίσθη ὅπως ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος τῆς Γεωργικῆς ἐκπαιδεύσεως, πολλαπλασιασθοῦν οἱ πειραματικοὶ ἀγροί, ἱδρυθῇ Ἰνστιτοῦτον Γεωργικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἐπὶ τοῦ Ἐποικιστικοῦ ἐψηφίσθη ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ καταμέτρησις καὶ ἡ διανομὴ γαιῶν ὅπως ἐξισωθῇ ὁ κλῆρος ἀκτημόνων γηγενῶν προσφύγων, ὅπως ἐκκαθαρισθοῦν τὰ ζητήματα τῆς ἰδιοκτησίας, ὅπως ἀπαλλοτριωθοῦν τὰ δημόσια καὶ μοναστηριακὰ κτήματα, ὅπως ἐγκατασταθοῦν ἀγροτικῶς οἱ παραμένοντες εἰς τὰς πόλεις, καὶ ὅπως παραδοθοῦν εἰς τοὺς ἀγρότας τὰ ὑπὸ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κατεχόμενα κτήματα.

Ἐπίσης ἐψήφισε τὴν κρατικοποίησιν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Κράτους ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ νέου δανείου. Ἐν τέλει ἐψήφισε τὴν αὐτοδιοίκησιν καὶ ἀποκέντρωσιν.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΖΗΤΕΙ ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΗ Ο κ. ΟΘΩΝΑΙΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Παπαναστασίου, ἐρωτηθεὶς διὰ τὰς πληροφορίας, καθ' ἃς οἱ στρατιωτικοὶ ὑποβάλλουν ὑπόμνημα πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ζητοῦντες τὴν ἐπαναφορὰν τῶν «ἀδικηθέντων ἀξιωματικῶν», καὶ τοῦ κ. Ὀθωναίου, εἶπεν ὅτι τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ἔκαμεν ἀδικίας, τῶν ὁποίων ἡ διόρθωσις εἶνε ζήτημα χρόνου. Σχετικῶς μὲ τὸν κ. Ὀθωναῖον, εἶπεν ὅτι ἡ ἀπομάκρυνσίς του ἦτο πρᾶξις ἐκδικήσεως, ἀπεδέχθη δὲ ταύτην χάριν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος. Ἤδη, προσέθεσε, ἀφοῦ ἱκανοποιήθη τὸ Λαϊκὸν κόμμα, ἐπιβάλλεται ἡ ἀποκατάστασις τοῦ δικαίου, ἐπανερχομένου τοῦ κ. Ὀθωναίου.

ΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Ο κ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 27. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Γενεύης τὴν μεταπροσεχῆ Πέμπτην μέσῳ Βενετίας.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ τῶν χρεωγράφων παρετηρήθη χθὲς ἀπραξία μὲ τάσιν ἐλαφρᾶς προσφορᾶς ἐπὶ τῶν περισσοτέρων ἀξιῶν.

Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πρωϊνῆς συνεδριάσεως ἐνεφανίσθησαν ἀγορασταὶ ἐπὶ τῶν μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης. Λόγῳ τῆς ἀσκηθείσης ὅμως πιέσεως ἐκ μέρους τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας ὑπεχώρησαν εἰς ἐπίπεδα χαλαρά.

Τὸ ἄνοιγμα τῶν βιομηχανικῶν ἀξιῶν ἐσημειώθη μὲ πωλητάς. Ἔντονος προσφορὰ παρετηρήθη ἐπὶ τῶν μετοχῶν Ἐριουργίας αἵτινες κατῆλθον μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τῶν 445 δραχμῶν. Βραδύτερον ζωηρῶς ζητηθεῖσαι ἀνῆλθον εἰς τὰς 465 δραχμάς, τὸ δὲ ἀπόγευμα ἐσημείωσαν τιμὴν κλεισίματος (ἑσπερινοῦ) εἰς τὰς 466.

Αἰσθητῶς ὑπετιμήθησαν ὡσαύτως αἱ μετοχαὶ Τραπέζης Κοσμαδοπούλου. Οἰνοποιΐας. Οἴνων, Πυριτιδοποιείου, Λιπασμάτων καὶ Τιτᾶνος. Κατ' ἀντίθεσιν τῆς γενικῆς κατευθύνσεως τῆς ἀγορᾶς ἐξητήθησαν ζωηρῶς αἱ μετοχαὶ ΣΠΑΠ, αἵτινες καὶ ἀνετιμήθησαν.

Βελτιωμένην τιμὴν ἔδοσαν κατὰ τὸ ἑσπερινὸν κλείσιμον καὶ αἱ μετοχαὶ Ὠρωποῦ. Αἱ οἰκοδομικαὶ ἀξίαι ἔδειξαν σταθερότητα.

Ζήτησις παρετηρήθη ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν εἰς χρυσὸν δανείων, λόγῳ τῆς εἰς τὸ Χρηματιστήριον τοῦ Λονδίνου ἀνατιμήσεώς των.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων παρετηρήθη χθὲς ἀνώμαλος κίνησις.

Κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν ἐσημειώθη προσφορά, τὸ δὲ ἀπόγευμα ζήτησις μὲ ἀνάλογον ἀνατίμησιν.

Αἱ διακυμάνσεις ἐσημειώθησαν ὡς ἑξῆς:

Τὴν πρωΐαν 716—719—718. Τὸ ἀπόγευμα 719—725—723.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος παρετηρήθη ἀπραξία. Ἡ λίρα ἐλαφρῶς ὑποτιμηθεῖσα περιεστράφη εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 368.75 δραχμῶν.

ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Κατ' ἀνακοίνωσιν ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐκ τῶν μετοχῶν τῆς Ἑταιρείας Ἅλατος ἀπεκόπη ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 μερισματαπόδειξις χρήσεως 1927 ἐκ δραχμῶν 21 καθαρῶν.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 27 — Σταφιδαγορὰ βελτιωμένη λόγῳ εἰδήσεως ἐλαττώσεως γερμανικοῦ δασμοῦ. Ἀμαλιάδος 4220, Πύργου 4170, δελτία ἕτοιμα 3830, Ἀπρίλιος 3835, Μάϊος 3850.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 26 Μαρτίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	60.50	5 ο)ο 1914 . . .	
5 ο)ο 1884	60.50	Τράπ. Ἀθηνῶν .	
4 ο)ο 1887	50.—	» Ἀνατολῆς	342
4 ο)ο 1889	50.—	Οἴνων	696
5 ο)ο 1890	60.—	Λαυρίου	32
5 ο)ο 1893	60.—	Ἠλεκτρικῆς . .	145
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π. . . .	215
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	412
4 ο)ο 1910	59.50		
5 ο)ο 1914	72.50		
7 ο)ο 1924	10125		
6 ο)ο 1928	91.—		
Κτηματικῆς	98.25		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		368.75	—.—	—.—	—.—	0.335	0.24	0.45	0.75	—.—	—.—	261
Στερλίνα	368.75		4.882	25.341	12.125	124.01	92.21	164.68	277.—	35.03	785	971
Δολλάριον	75.53	4.882	—.—	—.—	—.—	25.342	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.54	25.342	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὁλλαν. φρ.	30.40	12.118	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.02	3.932	20.41	—.—		0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	3.99	92.41	5.286	27.466	—.—	1.349	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.24	164.76	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον	1.33	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	35.03	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	—.—
[illegible]	0.47	788.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λίρ. Τουρκ.	38.35	9.71	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4420	4420	ἄτοκον 1885	2.—	2.—
5 ο)ο 1884	4420	4420	5 ο)ο 1898	70.—	70.—
4 ο)ο 1887	3680	3680	5 ο)ο 1900	72.—	72.—
4 ο)ο 1889	3620	3620	1 ο)ο 1906	53.—	53.—
5 ο)ο 1890	4350	4325	6 ο)ο 1917	80.—	80.—
5 ο)ο 1893	4225	4250	6 ο)ο 1918	80.—	80.—
2 1)2 ο)ο 1898	32000	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	82.—	82.—
4 ο)ο 1902	4200	4200	» Γ.ΣΤ. 1925	76.—	76.—
5 ο)ο 1907	1240	1240	5 ο)ο 1920)π.	188.—	188.—
4 ο)ο 1910	4300	4300	)μ.	190.—	190.—
5 ο)ο 1914	5320	5365	6 1)2 ο)ο 1922	93.50	93.50
7 ο)ο 1924	7415	7430	6 ο)ο 1926	76.50	77.—
8 ο)ο 1925	80200	80200	8 ο)ο 1926	96.—	96.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1475	1475	2 1)2 ο)ο 1912	72.—	72.—
2 1)2 ο)ο 1904	72.—	72.—	8 ο)ο 1926	718.—	723.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	π. μ.	μ. μ.	ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	π. μ.	μ. μ.	ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	π. μ.	μ. μ.	ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	π. μ.	μ. μ.
Ἐθνικῆς	68800	68700	Ἑρμῆς	265	265	Οἰνοποιΐας	1030	1030	Ἡρακλῆς	860	860
Ἀθηνῶν	988	987	Καπνοῦ	146	145	Οἴνων	1985	1980	Τιτὰν	1700	1700
Ἀνατολῆς	1045	1045	Ἀπόλλων	220	220	Καμπᾶ	420	420	Σέκερης	190	190
Λαϊκῆς	6000	6000	Βασιλειάδη	100	100	Ἠσαΐα	185	184	Τέκτων	348	348
Ἐμπορικῆς	733	732	Πυριτιδοπ.	2125	2120	Ἕνωσις	330	330	Ἄτλας	218	218
Πειραιῶς	370	370	Λιπασμάτων	1780	1770	Γεωρ. Βιομ.	353	355	Ἔργον	450	450
Βιομηχανίας	644	649	Χρωμάτων	396	396	. . . . . .			Κέκροψ	260	260
Οἰκονομίας	175	175	Ἄγκυρα	47	47	ΔΙΑΦΟΡΟΙ			Κύκλωψ	240	240
Γενικῆς	2000	2000	ΒΙΟ	345	345	Ἠλεκτρικῆς	372	372	Ἐργοληπτ.	371	370
Κεντρικῆς	365	365	Παλλὰς	350	350	Ἑνιαίας	595	595	Ὄλυμπος	200	200
Κοσμ)πούλ.	750	760	Ἀδεζὰπ	67	67	Τίτλ. Ἰδρυτ.	60	60	ΑΚΤΕ	239	240
Θεσσαλίας	125	125	Κιλινδρόμ.	150	150	Ὑπεγγύων	4850	4850	Πρώτη Οἰκοδ.	275	275
Χίου	700	700	Ἥλιος	50	50	Κορίνθου	900	900	Καφαμπέλη	210	210
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	240	240	Ψυγεῖα Θεσ.	245	245	Γεν. Ἀποθηκ.	645	645	ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Ἀγγλοαμ.	58.—	58.—	Ἀθηνᾶ	270	270	ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ			Πειρ. Ἐπιχ.	307	307
Καραβασίλ.	5000	5000	Παγ. Πατησ.	85	85	Ἀλιβερίου	139	139	Ἐριουργίας	453	460
Σάμου	140	105	Σάνιτας	82	82	Ἀνθρακωρ.	47	47	Βερμίου	540	510
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ			Βέλλος	90	90	Ἐπ.) Κοινά	145	145	Ἔρια	185	185
Κάπαρη	16	16.—	Ἀλεξόπουλ.	330	330	) Προν.	180	180	Ἑλλ. Ταπητ.	335	335
Ἀχαϊκῆς	128	128	Κονσέρβαι	200	200	Λαυρίου	50.—	50.—	Χρυσαλλὶς	132	132
Ἐθνικῆς	517	517	Ψυγεῖα Πει.	290	290	Ὠρωποῦ	193	200	Ὑφαντουργ.	120	120
Παληοῦ	10.—	10.—	Ἀνατολὴ	150	150	. . . . . .			. . . . . .		
Μιχαληνοῦ	550	550	Χημ. Βιομηχ.	115	115				ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ		
Χιακῆς	370	370	Μακρῆ	1275	1275				Θεσσαλίας	1205	1205
Γιαννουλάτου	240	240	Ἅλατος	229	229				ΣΠΑΠ	670	700
Κορκόδειλος	330	330	. . . . . .						Ἠλεκτ. Σιδ.	722	720